

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Gh
39
15.6

200. 39.15.6

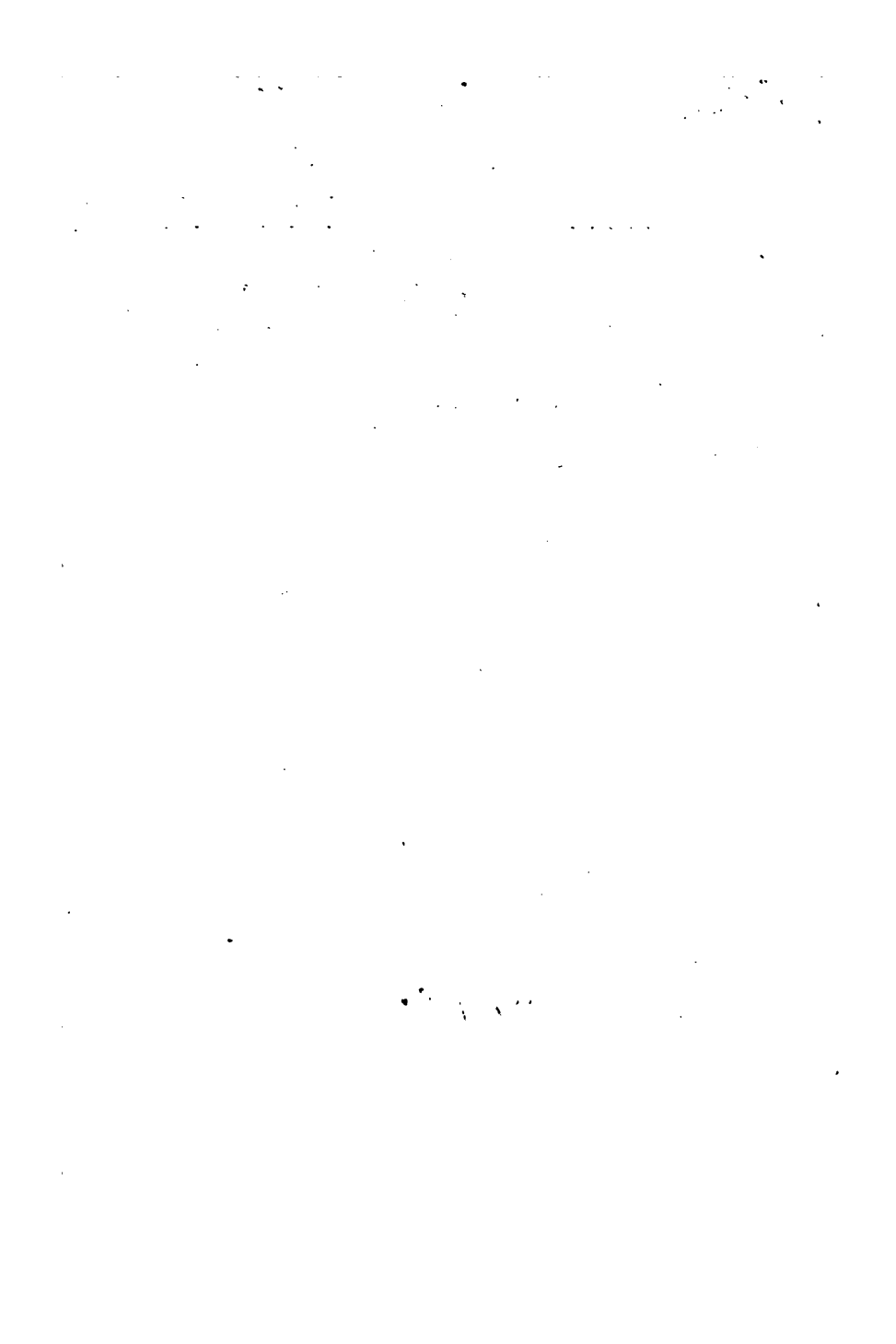
Harvard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard
University for "the purchase of Greek and Latin
books, (the ancient classics) or of Arabic
books, or of books illustrating or ex-
plaining such Greek, Latin, or
Arabic books." Will,
dated 1880.)

Received 2 June, 1900.

Herodas
HERONDAE MIMIAMBI

ACCEDVNT

PHOENICIS CORONISTAE
MATTHI MIMIAMBORVM FRAGMENTA

TELETIVM EDIDIT

OTTO CRVSIVS

EDITIO MINOR

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDOCCXCVIII

Gh 39.15.6

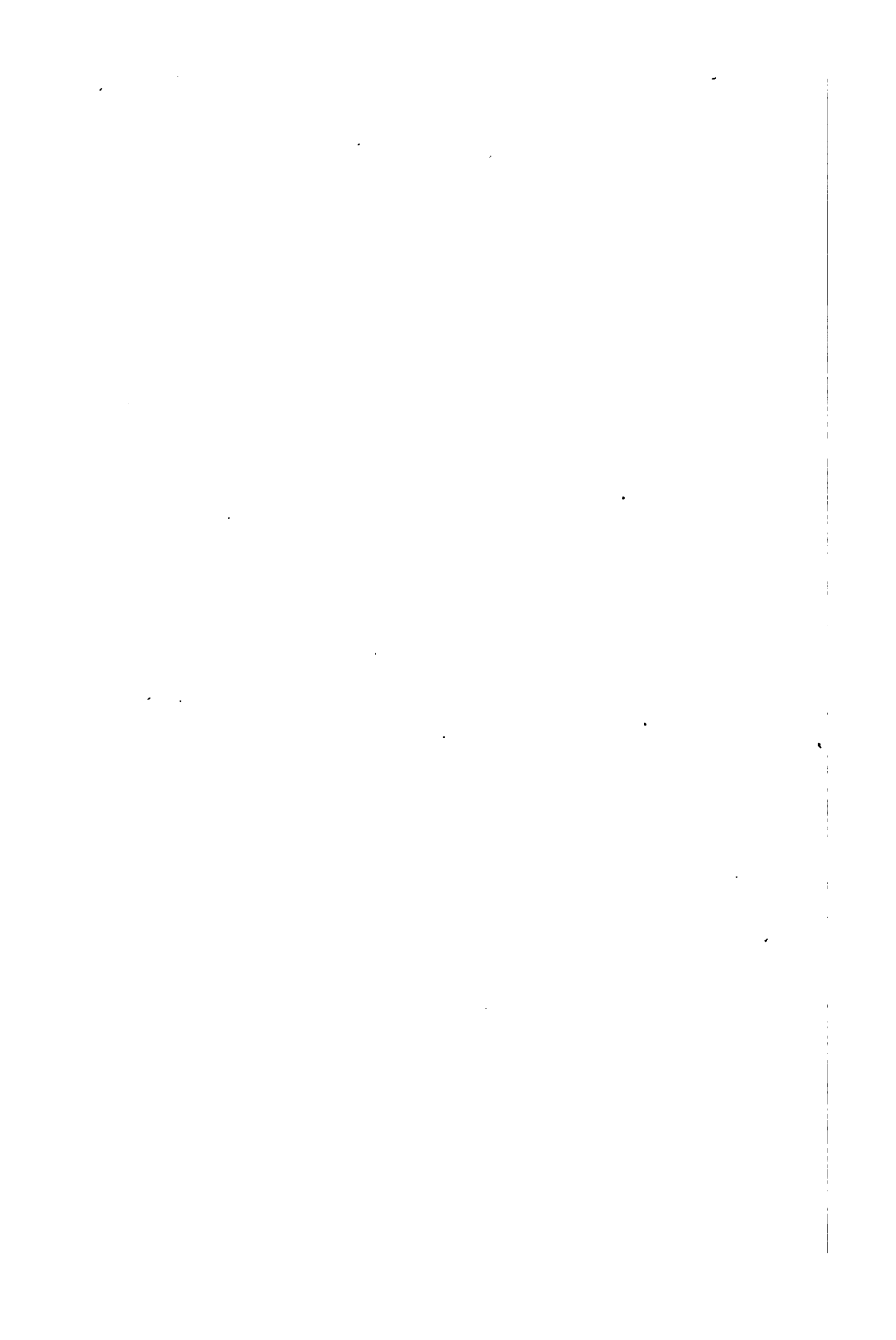
Constantius-fund

910.

Secundae editionis exemplaria cum spe citius
divendita mēdio hoc anno deficerent, a bibliopola
rogatus sepositis praefationibus indicibusque pleniori-
bus haec poematia ipsa adparatu critico instructa typis
exprimenda curavi. Verum spero editione maiore ab-
soluta mox fore ut eorum quae correxi vel adieci
rationes reddere possim. Signorum explicationem in
calce libelli reperiēs.

Ser. Heidelbergae Id. Octobr. MDCCCXCVIII.

O. Cr.

ΗΡΩΝΔΑ ΜΙΜΙΑΜΒΟΙ

Primis papyri paginis graviter afflictis libelli titulus initium-
que periit; quae servata sunt prooemii fragmenta ad alterum
librum vel ad minus IX pertinent, cf. p. 75.

HERONDAS, ed. O. Crusius.

TESTIMONIA.

1.

C. Plinius Caecilius Secundus in epistula ad Antoninum data Ep. IV 3, 3: . . . *et loquenti tibi illa Homerici senis mella profluere et quae scribis, complere apes floribus et innectere videntur. ita certe sum adfectus ipse, cum Graeca epigrammata tua, cum iambos (mimiambos Gruter ex Palatini micuambos) proxime legerem. quantum ibi humanitatis venustatis, quam amantia, quam arguta, quam recta! Callimachum me vel Heroden vel si quid his melius tenere credebam; quorum tamen neuter utrumque aut absolvit aut attigit.*

2.

Didymus proverbiorum et glossarum exempla e mimiambis sedulo excerpta lexicis et proverbiorum collectioni (Hesych., Etym.; 'Zenob.')

inseruit; (cf. libellum meum de Herondae proverbiiis scriptum atque testimonia infra adposita). Hinc 'Ἡρώδης ὁ ἰαμβοποιός citatur apud Zenobium volg. 510, Ath. II 101 (infra ad III 10 p. 24), 'Ἡρώνας ἐν Συνεργαζομένοις apud Athenaeum III p. 86 B (fr. 13), παρὰ 'Ηροδότῳ (scr. 'Ἡρώνας) .. ἐστὶ δὲ χαλκίμβον τὸ μέτρον apud Orum (Etym. M., infra

ad III 84 p. 30, V 32 p. 43). Ceterum Didymus poetas altero a. Chr. n. saeculo posteriores proverbiorum testes non adhibuit.

3. 4.

Suetonium vel adeo Aristophanem Byzantium testem habemus unius loci V 75 p. 44.

Ioannes Stobaeus quae *ἐκ τῶν Ἡρώδα μιμνήσκων* excerpta esse testatur, infra inveniuntur ad I 15. 67. V 32. VI 37. VIII 42 atque p. 79 sqq.

5. 6. 7.

Plutarchum mimum II respicere consensu notabili coniecerunt Diels Hense Jevons (v. infra p. 15).

Dio Cassius XLIV 15 incertum an Herondae verba V 35 memoria tenuerit, quamquam quod eadem sententia eisdem fere verbis eodem numero inclusa est apud utrumque id casui aegre tribues.

Denique umbrae quaedam sermonis Herondei apud Alciphronem epistolographum observantur. Alciphro. I 38 *ὥς ἄδικον, ὃ φίλοι μοῖραι*: rarissima, quod observavit E. Ziebarth, haec invocatio, frequens apud Herondam. *κόμματος Δαρεικοῦ* memor est Alciphro I 5 ut Herondas; *ἀλινδεῖσθαι* (I 26. 31; III 11. 14), *κιχλίζειν* (I 23. III 27. 74) alia vocabula Herondea frequenter adhibuit; *τὴν φλύαρον γλῶττιαν ἀποτέμνειν* praebet garulus, ut Metro VI 41, *οὐδὲ εἰδὼς ὅτι ποτέ ἐστιν ἡ πόλις* rusticus describitur, ut Thales II 55; cf. etiam adn. I 50 p. 11. Incerta haec quidem vestigia, sed quae coniuncta aliquid valeant.

8.

Babrium *μυθίαμβον* suum (prooem. II) ad *μυμ-
ιάμβων* similitudinem nominasse vel omnino Heronda
usum esse non satis exploratum, nam quae apud eum
in versus exitu potissimum inveniuntur Herondae verbis
consimilia, ea metro cogente facile ipse fingere poterat
(cf. Babr. 189, 7 = Herond. III 49; 83, 3 = VII 100 etc.).

Quod olim ferebatur Hipponactis testimonium schol.
Nicandr. Ther. 474 *λαίμαξ δέ σον τὸ χεῖλος ὥς Ἡρώδου*
dudum sublatum est pristina lectione ὥς ἐρωδιοῦ e
probis libris restituta, cf. Hippon. 76 p. 487 Bgk.

9.

Cn. Mattii et Vergilii Romani mimiamborum
fragmenta et testimonia in calce libelli addita sunt;
Mattius ille, poeta Varrone antiquior, quin Herondam
secutus sit nemo opinor dubitabit.

I.

col. 1

ΠΡΟΚΥΚΛΙΣ Η ΜΑΣΤΡΟΠΟΣ.

ΜΗΤΡΙΧΗ

Θ(φεί)σσα, ἀράσσει τὴν θύρην τις· οὐκ ὄψη
μ(ή τις) παρ' ἡμέων ἐξ ἀγροικίης ἦκει; 1

ΘΡΕΙΣΣΑ

τίς τὴν θύρην —

ΓΤΑΔΙΣ

ἐγῶδε.

ΘΡΕΙΣΣΑ

τίς σύ; δειμαίνεις

ἄσσον προσελθεῖν;

ΠΡΟΚΥΚΛΙΣ Η ΜΑΣΤΡΟΠΟΣ.

Pro paragraphis personarum nomina addidi.

1 suppl. Rth, cf. 79 | APACCI | ΘΥΡᾶΝ^H | ΟΥΙ corr. M, ὄψει
plerique || 2 Γ-----ΤΑΡ, suppl. Bl, spatium maius quam pro vol-

gata εἴ τις | ἡμέας Rth, enclisis locum non habet | ΑΠΟΙΚΙΗΣ^{ΓΡ}, corr.
m. pr.; num ἐξ ἀποικίης = ἐκ ξένης? cf. 13 | ΗΚΙ || 3 ΤΙ-Ι-Ι- | paragraphum cognosco | ΘΥΡΗΝ· puncto ne eidem personae continuentur
addito, suppl. Bl | ΕCΩΔΕ Kn legerat alteram litteram incertam
esse testatus: veram lectionem ΕΓΩΔΕ. (cum puncto) coniectura
assecutus est Bl | CY·ΔΕΙΜΑΙΝΙC || 4 ΠΡΟCΕΛΘΙΝ insequente
incerto quodam signo, puncto ut videtur, item ACCON·

TESTIM. INTERPR. Tit. Hesych. προκυκλῖς ἡ παρ' ἐνίοις (cod. ξ,
προμνήστρια plerique, sed cf. v. φορῖνη, ἡμαῖδον) μνήστρια.
Cf. Poll. 3, 32 οἱ Ἀττικοὶ καὶ μνήστριαν καὶ προμνήστριαν ὀνο-
μάζουσιν | Hesych. μαστροπός . . . προαγωγός

ΓΤΛΛΙΣ

I

ἦν ἰδοῦ, πάρεμι' ἄσσον.

ΘΡΕΙΣΣΑ

τίς δ' εἰς σύ;

5

ΓΤΛΛΙΣ

Γυλλίς, ἡ Φιλαινῶου μήτηρ.

ἄγγειλον ἐνδον Μητρὶχῃ παρεῦσάν με.

ΘΡΕΙΣΣΑ

καλεῖ —

ΜΗΤΡΙΧΗ

τίς ἐστίν;

ΘΡΕΙΣΣΑ

Γυλλίς.

ΜΗΤΡΙΧΗ

ἄμμιῃ Γυλλίς;

στρέφον τι, δούλη. τίς σε Μοῖρ' ἐπεισ' ἐλθεῖν;

Γυλλίς, παρ' ἡμέας; τί σὺ θεὸς παρ' ἀνθρώπους;

ἦδη γάρ εἰσι πέντε κου δοκέω (μητρὲς,

10

4 ΠΑΡΙΜ || 5 ΔΕΙΥ. cum puncto, C post C fissura haustum esse (εἰς) coniecit M | ΓΥΛΛΙC | in marg. m. r. ΠΙΔΟC· litteris minutis, ad ΦΙΛΑΙΝΙΟΥ || 6 ΔΓΓΕΙΛΟΝ cum paragr. | ΠΑΡC(Ε potius quam O)Y CAN, παρεῦσαν Cr, παροῦσαν plerique || 7 ΚΑΛΙ; perperam T litterae particulam abscissam pro puncto habet M; καλῇ M, κάλει (Metr.) HdI Bl; ἐστίν forma, spatio maiore punctoque ut videtur intercedente enuntiatum finitum indicatur; noluit καλεῖ τις; (Blümner) | ΑΜΜΙΑ, corr. Rth Boh || 8 σερῶσον
POC-
Blümner | ΤΙ·ΔΟΥΛΗ, spat. maius | ΕΛΘΙΝ || 9 ΠΑΡ, POC· m. rec., πρὸς plerique, num κατ' ? | suppl. Rth || 10 ΔΟΚΕῶ-----| suppl. Kn

7 Hes. ἄμμια (scr. ἄμμια ex Etym. M.)· μήτηρ. τροφός.

9 Seneca apocol. 13 quid di ad homines, cf. ad III 75

I ἐξ οὗ σε, Γυλλίς, οὐδ' ὕναρ, μὰ τὰς Μοίρας,
πρὸς τὴν θύρην ἐλθοῦσαν εἶδέ τις ταύτην.

ΓΥΛΛΙΣ

μακρὴν ἀποικέω, τέκνον, ἐν δὲ ταῖς λαύραις
ὁ πηλὸς ἄχρῃς ἰγνύων προσέστηκεν·
ἐγὼ δὲ δραινῶ μντ' ὅσον· τὸ γὰρ γῆρας

15

col. 2 ἡμέας καθέλκει χῆ σνιή παρέστηκεν.

ΜΗΤΡΙΧΗ

ἐκληγε καὶ μὴ τοῦ χρόνου καταψεύδεο
εἰκῇ θέλει γάρ, Γυλλί, χητέρους ἄγγειν.

ΓΥΛΛΙΣ

σίλ(λαι)νε ταῦτα· τῆς νεωτέροισ' ὕμν
πρόσεστιν —

20

ΜΗΤΡΙΧΗ

ἀλλ' οὗ, τοῦτο μὴ σε θερμήνη.

12 ΠΡΟC cum paragr. | ΙΔΕ | ΤΑΥΤΗC(?) || 13 ΜΑΚΡΗΝ | τῆς
λαύρας Rth || 15 ΜΥ | cum apostropho, in margine litteris minu-
tissimis ΜΥCOCOC, cf. Stob. || 16 Χ'ΗCΚΙΗΠΤΑΡΕCΤΗΚΕΝ', puncta
(dubitationis signa? sed cf. 40) add. man. rec.; σνιή = Κήρ, cf. trag.
inc. 370 Nck² || 17 suppl. Cr, ξρειδε (Philostr. Apoll. IV 10, 2) Cr²
ἀλλ' (σὺ δ') οὐλε (St) vereor ut locum habeat, potest ἐπισχε (St);

σίγη τε Bch, sed ante Ε fuit Γ (ΔΛΧ) | ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΥ·, e
coniectura corr. m. rec.², secutus sum coll. III 58, καταψεύδεν M ||
18 suppl. Cr St coll. v. 22, αἰεὶ· θέλει Cr², γῆρας φιλεῖ Rth, δονή-
σαι vel ἰσχὺν ἔχεις Bch, οἷη τ' ἐτ' εἰ Tck, οὗτος φιλεῖ Zl | ΔΓΧΙΝ ||
19 CΙΛ-ΑΙΝΕ cum paragraphi umbra, priores litterae vv. 19—27 eva-
nidae. σίλλαινε· ταῦτα Nch HdI BI, sed cf. V 29 ταῦτα .. πληκτίζεν |
ΝΕΩΤΕΡΗ·CΥΜΙΝ | ταῦτ' ἂ τῆς M caesura vix ferenda || 20 spat.
ante ΔΛΛ, Metrichae dedit Cr Hck, continuant plerique | ΘΕΡΜΗΝΗ

13 Hesych. λαύρα· ῥύμη ... οἱ δὲ στενωποὺς. καὶ δίοδοι.
15 sq. Stob. Flor. 116, 18 Ἡρώδου μιμιάμβων· ἐγὼ — μυῖδς
ῶν — καὶ (κῆν) σνιή παραστήκει, cf. PLGr. II⁴ p. 510 Bgk. Legerat
quod prima manu traditum est interpunctione non adiutus; in
papyri margine temeraria correctoris coniectura, cf. VI 37.

16 Hesych. καθέλκει· καταβάλλει. Ad Herondam rettulerat
M. Schmidt

ΓΥΛΛΙΣ

I

ἀλλ', ὦ τέκνον, κόσον τιν' ἤδη χηραίνεις
 χρόνον μόνῃ τρύχουσα τὴν μίαν κοίτην;
 ἐξ οὗ γὰρ εἰς Αἴγυπτον ἐστάλη Μάνδρις,
 δέκ' εἰσὶ μῆνες κοῦδὲ γράμμα σοι πέμπει,
 ἀλλ' ἐκλέλησται καὶ πέπωκεν ἐκ καινῆς. 25
 καὶ δ' ἐστὶν οἶκος τῆς θεοῦ· τὰ γὰρ πάντα,
 ὅσσ' ἔστι καὶ γίνεται, ἔστ' ἐν Αἰγύπτῳ·
 πλοῦτος, παλαιστρη, δύναιμις, εὐδία, διόξα,
 θείαι, φιλόσοφοι, χρυσίον, νεηνίσκοι,
 θεῶν ἀδελφῶν τέμενος, ὁ βασιλεὺς χρηστός, 30
 μουσήιον, οἶνος, ἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἂν χρῆξης,
 γυναικες, δακτύλους οὐ μὰ τὴν Αἰδέω κοῦρην
 ἀστέρας ἐνεργεῖν οὐρανὸς κεκαύχεται,
 τὴν δ' ὕψιν οἶαι πρὸς Πάριν κοθ' ὤρησαν
 θεαὶ κριθῆναι καλλονήν — λάθοιμ' αὐτάς 35
 εἰποῦσα.) κοίην οὖν, τάλαινα, σὺ ψυχὴν
 ἔχουσα θάλλεις τὸν δίφρον; κατ' οὖν λήσεις

23 ΜΑΝΔΡΙC || 25 ΕΚΛΕΛΗCΤΑΙ | ΚΑΙΝΗC, super H non
 accentus, sed λ(είπει) (Palmer), in marg. ΚΥΛΛΙC (κύλικος ex
 κρήνης?) ad καινῆς referendum; de imagine cf. Theogn. 962 ||
 26 ΚΙ || 27 ὅσ' M | κήγινετ' W || 29 ΟΕΑΙ (specta-
 cula) || 31 ΜΟΥΧΙΟΝ ΟΙΝΟC ΑΓΑ, lineola lacunae
 indicium, corr. m. rec.²? | ΧΡΗΖΗC, suppl. Bch, C lit-
 terae umbram cognovit Bl || 32 τὴν Δεωκούρην (M) legi non
 potest || 33 priorum tertiae columnae litterarum tenues um-
 -o---oc
 brae servatae | suppl. Hck Rth || 34 --ΝΑΟΥΙΝ, superscr. τὸ
 δ' εἶδος (Hdl Bl), suppl. Kn || 35 ----- ΘΗΝΑΙ suppl. Bch ||
 36 suppl. Bl, μειοῦσα] Mk (St), ἰσοῦσα St, ἰδοῦσα] Bch || 37
 ΚΑΤΟΥ^N

35 cf. Hesych. καλλονή· ἐπὶ πρέπεια

I γηρᾶσα καὶ σευ τὸ ὄριμον τέφρῃ κάψει.
 σύντεινον ἄλλῃ χῆμέρας μετάλλαξον
 τὸν νοῦν δὴ ἢ τρίς, χίλαρῃ κατάσθηδι 40
 ἱλαρὸν πρὸς ἄλλον· νηῦς μίης ἐπ' ἀγκύρης
 οὐκ ἀσφαλῆς ὀρμεῦ(σα). κείνος ἦν ἔλθῃ
 ὁ ἀνώνυμος θειῶν — μηδὲ εἰς ἀναστήσῃ —,
 μέμψ(η) σ(εαυτῇ)· π(ο)λ(λ)ὰ δὲ ἄγριος χεიმῶν
 ἐξ εὐ(δ)ίης ἐνέπασσε, κοῦδὲ εἰς οἶδεν 45
 τὸ μέλλον ἤμεων· ἔστατος γὰρ ἡμεῖων
 ζοοή —

MHTPIXH

(τί οὖν) φης;

38 suppl. Rth | τακείσα] Bch, sed cfr. v. 63 | ΩΡΙΜΟΝ, voluit
 ὄριον; col. 3 cum col. 4 coniuncta in margine sin. M. repetitum leges
 m. rec. | τεφρῇ Zl || 39 suppl. Bch, πάπη]νον W | spat. ante ΔΛΛΗ |
 .K.
 ΧΗΜΕΡΑC || 40 suppl. Bl Bch | ΧΙΛΑΡ.ΗΚΑΤΑΚΤΗΘ·I, rhy-
 thmum indicavit scriba, cf. 16 | --ΙΝΟΥΝ, conieceram πλοῦν (cf.
 Theogn. 460) quod recepit M, sed Π legi non potest | TPIC ser-

vavit M || 41 ----(-)ΠΟC(?), suppl. Cr, φίλον Bch, ἀνδρῶν πρὸς
 Rth || 42 suppl. Hicks | ΟΡΜΕΥCΑ an ΟΡΜΟΥCΑ? | κείνος κτλ.
 Metrichae, quae sequuntur lenae tribuerunt Rth Bl, vereor ut
 recte || 43 ----CII(---Ω)N (cum circumflexi umbra?), deinde spa-
 tium, suppl. Cr (loquitur de Morte, cf. v. 63. III 17), possis κάτω σε ἄγι-
 νῶν vel μάρπτων, χεიმῶν σ' ἂν ἴσχοι Bch | ANACTHCHI, nescio quid

in margine dextra ϕ (ψ) = θάνατος? cf. ad v. 74) || 44 με...
 αι... τοδ... Kn, [H]MEAC--N--TOΔINAΔE DI, [Y]MEAC Bl,
 MEHΨ--C----TT-ΛΑΔE Cr, litterae praeter primas incertae,
 suppl. Cr; μεθορμίσας· τὸ δῶμα κτλ. Bch || 45 suppl. Cr, κάτεισι
σεῖσων αὐτίκ' οὐδὲ Bch, Y et ΕCΕ litterarum vestigia videre mihi

videor || 46 suppl. Bch Cr Tck | ΓΑΡΗΜΩΝ, HMΩN in HMΩN
 mutavit m. pr., coniecturam dubitanter (sub ως deletum ων) super-
 scripsit m. rec.³ || 47 Versus initio lineolam — sollemnem dubita-
 tionis notam adpictam cognovit DI | ----|Φ|-C (lectio prorsus
 incerta), deinde spatium maius, suppl. Zl, βλος καθ' ὥρην Bch

38 Hesych. ὄριμον· καίριμον. ἦτοι καιρόν. || 39 Hes. ἄλλῃ
 ἄλλαχού || 47 Hes. φῆς· λέγεις. ὀπολαμβάνεις

ΓΥΛΛΙΣ

I

ἀλλὰ μή τις ἔστηκε

col. 4

σύνεγγυς ἡμιν;

ΜΗΤΡΙΧΗ

οὐδὲ εἷς.

ΓΥΛΛΙΣ

ἄκουσον δὴ

ἃ σοι χρ(ε)ῖξουσ' ὧδ' ἔβην ἀπαγγεῖλαι.

ὁ Ματακίῳνης τῆς Παταικίου Ψύλλος,

50

ὁ πέντε νικέων ἄθλα — παῖς μὲν ἐν Πυθοῖ,

δῖς δ' ἐν Κορίνθῳ τοὺς ἱουλον ἀνθεύοντας,

ἄνδρας δὲ Πίσῃ δῖς καθεῖλε πυκτεύσας —,

πλουτέων τὸ καλόν, οὐδὲ κάρφος ἐκ τῆς γῆς

κινέων, ἄδικτ(ο)ς (εἰς) Κυθηρίην σφρηγίς,

55

ιδὼν σε κατόδῳ τῆς Μίσης ἐκύμηε

τὰ σπλάγχν' ἔρωτι καρδίην ἀνοιστρηθεῖς,

47 ΕCΤΗΚΕC, C deletum || 48 CYNEΓΓΥC | ΗΜΦΝ (m. pr. Ω

corr. in I?), interstitium || 49 suppl. Hardie Bch || 50 ΟΜΑΤΑΚ-
 ΝΗC, Ματακίῳνης Rth, Ματακίῳνης Bch, corrector (Bl) coniecit
 Ματακίῳνης | Ψ (Υ RHerzog, an Γ, Ρ superscripta?) ΥΛΛΟC, in mg.
 ΓΥΛΛ. (m. rec.?), cf. fr. 12; Γύλλος Kn, plerique, Ψύλλος RHerzog ||
 51 ΑΘΛ'Α, voluitne ἄθλια? || 53 ΔΕΠΤΙΧΗΔ-Λ (ἐπ ἰσον Kn), ΤΡΙC

legere sibi videtur St || 54 dignosco ΤΟΚΑΛΟΝ, καλόν in κάλλος

corr. m. rec.² | ΚΑΡΠΤΟC, Φ m. pr. || 55 ΑΘΙΚΤ-С-СΚΥΘΗΡΗΗΝ
 CΦΡΗΓΙC, suppl. El Cr Nch, ἔ. ἐς K., σφρηγίς Wright, ἔ. καὶ Κυθη-
 ρίῳ Bch Zl, ἔ. ἐων Κυθηρης ἥν, σφρηγίς Rth || 56 ΚΑΤ (Τ
 potius quam Θ) ΟΔΩΙΤΗCΜΙCΗC || 57 ΤΑCΤΠΑΓΧΝΕΡΩΤΙ

50 Correctoris scripturam nescio an legerit Alciphro III 10
 p. 71 Γουλλίωνα... καὶ Παταικίωνα παρεστάναι (cf. III 42 p. 80;
 44 p. 81). Ψύλλος ὁ θηρεῶν ἀταλόφρονος lenonis nomen Anth.
 Pal. VII 403 atque in Menandri Messenia (Phot. Suid. s. v., cf.
 fr. 37 CA. III p. 19 K)

- I καὶ μεν οὔτε νυκτὸς οὔτ' ἐφ' ἡμέρην λείπει
τὸ δῶμα, τέκνον, ἀλλὰ μεν κατακλαίει
καὶ ταταλίζει καὶ ποθέων ἀποθνήσκει. 60
ἀλλ' ὦ τέκνον μοι Μητρίχη, μίαν ταύτην
ἀμαρτίην δός· τῇ θεῷ κατάρτησον
σαντήν, τὸ (γ)ῆρας μὴ λάθῃ σε προσβλέψαν.
col. 5 καὶ δοιὰ πρήξεις· ἡδέως ζήσεις καὶ πρὸς
δοθήσεται τι μέζον ἢ δοκεῖς. σκέψαι, 65
πείσθητί μεν· φιλέω σε, ναὶ μὰ τὰς Μοῖρας.

MHTPIXH

Γυλλί, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει
τὸν νοῦν· μὰ τὴν γὰρ Μάνδριος κατάπλωσιν
καὶ τὴν φίλην Δήμητρα, ταῦτ' ἐγὼ 'ξ ἄλλης
γυναικὸς οὐκ ἂν ἡδέως ἐπήκουσα, 70
χωλὴν δ' αἰδεῖν χωλὸν ἐξεπαίδευσα
καὶ τῆς θύρης τὸν οὐδὸν ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι.
σὺ δ' αὖτις ἐς με μηδὲ ἔν<α>, φ(ί)λη, τοῖον

58 ἡμέρη HdI | ΛΙΤΕΙ || 59 suppl. Kn || 60 ΤΑΤΑΛΙΖΕΙ, ne
legeretur τατά || 61 ΜΗΤΡΙΧΗ, Μητρὶ, τὴν M, fortasse recte ||
62 δὸς τῇ θεῷ· M Dalmeyda alii || 63 suppl. Kn | ΛΑΘΗ ||
64 ΔΙΑΤΡΗΞΕΙC ΗΔΕΩ- / H-1', spatium maius post C; καὶ δοιὰ
πρήξεις, ἡδονὴν τε καὶ κέρδος Bl, sed ΕΩ vel ΕΔ certum, ἡδέως
δὴ τερφθείσῃ Dl, ἡ. ζήσεις καὶ σοι FD, ἡδέως παθούσῃ γὰρ Gom-
perz: de fine cf. Herod. III 6, infra VII 35 || 65 ΔΟΚΕΙC ΚΕΥΑΙ' ||
66 ΠΕΙCΘΗΤΙ, paragraphus superior deleta videtur | μοι nonnulli,
ionismum servavi || 67 ΓΥΛΛΙ, Γυλλίς Rth Bch, cf. ad III 7 || 68 spa-
tium post NOYN | K-TΑΠΛΩCΙΝ cognovit Kn || 69 ΕΓΩ' Ε
(Ξ potius quam Γ vel Ε) ΑΛΛΗC, verum viderant FD Dl, ἐγω[γ]s
plerique, ἐγω[γ] M; cf. VI 24 || 71 ΧΩΛΟΝ, ^Α add. m. rec. ? (= χῶλ'
ἀν): χῶλὸν neutrius generis atque ἄν suppletur ex v. 70. 'crura
fregissem' || 73 ΕC, εἰς Radermacher Philol. LV 435 || 73 sq.
rest. Bl, ἐν — χῶρει· Cr²

64 Hes. δοιὰ· δύο || 67. 68 Stob. Flor. 116, 24 'Ἡρώδα Μι-
μιάμβων· Γύναι — νοῦν. Invenerat ΓΥΛΛΙ, non ΓΥΛΛΙC

φέρουσα χώρει μῦθον, ὃν δὲ γρήαισι I
 πρέπει γυναιξί, ταῖς νέαις ἀπάγγ(ε)λλε· 75
 τὴν Πυθίῳ δὲ Μητρὶχην ἔα θάλλειν
 τὸν δίφρον· οὐ γὰρ ἐγγελᾷ τις εἰς Μάνδριν.
 ἀλλ' οὐδὲ τούτων, φασί, τῶν λόγων Γυλλίς
 δέεται. Θρέισσα, τὴν μελαινίδ' ἐκ(ρι)ψον
 κήκητημόρους τρεῖς ἐγγέαισα τοῦ ἀκρήτου, 80 col. 6
 καὶ ὕδαρ ἐπιστάξασα δὸς πιεῖν ὠδ(ρ)ῶς.
 τῇ, Γυλλί, πῖθι.

ΓΥΛΛΙΣ

δεῖξον· οὐ, (μὰ τοῦ)κ)πω(μα,
 πείσουσά σ' ἦλθον, ἀλλὰ ἔ(κ)ητυ τῶν ἱ(ρ)ῶν.

74 ος μετρημαῖς Kn, ΟΝΔΕΓΡΗΙΑΙCI legit Bl (M γρήαισι),
 ΟΣΑΛΕΤΡΗΙΑΙCI (Cr¹) minus probabile, nam ET plerumque non
 coniungitur a scriba atque ἀλετρήαισι = ἀλετρίσι (cf. Lyr.
 adesp. 21 III p. 693 Bgk) forma singularis; μετρημαῖσι Bch. In
 marg. evanidae lineolae 'π' (= πόρμαις Dl Mk), cf. ad v. 43 ||

76 ΔΥΘΕΩΔΕ (ne legeretur ὠδε), ΔI in Π corr. m. pr.,
 ΤΟΝ ΔΙΦΡΟΝ
 cf. v. 37 || 77 ΜΗΤΡΙΧΗΝ | ἐς M h. l. et saepius | ΜΑΝΔΡΙΝ ||

^{XI}
 78 ΟΥΔΕ, xi m. rec.², οὐδὲ praeferendum, cf. 70 VII 49 | ΦΥCEI,
 ± m. r.², τῶν λόγων φύσει M || 79 spatium post ΔΕΙΤΑΙ | in margine
 κῆγῃ = κῆλινκα, κῆλινκα ἢ γυάλην? || 80 --ΚΤΗΜΟΡΟΥC, suppl.
 Bch Nch | ΤΡΕΙC ΛΑΧΑC--ΟΥC-, suppl. Cr, τρεῖς M | ἐγγέαισά
 μοι ἀκρήτου Hdl, καταμέτρησον ἀκρήτου Bch || 81 ΚΑΙ,
 paragraphus adiecta ut II 54. 78 | ΠΙΕΙ--ΔΡΩC (vel ΩI)
 suppl. Bch, ἀδρῶ Cr olim coll. Hes. s. v., ἰδρῶ Bl || 82 ΤΗΙ |
 ΠΙΕΙΘΙ-, spatium maius; servae haec verba dant Ribbeckius
 Wright alii | ΔΕΙΞΟΝ, deinde interstitium; cf. Stratt. 1, 39
 CA. III p. 362 K. | cognosco ΟΥ --- Υ --- ΠΩ { (accentus an Ε
 superscr.), ΟΥCΑΜ-ΥΑΠΩ legit Dl, οὐ(κ) ἐγὼ (π)άμπαν Bl vix
 recte, nam ΠΩ illud quod legeram et Kenyoni apparuit et
 Dielsio; de iurandi formula cf. v. 68: in fine non fuit τὴν Πύθειω.
 οὐν φίλοινον σε, nunc οὐ τό μεν ἐγγέλμα? Bch || 83 spatium
 post ΗΛΟΟΝ | in fine τῶν σῶν Bch, ΤΩΝΙΡΩΝ Cr, assentientibus

83 Hesych. ἱρῶν· εὐχῶν (scr. εὐωχῶν)?

I

ΜΗΤΡΙΧΗ

ὦν οὐνεκέν μοι, Γυλλί, ὦνα' (ἡδίστον.

ΓΤΑΔΙΣ

ὅς σεῦ γένοιτο, μᾶ τέκνον, π(ο)ιλύς ληνῶ. 85

ἡδύς γε, ναί Ἀήμητρα· Μη(τρ)ίχ(ης) οἶνον

ἡδίου' οἶνον Γυλλίς οὐ πέ(π)ωκ(έν) ωω.

σὺ δ' εὐτύχει μοι, τέκνον, ἀσ(φα)λίξου(σα

σαντήν, ἐμοὶ δὲ Μυρτάλη τε καὶ Σίμη

νέαι μένοινεν, ἔστ' ἂν ἐνπνέ(η) Γυλλίς. 90

Bl Dl St; ἡδῶν (= dies festi, fortasse Ἀθήναια) interpretatus cum propter ὦν οὐνεκεν κτλ. v. 84, quocum neque ἀλλ' ἔλεξ' ἐγὼν εἰρῶν coniungi potest nec magis ἀλλ' ἐκητι τῶν εἰρῶν (St) aut ἐκ(η)τ' ἐτῶν (οἶ)ων (Ludwich); nam ὦνον 'νεκεν haud satis aptum

84 suppl. Cr coll. ἡδύς γε v. 86. VI 77, Γυλλίς, ὦνα(ο ξωροῦ vel ὦνα' (ἐκ Βάκχου Bch, ἀτίτιου Cr olim || 85 OCCOY | MĀ | umbrae ultimarum litterarum servatae; suppl. Cr || 86 οἶνος Bch, verum vidit Bl || 87 ΗΔΕΙΟΝ | ΠΕ-Ω<(N-ω, suppl. Cr (an 'πεπώκειν?), πέ(π)ωκ' οἶνω Bch, alii aliud || 88 suppl. Bch, ἀσ(φα)λέως τήρει Bl, Ἀἰδη συγχωρέω τ. coniecerat Zl, Ἀἰδη ζεύξαις σ. Cr, ἀ(γ)καλ(ί)ξου (δὲ vel ἀλλὰ

κα)λ' ξεῦ(ξ)ον ταύτην Bch olim || 89 ΦΑΥΤΗΝ, deinde spatium, T deletum et C m. pr. superscriptum esse testatur Kn; voluit quod dederam σαντήν; volgatam lectionem ταύτην restituit M | suppl. Bch Cr Nch || 90 δ(NEAI (coronis in margine)

90 δ(

II. ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ.

ΒΑΤΤΑΡΟΣ

Ἄνδρες δικασταί, τῆς γενῆς μὲν οὐκ ἐστὲ
ἡμέων κριταί δῆκουθεν οὐδὲ (τῆς δόξης,
οὐδ' εἰ Θαλῆς μὲν οὗτος ἀξίην τ(ήν) νῆν
ἔχει ταλάντων πέντ', ἐγὼ δὲ μ(η)δ' ἄρτους,
δίκη ὑπερέξει Βάτταρον (τι πημ(ή)νας·

5 col. 7

ἢ ἐγὼ (αὐθι — ἀκώλυτον γάρ — (ὁμ(έ)ας) κλαῦσαι

1 ΕΤΕ || 2 interstitium ante ΟΥΔΕ || 3 -ΟΥΔΙ, lineola

illa NYN corrigendum indicatur | NYN, H m. r. ? || 4 ΕΚΙ | ΔΕΜ(M, non K teste Bl)-Δ, δ' ἐμ[οῦ]s plerique, sed spatium non sufficit | coll. Hes. δ' ἐμοῦς σάρπους? Cr olim || 5 ---/ΠΕΡΕΞΕΙ, ---περεξε κτλ. Kn, suppl. Cr, ἔχω, ὄπ. Bl | ---HMI-ΙAC, linea in mg. dextr., suppl. Nch || 6 ---Ω-Y-ΙΑΚΩΛΥΤΟΝ, suppl. Cr; utique non fuit ΛΥΚΟΝ; mira commenti sunt Bl M alii | ΓΑΡ---Κ'ΑΛΥCΑΙ, ' punctum et linea in marg. dextra syllabam omissam indicat, metrum enim creticum deesse arguit, quem quattuor litteris vix explebis

TESTIM. INTERPR. Plut. de poet. aud. 3 p. 18C (Com. ad. 304 K.) ὁ νέος ἀναγινώσκων ἔθερσίτης ὁ γελοιοποιὸς ἢ Ἐλευφος ὁ φθορεὺς ἢ Βάτραχος [Βάτταρος? Βάταλος Nauck] ὁ πορνοβοσκὸς λέγων ἢ πράττων πεπoιῆται, διδασκέσθω τὴν μιμουμένην ταῦτα δόναμιν καὶ τέχνην ἐπαινεῖν, ἃς δὲ διαθέσεις καὶ πράξεις μιμεῖται καὶ προσβάλλεσθαι καὶ κακίζειν ad Battarum Herondæ rettulerunt O. Hense H. Diels F. B. Jevons. Βάτραχος nomen nihil habet offensiois, cf. praeter locos a Benselero collectos Suid. s. Ἡσιόδου (Βάτραχον... ἐρώμενον) Symmach. epist. I 29. — Ammian. XXX 4, 14 si mimiambos, non causarum remediis congrua commentantes facit causidicos, hunc mimum vel similem respicit. Battari nomine usus est Dirarum poeta PLM. II p. 73 B.

- II ἔων γεννήσομ' ἀστός, ἥ ἄσ(τυ) συνχωρῇ.
 οὐτος μέτοι(ας) ἐστὶ τῆς πόλιος κηγῶ,
 καὶ ᾤωμεν οὐχ ὥς βουλόμε(σ)>θα, ἀλλ' ὥς ἡμεας
 ὁ καιρὸς ἔλκει. προστάτην (νέμει) Μέννην 10
 ἐγὼ τ' Ἀριστοφῶντα· πύξ (νε)νίκηκεν
 Μέννης, (Ἀριστοφῶν δὲ κῆτι) νῦν ἄγχει.
 ὥς δ' ἡ ἐστ' ἀλ(ηθ)έα ταῦτα — τοῦ ἡλίου δύντος
 κατ'έθετο (τίσων), ἄνδρες, ἦ(ν) εὔχε χλαῖναν —,
 ἀτενῶς ἐ(ρ)ῶ τῷ προστάτ(η) τεθῶρ(η)γμαί. 15

7 an εἰπὼν? | -C-IHCOMACTOC | ----NXΩPH suppl. Mk,
 ἥ ἄσ(τυρον) χώρα coll. VI 97 et ὦρα καὶ χώρα prov. Cr² alii
 aliud || 8 Priorum litterarum umbras incertas --- OC (vel Ω)
 MEIO(N)|| -CCCTI Angli quidam (F'D) bene interpretati sunt in
 ceteris falsi; [ξεν]ος μὲν ἱρός ἐστὶ κτλ. vix recte Bl | --¹⁰ΑΕΩC, corr.
 m. pr. || 9 ----ΩΜΕΝΟΥΧΩC, suppl. Cr | X(del.)ΑΛΛΩCΗΜΕΑC,
 accentus synaloephes et ἐγκλίσεως indicium; ante A m. pr. del.
 K vel X || 10 ---ΡΟCEAK (potius quam M)I, ὁ καιρὸς St Cr coll.
 v. 57 sqq. Philostr. ep. p. 229, 23 (ἄγουσι... αὐτοὺς... οἱ καιροί,
fata trahunt), ὁ χρόνος Cr² coll. ἀλλ' ἐπον χώρας τρόποις, χώρα
 ἐπεσθαι; π)ροςέλκει volgo, sed ante POC non fuit Π | ΠΡΟ-
 CTATHN'---!, in margine NEMEIN m. rec.², ut EMI in NEMI
 correctum indicaretur, suppl. Cr, cf. Isocr. de pace 53 p. 170 B ||
 11 ---IA||---ΦΩNTA, suppl. Cr || 12 suppl. Bch | NYN AΓXI-
 lineola in margine dextra || 13 ----HECTA (inc.)---EA, (κεί
 μ)ή ἐστ' ἀλ(ηθ)έα ταῦτα, Bl || 14 --C(A?)ΘΕΤΟ(ΠIC?)---ΩN,
 suppl. Cr coll. v. 23, ἐξήλ)θετ' ὀλ(έ)ων Bl; non fuit προήσαν |
 t--Xi (E potius Bl) ΧΛΑΙΝΑΝ | v. 13 sq. nondum sufficiunt ||
 15 suppl. Cr, σ)ενῶς Bl | ---ΕΘΩΡ-!Γ(PHΓ teste Bl) ΜΑΙ,
 μ)εθῶρ(μ)ισμαι Cr olim (Kn), δεθῶρημαι Bch, verum vidit Bl

7 Hes. ἀστός· πόλιτος. πολιτικός. | id. ἄστυ· ἡ πόλις... καὶ
 πόλιτος || 10 Cf. Suid. s. v. νέμειν προστάτην ἀντὶ τοῦ ἔχειν
 προστάτην. τῶν γὰρ μετοίκων ἕκαστος μετὰ προστάτου τῶν
 ἀστών τινας τὰ πράγματα αὐτοῦ διώκει καὶ τὸ μετοίκιον κατε-
 τίθει. Cf. lex. Bekk. anecd. p. 200 = Etym. M. p. 124, 48
 s. v. ἀπροστασίον, Harpocr. s. v. προστάτης. Exemplum memo-
 rabile μετοίκιον accusantis. || 12 Hes. ἄγχει· φέρει (scil. νίκην?).
 πνίγει

ἐρεῖ τὰχ' (ὕμν) „ἐξ Ἀκῆς ἐλή(λουθ)α Π
 πυροὺς ἄγων κῆστησα τὴν κακὴν λιμὸν.“
 ἐγὼ δὲ πε(ρ)νὰς ἐκ Τύρου τι τῷ δῆμῳ
 προσίδημι· δωρεὴν γὰρ οὐθ' οὗτος πυ(ρ)οὺς
 δίδωσ' ἀλήθειν οὔτ' ἐγὼ πάλιν κείνην. 20
 εἰ δ' οὐνεκεν πλεῖ τὴν θάλασσαν ἢ χλαῖναν col. 8
 ἔχει τριῶν μνέων Ἀττικῶν, ἐγὼ δ' οἰκέω
 ἐν γῇ τριβῶνα καὶ ἀσκέρας σαπρὰς ἔλκων,
 βίῃ τιν' ἄξει τῶν ἐμῶν ἐμ' οὐ πείσας,
 καὶ ταῦτα νυκτός, οἴχεθ' ἡμῖν ἢ ἀλεωρή 25
 τῆς πόλιος, ἄνδρες, κάφ' ὄτῳ σεμνύνεσθε,
 τὴν αὐτονομίην ὑμέων Θαλῆς λύσει.
 ὃν χρῆν ἑαυτόν ὅστις ἐστὶ κακὰ ποίου
 πηλοῦ πεφύρητ' εἰδότες ὥς ἐγὼ ζῶειν 30
 τῶν δημοτέων φρίσσοντα καὶ τὸν ἥκιστον.
 νῦν δ' οἱ μὲν ἐόντες τῆς πόλιος καλυπτῆρες
 καὶ τῇ γενῇ φουσῶντες οὐκ ἴσον τοῦτῳ
 πρὸς τοὺς νόμους βλέπουσι κῆμὲ τὸν ξεῖνον

16 ---- Ἀκ ---- N, litterarum MIN capita discernere mihi
 videor | ΝΕΞΑΚΗCEAI, suppl. B1 || 17 ΟΥCΑΓ(Υ)N | priores litterae
 papyri particulae inscriptae certo huc relatae | noti mangones
 Tyrii | ΟΝΚΗΤΗCΤΑ=ΤΙΝ, turbatum aliquid scriba indicavit, corr.
 Mk, κῆ τι κρατεῖ Cr olim || 18 ---- ΕΠΤC-NAC suppl. Cr ||
 19 ΟΥΤΟC | suppl. Bch | ultimae litterae evanidae || 20 ΘΙΝ, suppl.
 Hd1 | K (fuit Τ)ΔΛΗCΚ-ΝΗΝ, παλιν κ. νῆν Kn (quod accentus
 signum putat ad v. antecedentis ΥΡ spectat), καλὴν κ(ι)ν(υ)νην
 Bch || 21 ΠΑΙ || 22 ΕΧΙ || 24 ΑΞΙ | ΕΜ'ΟΥ || 26 ὅτῳ M ||
 28 ΟΝΕΡΗΝΑΥΤΟΝ, corr. El W Bch | κολον M || 29 ΙΔΟΤ |
 ΖΩΙΗΝ (= ΖΩΙΝ, ζῶειν ζῆν?) || 31 εὐντες M || 33 ΕΙΝΟΝ

23 Pollux VII 85 ἀσκέραι ὑπόδημα λάσιον χειμῶνος χερίσι-
 μον (cf. ad mim. VII 57): Hippon. fr. 18. 19 Bgk || 25 Hesych.
 ἀλεωρή . . . ἀσφάλεια

II οὐ(δε)ς πολίτης ἡλόησεν οὐδ' ἦλθεν
 πρὸς τὰς θύρας μεν νυκτὸς οὐδ' ἔχων δᾶδας 35
 col. 9 τὴν οἰκίην ὑφῆψεν οὐδὲ τῶν πορνέων
 βώῃ λαβὼν οἴχωνκεν· ἀλλ' ὁ Φρὺξ οὗτος
 ὁ νῦν Θαλῆς ἐών, πρόσθε δ', ἄνδρες, Ἀρτίμυς,
 ἅπαντα ταῦτ' ἔπρηξε κοῦκ ἐπηδέσθη
 οὔτε νόμον οὔτε προστάτην οὔτ' ἔρχοντα. 40
 καίτοι λαβὼν μοι, γραμματεῦ, τῆς αἰκείης
 τὸν νόμον ἄνειπε, καὶ σὺ τὴν ὁπὴν βῦσον
 τῆς κλεψύδρης, βέλτιστε, μέχρ' οὐ εἶπη,
 μὴ πρὸς τε κυσὸς φῆσι γὰρ τάπης ἡμῖν,
 τὸ τοῦ λόγου δὴ τοῦτο, ληϊῆς κύρση. 45

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ἐπὴν δ' ἐλεύθερός τις αἰκίσῃ δούλῃην
 ἢ ἐκὼν ἐπίσπῃ, τῆς δίκης τὸ τίμημα
 διπλοῦν τελεῖτω.

ΒΑΤΤΑΡΟΣ

ταῦτ' ἔγραψε Χαιρώνδης,
 ἄνδρες δικασταί, καὶ οὐχὶ Βάτταρος χορῆζων

36 ΟΙΚΙΑΝ^H, corr. m. pr. || 37 ΒΙΗ || 38 ΑΠΡΟΘΕ, A anti-
 cipatum ex ΑΝΔΡΕC | Ἀρτίμυς W. Schulze || 39 ΑΠΤΑΝΤΑ,
 ἡπαντα Kn, ἢ πάντα M alii || 41 ΑΙΚΗC || 43 'νείπη Beh,
 οὐ<ν>? Cr || 44 ΦΗCΙ, φῆσι, φῆ τι? cf. Ἰδαμ. III 43, ἦσιν O 359,
 Krüger II 36, 9; Kühner-Blass II 46 || 45 ΤΟ | ΛΗΙΗC ||
 47 ἔλκων Rth | ἐπισπῇ M alii || 48 ΤΕΛΙΤΩ || 49 ΚΑ'(ΑΙ
 PO
 del.?) ΟΥΧΙΒΑΤΤΑΩCXPΗΖΩΝ, corr. m. pr.

44 Hesych. κυσός· ἡ πυγὴ, debebat ὁ πρωκτός, qui est
 λαλῶν ἐγλωσσός (Eubul. 107, 1, CAF. II p. 201, cf. Seneca
 apocol. 4 p. 229, 24, Anth. Pal. V 135, 2) || 47 Hes. ἐπίσπῃ·
 ἐπισπάσθαι. πληρώση (Il. B 359). καταλάβῃ. Glossema primum
 Herondae versu male intellecto ortum (cf. ad. VII 114): nam
 ἐπισπῇ vix scribendum

Θαλῆν μετελθεῖν. ἦν θύρην δέ τις κόψη, 50 II
 μνην τινέτω, φησί· ἦν δὲ πλὴξ ἀλοιήση
 ἄλλοιαν πάλι μνην, ἦν δὲ τὰ οἰκί' ἐμπρήσ(η)
 ἡ ὄρους ὑπερβῇ, χιλίας τὸ τίμημα
 ἔ(ν)ειμε, κῆν βλάψη τι, διπλόον τίνειν.
 ᾧ(ν)ει πόλιν γάρ, ᾧ Θαλῆς, σὺ δ' οὐκ οἶσθας 55
 οὕ(ν)τε πόλιν οὔτε πῶς πόλις διοικεῖται.
 οἰκέ(ν)ς δὲ σήμερον μὲν ἐν Βρικινδήροισι,
 ἐχθ(ε)ς δ' ἐν Ἀβδῆροισιν, αὐρίον δ', ἦν σοι
 ν(α)ῦλον διδοῖ τις, ἐς Φασηλίδα πλώσῃ.
 ἐ(γ)ὼ δ', ὅπως ἂν μὴ μακρογορέω ὑμεας, 60
 ὦνδρες δικασταί, τῇ παροιμίῃ τρύχω,
 πέ(ν)πονθα πρὸς Θάλητος ὅσσα κα<λ> πίσση

50 ἦν—51 scribae tribuerunt Rth M alii; at φησί — ἀλοιήση
 — πάλι — ἔνειμε — τίνειν a legum sermone aliena || 51 ΦΗCIN ||
 52 πάλιν plerique | EMTPHCII || 54 ENIME cum paragraphi
 umbra | TININ || 55 Ω--i | OICΘAC, alterum C m. r. additum
 esse (M) non credo, cf. v. 67 extr.; οἶσθα Rth, οἶσθας etiam Babrii
 A 95, 14 || 56 ΔΙΟΙΚΙΤΑΙ || 57 ΒΡΙΚΙΝΔΗΡΟΙC || 59 ΔΙΔΟΙ, διδῶ
 plerique, διδοῖ (coniunctivum) M | ΠΛΩCH || 60 ὙΜΕΑC cum
 accentus umbra, cf. v. 9 || 61 τῆς παροιμίας Cr olim, Bl || 62 Θα-
 λῆτος M | ΚΑΤΠΙCCHÍ (= καλ π. μ., corr. = καλ ἐν π. μ. m. rec.²)

52 Cf. Hes. ἐμπρήσαι· καῦσαι || 55 sq. cf. Alciph. 31 p. 77 H.
 οὐδὲ εἰδὼς ὅτι ποτὲ ἔστι ἡ λεγομένη πόλις || 62 Zenob. Ath.
 I 39 ὅσα μὲς ἐν πίσῃ (πίσση Laur.). ἡ παροιμία εἰρηται ἐπὶ τῶν
 νεניκηκότων μετὰ πολλοῦ πόνου. Μὲς γὰρ Ταραντίνος πύκτης
 ἐν Πίσῃ (πίσση Laur.) ἀγωνιζόμενος [καί] πρὸς πολλοὺς (πολλὰ
 Laur.) [ἔχων] ἀγωνιστὰς καὶ πολλὰς λαβὼν πληγὰς μόλις ἐνίκησεν.
 Paullo plenius Zenob. Bodl. 194 (= Ps.-Diog. Vind. 72 paroem. II
 p. 11 sq.) atque Paris. S (Cohn. Zu den Paroemiogr. p. 69 coll.
 Phot. Suid.) e lexico et Zenob. contaminatus. A) ἄρτι μὲς
 πίττης γεύεται (lacuna in B) μέμνηται Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ
 τοῦ τριηραρχήματος (L 26). ἔστιν οὖν παροιμία τις (add. ἐπὶ τῶν
 ὅψις εἰς αἰσθήσιν ἐρχομένων ἐν οἷς εἰσὶν e Suid.). B) <δμοία δὲ
 ὅσα μὲς ἐν πίσῃ> περὶ ἧς λέγει Καλυδώνιος (num Δίδυμος

Π μῦς· πῦξ ἐπλήγην, ἣ θύρη κατήραται
 τῆς οἰκίης μεν, τῆς τελέω τρίτην μισθόν,
 τὰ ὑπέρθυρ' ὀπτά. δεῦρο Μυρτάλη καὶ σύ· 65
 δεῖξον σεωντὴν πᾶσι· μηδὲν αἰσχύνειν·

col. 11 νόμιζε τούτους οὖς ὀρής δικάζοντας
 πατέρας ἀδελφούς ἐμβλέπειν. ὀρήτ', ἄνδρες,
 τὰ τίλματ' αὐτῆς καὶ κάτωθε κᾶνωθεν
 ὡς λεῖα ταῦτ' ἔτιλλεν ὠναγῆς οὗτος, 70
 ὅθ' εἶλκεν αὐτὴν κἀβιάζετ' — ὦ Γῆρας,
 σοὶ θυέτω ἐπ(εὶ) τὸ αἶμ' ἂν ἐξεφύσησεν,
 ὥσπερ Φίλιππος ἐν Σάμῳ κοτ' ὁ Βρέγκος.

ICΘO

64 ΜΘΙΡΑΝ, corr. m. pr.; olim contuli δεκάτην *τίνειν*;
 at verius fortasse μοῖραν (scil. impendii, cf. III 46)
 66 σεαντὴν M, ut V 78 | μηδέν'? R Herzog coll. VI 26 ||

67 ΟΡΑΙC, corr. m. pr. || 68 spat. post ΒΛΕΠΙΝ || 69 post
 αὐτῆς interpunxit Bch | ΚΑΤΩΘΕΝ, N del. m. pr. || 70 ΛΙΑ |
 ὦΝΑΓΗC || 71 ΙΛΚΕΝ || 72 ΤΟΛΙΜΑΝ, suppl. B || 73 ΦΙΛΙΠΠΟC

(Φίλιππος, corr. Φίλιστος BI) ΕΝCΑΜΩΙΠΤΟC (corr. m. pr.) ΟΒΡΕΤ-
 (Γ potius quam I vel C) ΚΟC, ὁ ἄρεσκος legebat Bch, sed
 A C K miram haberent formam; conieceram κοτέ. *ῥέγκεις*; vel
Βρεικός. *Βρέγκος* = *βρίγκος*?

καί?) Ταρραῖος· I) Μῦς ὀνομά ἐστιν, ὡς φασί, Ταραντίνου
 πύκτον, δς ἐνίκησεν ἐν Πίσσῃ πολλὰς πληγὰς λαβὼν κατὰ τὴν
 ῥῖα Ὀλυμπιάδα (τὴν 18' ἐπὶ τῆς ἐκατοστῆς Ὀλυμπιάδος S). διη-
 γούμενος δέ τις (καὶ τις δ. Diog.) ἔλεγεν· ὅσα ἔπαθεν ὁ Μῦς ἐν τῇ
 Πίσσῃ. II) οἱ δέ φασί τὸ ζῶον ἔμπεσόν εἰς πίσσαν δεινὰ πάσχειν
 καὶ τέλος ἀποθνήσκειν ἀνελθεῖν οὐ (μὴ S) *δυνάμενον*. Vetus
 proverbium μῦς ἐν πίσσῃ ab ipso poeta ad pugilem translatum
 esse olim opinatus (*Untersuchungen* p. 4 sq.) v. 62 sq. Πίσσῃ | Μῦς
 scripsi multisque probavi; verum, quod recte monuit Kb,
 haec ἀφ' ἱστορίας explicatio grammatici videtur esse ab ipso
 Herondae loco profecti. Simpliciore illam, quae ultimo loco
 (B II) legitur apud Zenobium Bodl., Didymi esse puto adver-
 sarium impugnantis (cf. Anal. ad paroem 48)

70 Hesych. I p. 169 Schm.: ἀναγῆς· ὁ ἐναγῆς ἢ βέβηλος ||
 73 cf. Hesych. βρίγκος· ἰχθὺς κητώδης?

γελᾷς; κίν(αι)δ(ός) εἰμι καὶ οὐκ ἀπαρνεύμαι II
 καὶ Βάτταρός μοι τοῦνομ' ἐστὶ γὰρ πάππος 75
 ἦν μοι Σισυ(μ)βράς γὰρ πατὴρ Σισυμβρίσκος
 κήπορνοβοσκάουεν πάντες, ἀλλ' ἔκητ' ἀλκῆς
 θαρσέων λέως λέγοιμ' ἄν· „εἰ, Θαλῆς, εἴη·
 ἐρῶς μὲν ἴσω(ς) Μυρτάλης· οὐδὲν δεινόν,
 ἐγὼ δὲ πυρῶν· ταῦτα δὸς ἐκεῖν' ἔξεις. 80
 ἦ νῆ Δί', εἰ σευ θάλλεται τι τῶν ἔνδον,
 ἔμβυσον εἰς τὴν χεῖρα Βα(ττ)αρίῳ τιμὴν, col. 12
 καὶντὸς τὰ σαυτοῦ θλῆ λαβὼν ὅπως χρῆξαις·

74 ΓΕΛΑΙC, deinde interstitium || 76 CICY/ BPAC |
 CICYMBPÍCKOC || 77 spat. post ΠΑΝΤΕC || 78 ΘΑΡ-
 CΕΩΝ ΛΕΓ· (fuit Ω, non Ο) ἘΛ--ΟΙΜΑΝ ΙΘΑΛΗCΙΗ (non fuit
 ΙCΙ), corr. (λεῶ, λέων?) deleta, interstitium post AN; λέοντ'
 ἔγχοιμ' ἄν (Bch) vel ἔλοιμ' ἄν (Bl, M, alii) omnino non
 convenit cum litterarum vestigiis | εἰ Θαλῆς εἴη 'si sit Thales'
 Bch, εἰ Θ. εἴη M; possis etiam εἰ Θ. εἴην 'si iuvenis essem
 sicut Th.'; sed impeditae sententiae: itaque aut εἰ ad εἰμι refe-
 rendum (cf. Hesych.) aut ἔ<θε>, Θαλῆς (ΙΘΙΘΑΛΗC) corrigendum.
 Fictum ab his verbis sermonem (cf. v. 84) oriri et paragrapho
 indicatum et interstitio post AN. 'Accede, Thales; bene habet' ||

79 ΕΡΑΙC ΜΕΝ, ἐρῶς σὺ μὲν ἴσως plerique praeter M |
 ΟΥΔΕΝ || 80 ΠΥΡΕΩΝ ad πυρός v. 17; cf. χειρῶν VI 11,
 VII 3 sim. | ΕΚΙΝΕΞΙC || 81 καὶ M, sed cf. praef. | ΙCΕΥ ||
 82 ΧΙΡΑ | ΒΑΤΤΑΡΙΩ|, Βαττάρω plerique, sed cf. Εὐριπίδιον sim. |
 ΤΙΜΗΝ|, num vocis Βατταρίῳ ι (per synizesin pronuntiandam,
 cf. VIII 11) deletam voluit? || 83 ΚΑΥΤΌCΤΑC·ΑΥΤΟΥΘΑΗ,
 ἦ αὐτὸς Bch; — lineola scriptorem de loco dubitasse indicatur;
 , sine causa adscriptum sublatum videtur; certe τὰ σά αὐτοῦ
 ipsum poetam intellexisse prorsus incredibile, nam αὐτὸς τὰ
 σαυτοῦ, πρᾶττε τὰ σαυτοῦ formula sollemnis | ΧΡΗΞΙC

78 Hesych. λείως· ... σφόδρα· τελείως .. Etym. M. 560, 30
 (Herod. II p. 190 L. cf. Apollon. p. 58, 12 Schn.) εἰ δὲ βαρύνεται
 (λέως), ἀποβολή ἐστι τοῦ τελείως. cf. Archil. fr. 112 | Hesych. εἰ·
 πορεύουσιν. | id. εἴη· γένοιτο, ἔστω. εἴη· ... καὶ ἔξεστιν

- Π ἔνεστιν.“ ἄνδρες — ταῦτα μὲν γὰρ εἴρηται
 πρὸς τοῦτον, ὑμεῖς δ' ὥς ἀμαρτύρων εὖντων 85
 γνώμη δικαίῃ τὴν κρίσιν διαιτᾷτε.
 ἣν δ' οἶον ἐς τὰ δοῦλα σώματα σπεύδῃ
 κῆς βάσανον αἰτῇ, προσδίδωμι κάμαντόν·
 λαβών, Θαλῇ, στρέβλου με· μούνον ἢ τιμῇ
 ἐν τῷ μέσῳ ἔστω· ταῦτα τρυτάνῃ Μίνως 90
 οὐκ ἂν δικάζων βέλτιον δωήτησε.
 τὸ λοιπόν, ἄνδρες, μὴ δοκεῖτε τὴν ψῆφον
 τῷ πορνοβοσκῷ Βαττάρῳ φέρειν, ἀλλὰ
 ἅπασι τοῖς οἰκεῦσι τὴν πόλιν ξείνοις.
 νῦν δείξεθ' ἡ Κῶς κῶ Μέροψ κόσον δρᾷνει, 95
 χῶ Θεσσαλὸς τίν' εἶχε χήρακλῆς δόξαν,
 χῶσκληπίος κῶς ἤλθεν ἐνθάδ' ἐκ Τρίκκης,
 col. 18 κῆτικτε Αἰητοῦν ᾧδε τεῦ χάριν Φοίβῃ.
 ταῦτα σκοπεῦντες πάντα τὴν δίκην ὀρθῇ
 γνώμῃ κυβερνᾷτ', ὥς ὁ Φρὸξ τὰ νῦν ὑμῖν 100

84 ΕΝΔΕΤΙC (C potius quam Γ), ultima littera deleta, c n add.
 m. rec.², corr. Cr. *ἐν δ' ἐστίν* Bch, *ἐν δ' ἔστ' ἔτ'* Hw, *ἐν δ' ἔστιν* Cr
 olim, Bl M, sed δὲ illud vereor ne addiderit qui hoc vocabulum
 perperam ad ea rettulit quae sequuntur, sicut Bl (*ἐν δ' ἔστιν*,

ἄνδρες· ταῦτα κτλ.) | ΔΝΔΡΕΑC, ε add. m. rec., A in Ε corr.
 m. pr. || 87 οἶον *solum* Cr' coll. *προσδίδωμι* || 88 ΑΙΤΗΙ ||
 92 ΔΟΚ'ΤΕ, ΔΟΚΙΤΕ, non ΔΟΚΕΙΤΕ, nam M papyri
 ruga distracta falsus est || 94 ΕΙΝΟΙC || 95 ΔΙΞΕΘΗΚΩC ||

96 ΕΙΧΕΝΗΡΑΚΛΗC, x add. m. rec.²? || 97 ΚΩC || 98 ΚΗΤΙΚΤΕ
 ΑΗΤΟΥΝΩΔΕΤΕΥΧΑΡΙΝΦΟΙΒΗ, enuntiatorum constructio bene
 indicata

84 Hesych. *ἔνεστιν· ἔξεστιν* ... || 87 Hesych. οἶον· ὀποῖον.
 μόνον ... καθάπερ || 95 Hesych. δρᾷνει· ποιεῖ. δύναται,
 ισχύει ... || 100 sq. Suid. (Greg. Cypr.) Φρὸξ ἀνὴρ πληγείς

πληγεις ἀμείνων ἔσσετ', εἴ τι μὴ ψεῦδος
ἐκ τῶν παλαιῶν ἢ παροιμίῃ βάζει.

Π

101 ΠΛΗΓΙΚΑΜΙΝΩΝ || 102 ΒΑΖΙ, P (Kn iudice non
est accentus signum) coniectura inepta add. m. rec. ||
102 \(\frac{1}{2}\) > ΕΚ ΤΩΝ

ἀμείνων καὶ διακονέστερος. Cicero pro Flacco 27, 65: utrum
igitur nostrum an vestrum hoc vetus proverbium, *Phrygem*
plagis fieri solere meliorem? Cf. infra V 14 p. 41.

III. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

Οὕτω τί σοι δοίησαν αἱ φίλαι Μοῦσαι,
 Λαμπρίσκε, τερπνὸν τῆς ζοῆς τ' ἐπανρέσθαι —
 τοῦτον κατ' ὧμον δείρον, ἄχρῃς ἢ ψυχῇ
 αὐτοῦ ἐπὶ χειλέων μουνον ἢ κακῇ λειψῶν.
 ἔκ μεν ταλαίνης τὴν στέγην πεπόρθηκεν 5
 χαλκίνδα παλζων· καὶ γὰρ οὐδ' ἀπαρκεῦσιν
 αἱ ἀστραγάλοι, Λαμπρίσκε, συμφορῆς δ' ἤδη
 ὀρμᾷ ἐπὶ μέζον. κοῦ μὲν ἡ θύρη κεῖται
 τοῦ γραμματιστέω καὶ τριηκὰς ἡ πικρῇ
 col. 14 τὸν μισθὸν αἰτεῖ κῆν τὰ Ναννάκου κλαύσω, 10
 οὐκ ἂν ταχέως λέξειε· τὴν γε μὴν παίστρην,

3 ΔΙΠΟΝ || 4 ΧΙΛΕΩΝ | ΛΙΦΘΗ || 5 στέγην = οἶκον || 6

ΧΑΛΚΙΝΔΑ c. accentu, - lin. in marg. sin.? || 7 ΑΣΤΡΑΓΑΛΑΙ
 c. acc., cf. Eust. Ψ 86 p. 1289; aut alteram produxit, ut Hipponax
 φαρυγῶν sim., aut primo loco trochaëum pro iambo admisit
 (Bl, Wilamowitzius: cf. I 67); αἱ δορκάδες Rth M || 8 ΚΙΤΑΙ ||
 10 ΑΙΤΙ, deinde interstitium || 11 Post ΛΗΞΙΕ interstitium,
 corr. Hck Bl W; λήξειε (a λάσκω oriundum) M, δειλξειε R. Schneider,
 sed obest v. 13

9 TESTIM. INTERPR. Hesych. τριακὰς· ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός ||
 10 Zenob. volg. 510 = Ath. II 101: τὰ ἀπὸ Ναννάκου· . . . ἐπὶ τῶν
 πολλὰ θρηνοῦντων. Νάννακος γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεύς . . . , δς
 προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν . . . μετὰ δακρύων ἐκέτευεν.
 Ἡρώδης δὲ ὁ ἱαμβοποιὸς φησιν· ἵνα τὰ Ναννάκου κλαύσω.

ὅκουπερ οἰκίζουσιν οἷ τε προῦνικοι III
 κοί δρηπέται, σάφ' οἶδε κήτέρω δεῖξαι.
 κῆ μὲν τάλαινα δέλτος, ἦν ἐγὼ κάμνω
 κηροῦς' ἐκάστου μηνός, ὀρφανὴ κεῖται 15
 πρὸ τῆς χαμεύνης τοῦ ἐπὶ τοίχον ἐρμῖνος,
 κῆν μήκοτ' αὐτὴν οἶον Ἀίδην βλέψας
 γράψῃ μὲν οὐδὲν καλόν, ἐκ δ' ὅλην ξύσῃ.
 αἱ δορκαλίδες δὲ λιπαρώτεραι πολλὸν
 ἐν τῇσι φύσῃς τοῖς τε δικτύοις κεῖνται 20
 τῆς ληκύθου ἡμέων, τῇ ἐπὶ παντὶ χρώμεσθα.
 ἐπίσταται δ' οὐδ' ἄλφα συλλαβὴν γνῶναι,
 ἦν μὴ τις αὐτῷ ταῦτ' πεντάκις βῶσῃ.
 τριτὴμέρη Μάρωνα γραμματίζοντος
 τοῦ πατρὸς αὐτῷ τὸν Μάρωνα ἐποίησεν 25
 οὗτος Σίμωνα ὁ χρηστός· ὥστ' ἐγὼγ' εἶπα col. 15
 ἄνουν ἐμαντήν, ἥτις οὐκ ὕνους βόσκειν
 αὐτὸν διδάσκω, γραμμάτων δὲ παιδείην,

12 παροικίζουσιν Bl || 13 ΔΙΞΑΙ || 15 ΚΙΤΑΙ || 17 ἦν Bl

Bch coll. Eurip. Med. 30, fort. recte || 18 ^CΞΥΛΗ, C add. m.

pt. || 19 ΔΑΙΠΑΡΩΤΕΡΑΙ, ^{ΕΛΙ} add. m. pr. || 21 ΤΗΝ, corr.
 m. pr. | χρεώμεσθα M || 22 de 'alpha syllaba' cf. Apoll. de
 constr. p. 4, 26, Scholl. Dion. Thrax p. 820, 6. 840, 1, Lucian.
 Ind. voc. 2 p. 83 || 23 ΒΩCΑΙ, corr. Rth Bl, ΑΙ e versu antecedente
 irrepsit || 24 ΤΡΙΘΗΜΕΡΑΙ, corr. Rth, τριτὴμέρη M || 25. 26
 spatia post ΑΥΤΩΙ et ΧΡΗCΤΟC || 26 ΙΤΑ || 27 BOCKIN ||
 28 ΠΑΙΔΙΗΝ

12 Hesych. οἰκίζουσιν· οἰκοῦσιν | Hesych. προῦνικοι· οἱ
 μισθοῦ κομίζοντες ὧνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς. Cf. Etym. M. Phot.
 s. v. Herodian. (Choerob.) II p. 446 L. Poll. VII 132 (καμφδοδιδάσ-
 καλοι = Herond., ut fr. 18? cf. CAFr. III p. 468 K.) || 16 Hesych.
 ἐρμῖς· τόνος· πούς κλίνης || 19—21 Ps.-Diog. 532 p. 274 Gott.
 (ex Heronda): ... λιπαρώτερος ληνυθίου· ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶς
 λιπαρῶν, cf. Theophr. char. 16, Babr. 48 || 20 Hesych.
 φῦσα ... ἀσκός

III δοκεῦσ' ἄρωγόν τῆς ἁωρίης ἔξειν.

ἐπεὰν δὲ δὴ καὶ ῥῆσιν οἷα παιδίσκον 30

ἢ γὰρ μιν εἰπεῖν ἢ ὁ πατήρ ἀνώγων,
γέρων ἀνὴρ ὥσιν τε κῶμμασιν κάμνων,
ἐνταῦθ' ὅπως νιν ἐκ τετραμένης ἠθεῖ·

„Απολλων — Αὔρεῦ“ — τοῦτο φημι καὶ μάμμη,
τάλης, ἐρεῖ σοι, κῆστ' γραμμάτων χήρη 35

κῶ προστυχῶν Φρύξ — ἦν δὲ δὴ τι καὶ μέζον
γρούξαι θέλωμεν, ἢ τριταῖος οὐκ οἶδεν

τῆς οἰκίης τὸν οὐδόν, ἀλλὰ τὴν μάμμην,
γοηῦν γυναικα κάρφαν ἡν βίου, κείρει,
ἢ τοῦ τέρεος ὑπερθε τὰ σκέλεα τείνας 40

κάθηθ' ὅπως τις καλλίης κάτω κύπτων.

τί μεν δοκεῖς τὰ σπλάγχνα τῆς κακῆς πάσχειν,
col. 18 ἐπεὰν ἴδωμι; κοῦ τόσος λόγος τοῦδε·

ἀλλ' ὁ κέραμος πᾶς ὥσπερ Ἴτρία θλήται,
κήπην ὁ χειμῶν ἐγγὺς ἦ, τρι' ἤμαιθα 45

29 ΕΞΙΝ || 31 ΕΙΠΤΙΝ || 33 ^HΘΙ corr. m. pr. | μιν Rth M ||

34 ΑΥΡΕΥ (r add. m. pr.), Αύρεῦ M, ἀγρεῦ plerique (Cr¹ coll. Aesch. fr. 200 p. 67 N²) || 35 — τάλης? τὰ λῆς Beh alii, vix recte, cf. VII 88 | ΕΡΙ || 36 ΜΙΖΟΝ, μέζον M || 39 ΚΙΡΙ || 40 ΤΙΝΑC || 42 κάκης M | ΤΙΑCΙΝ || 43 spat. post ΙΔΩΜΙ: ἴδω μιν Rth M, sed -μι forma Homérica (cf. ad II 44) atque μιν verbis quae sequuntur refragatur | ΤΟCOC || 44 ΙΤΙΑ, corr. Rth, Ιτρία Beh Hck alii | κλήται? ΒΙ || 45 -ΚΗΤΗΝΟΧΙΜΩΝ, lineola corruptelam indicat | ^{ΔΙ}ΗΜΕΘΑ, corr. m. rec.²

34 cf. Hesych. Ἐναυρος· ὁ Ἀπόλλων. ἐνάυρω· πρωτ. Κρη-
τες (M). Apoll. Rhod. B 687 ἐπικλείοντος Ἐπίων Ἀπόλλωνα cum
schol. | Hesych. μάμμη ἡ μήτηρ τῶν γονέων || 44 Hesych.
Ἴτρία· ... κλάσματα ἢ καπνυρόδη πλάσματα ... πέμματα τε καὶ
τραγήματα || 45 Hesych. ἤμαιθον· ἡμιωβέλιον. διώβολον π
(= παρ' ἐνίοις, cf. v. προκυνλῆς [supra p. 3]). Κυζικηναί (falso
παρὰ Κυζικηνοῖς inde a Salmasio et Musuro omnes)

κλαίουσ' ἐκάστου τοῦ πλατύσματος τίνω·

III

ἔν γὰρ στόμ' ἐστὶ τῆς συνοικίης πάσης
τοῦ Μητροτίμης ἔργα Κοττάλου ταῦτα,
κάληθίν', ὥστε μῆδ' ὀδόντα κινῆσαι.

ῥῳη δέ, κοίως τὴν ῥάκιν λελέπηκε 50

παῖσαν, καθ' ὕλην οἷα Δῆλιος κυρτεὺς
ἐν τῇ θαλάσῃ τῶμβλὺ τῆς ζοῆς τρίβων.

τὰς ἐβδόμας τ' ἄμεινον εἰκάδας τ' οἶδε
τῶν ἀστροδιφέων, κοῦδ' ὕπνος νιν αἰρεῖται
νοεῦνθ' ὁτῆμος παιγνίην ἀγινῆτε. 55

ἄλλ' εἰ τί σοι, Λαμπρίσκε, καὶ βίου προῆξιν
ἐσθλὴν τελοῖεν αἶδε κάγαθῶν κύρσαις,
μῆλασσον αὐτῷ —

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

Μητροτίμη, <μῆ> ἐπεύχεο,

ἔξει γὰρ οὐδὲν μεῖον. Εὐδότης κοῦ μοι,
κοῦ Κόκκαλος, κοῦ Φίλλος; οὐ ταχέως τοῦτον 60

46 -ΚΛΑΙΟΥCA, A del. || 47 ἐν γὰρ στόμα = ἐνστομα γὰρ R.
Schneider, sed cf. Eustath. Erot. II p. 161, 24 H. || 49 -ΚΑΛΗΘΙΝ',

interstitium, m. r. ? || 50 ΔΕΚΟΙΩC, o m. pr., ὁκοίως plerique (Cr¹),
nunc κοίως servavi ut requisitus | ῥάκιν = ῥάκος (V 45) || 51 κατ'

ἰλὸν St, ὕλην = ἰλὸν M, vix recte || 53 ΕΒΔΟΜΑC, ΔΔ m. rec.² |
ΑΜΙΝΟΝΙΚΑΔΑCΤ || 54 μιν Rth M | ΑΙΡΙΤΑΙ || 55 ῥτ' ἦμος plerique,
ὁτῆμος M, ὁπῆμος HdI | ἀγινεῖτε Beh || 57 αἶδε, αἰ Μοῦσαι, cf.
v. 97 || 58 ΜΗΑΑCCON | μῆ μάσσον (magistri) Richards | post
ΑΥΤΩI interstitium | ΜΗΤΡΟΙΤΙΜΗ | ἐπεύχευ M || 59 ΜΙΟΝ,
hinc interstitium | ΠΟΥ corr. m. pr.

51 Hesych. οἷα· ὥσπερ, καθάπερ. | id. κυρτεὺς· ἀλιεύς ||
60 Zenob. Ath. I 41: Εἰς τὴν Ἀκσαίου σελήνην· ἐπὶ τῶν εἰς χρο-
νον ἀναβαλλομένων τι πράττειν . . . Ἀκσαίος γὰρ κυβερνήτης ἐγέ-
νετο τοῦ Νηλέως· ἔλεγε δὲ ἐκεῖνος ἀναμένειν τὴν σελήνην ἀεὶ
πλήρη ἵνα ἐν φωτὶ ὁ πλοῦς γένηται. Brevius Phot. II p. 212 Nb.
(Suid. Ap.). Ineptit Ps.-Diogenianus (i. e. scriba quidam medii
aevi), cum (530 p. 274) Λακωνικὰς σελήνας τὸ ἐναντίον esse dicit

III
col. 17

ἀρεῖτ' ἐπ' ὤμου, τῇ Ἀκέσῃ σεληναίῃ
 δείξοντες; — αἰνέω τᾶργα, Κότταλ', ἃ προήσσεις.
 οὐ σοι ἔτ' ἀπαρκεῖ τῇσι δορκάσιν πέμπειν
 ἀστράβδ', ὄκωσπερ οἶδε, πρὸς δὲ τὴν παίστην
 ἐν τοῖσι προῦνίκοισι χαλκίζεις φοιτῶν; 65
 ἐγὼ σε θήσω κοσμιώτερον κούρης
 κινεῦντα μηδὲ κάρφος, εἰ τό γ' ἡδιστον.
 κοῦ μοι τὸ δριμὺν σκύλος, ἢ βοδὸς κέρκος,
 ᾧ τοὺς πεδῆτας ἀποτάκτους λωβεῖμαι;
 δότω τις εἰς τὴν χεῖρα πρὶν χολή<ν> βῆξαι. 70

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

μὴ μὴ ἱκετέω, Λαμπρίσκε, πρὸς σε τῶν Μουσέων
 καὶ τῶν γενεῶν τῆς τε Κουτίδος ψυχῆς,
 μὴ τῷ με δριμεῖ, τῷ ἔρω δὲ λώβῃσαι.

61 APIT | ΑΚΕΣΕΩ || 62 ΔΙΞΟΝΤΕC, διζοντες RHerzog (M),
 coll. V 13 παράδειγμα θῶ interpretor ἐπιδειξόμενοι ut monstrum

(Plut. Thes. 14) | ΚΟΤΤΑΛ | ΠΡΗCCIC || 63 ΤΑΙCΙ corr. Rth M |

ΠΕΜΠΕΙΝ, servavi πέμπειν (cf. σπείρειν διανοίας Ar. Vesp. 1044
 sim.), talis destinatum petere (tropa ludenti, cf. Cratin. 170, Mart.
 IV 14, 9, Pers. III 50, Poll. IX 7, 193), παίζειν cum corr. plerique;
 πέμπειν si falsum est requisitius aliquid latet || 64 ἈCΤΡΆΒΔ,
 scriba de accentu dubitavit, sed cf. κρύβδα, μίγδα Herodian.
 p. 495; explico fulminis instar (Zl) || 65 ΠΡΟΝΙΚΟΙCΙ || 67 ΚΑΡ
 ΦΟCΙ (ex ΕΙ?) ΤΟ || 68 σκύτος plerique, cf. ad v. 7 || 70 ΔΟΤΩ |
 ΧΟΛΗ corr. Cr (ἀναβήσση—χολήν Hippocr. progn. 25 p. 1071.-K.),

χολή Bch M, <σ>χολή βῆξαι Ribbeckius || 71 ΙΚΕΤΕ-ΥΩΠΡΟC
 ΠΡΙCΚΕ, Υ forma mira exaratum deletumve, ορ supra εν (Bch) non
 dignosco neque οι (M); μὴ μ' ἱκετέω Bch, μὴ μὴ ἱκετ', οί M,
 ἱκετῶ? Cr; cf. τροφέω τροφέα, τεκτονέω τεκτονέω, infra IX 2 ||

72 ΤΩΝΓΕΝΕΙCΩΝ, corr. m. pr. ? τοῦ γενείου plerique | ΚΟΥΤΙΔΟC,
 τ m. rec., κουτίδος Hck Bch, Κοττ- plerique, servavi Κοντ-, cf. p. 92

66 sq. cf. Aristoph. Lysistr. 473 sq. || 67 Hesych. εἰ τόγε-
 εἰ τοῦτο || 69 cf. Hesych. πεδῆται· πεπεδημένοι

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

III

ἀλλ' εἰς πονηρός, Κότταλε, ὥστε καὶ περὺς
οὐδείς σ' ἐπαινέσειεν, οὐδ' ὅκου χάρις
οἱ μὲν ὁμοίως τὸν σίδηρον τρώγουσιν.

75

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

κόσας, κόσας, Λαμπρίσκε, λίσσομαι, μέλλεις
ἔς μεν φορῆσαι —;

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

μὴ 'μέ, τήνδε δ' εἰρώτα.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

τατᾶ, κόσας μοι δώσετ';

col. 18

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

εἰ τί σοι ξώην,

φέρειν ὅσας ἂν ἡ κακὴ σθένει βύρσα.

80

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

παῦσαι, ἱκανά, Λαμπρίσκε.

74 ἸϚ | Κότταλ' Μ | ΠΈΡΝΑϚ || 75 ΟΥΔΙϚ | ΟΚΩϚ, ^{ΟΥ} or
add. m. rec.², coll. ὡς Theocr. I 13. V 101. 103 ὅπως servavit
Cr¹ || 76 Οἱ | ὁμοίως, ut alia τραγήματα || 77 ΜΕΛΛΙϚ || 78 μοι
plerique, μ' ἐνφορῆσαι Rth; num supplendum νῶτον? | spatium
maius post ΦΟΡΗϚΑΙ | τήνδε, matrem | ΙΡΩΤΑ || 79 ΤΑΤΑ
idem quod τατᾶ V 69, patrem significat Philogel. 236 p. 51 Eb.,
Anth. Pal. XI 67, 4, Mart. I 100, 1 (Friedl.); τᾶ τᾶ (magistri)
Beh | Ἰ ΤΙϚΟΙ, ι longa notatur, cf. 74 | ΖΩΗΝ (voluitne ξωή?),
tentavi σᾶ (σῶ) ξώην coll. V 69 || 80 ΦΕΡ^{ΕΙΝ}, εἰν m. rec.²? |
ΘΘΕΝΗΧ ΒΥΡϚΑΧ (I del.) || 81 ΠΑΥϚΑΙ, deinde interstitium

75 sq. Senec. apocol. 7 (ex Heronda?): *venisti huc ubi mures
ferrum rodunt*. Antig. mirab. 18 p. 65 West.: *ἐνταῦθα* (in in-
sula Gyaro) οἱ μύες διατρώγουσιν τὸν σίδηρον. Cf. Aristot.
Pseudep. p. 334 R.

III

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

καὶ σὺ δὴ παῦσαι

κάκ' ἔργα πρήσσων.

ΚΟΤΤΑΔΟΣ

οὐκέτ', οὐχί <τι> πρήξω,

ἔμνυμί σοι, Λαμπρίσκε, τὰς φίλας Μούσας.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

ὅσσην δὲ καὶ τὴν γλάσσαν οὗτος ἔσχηκας·

πρὸς σοι βαλέω τὸν μῦν τάχ', ἣν πλέω γρύξης. 85

ΚΟΤΤΑΔΟΣ

ἰδοῦ, σιωπῶ· μή με, λίσσομαι, κτείνης.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

μέθεσθε, Κόκκαλ', αὐτόν·

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

οὐ δ<εῖ σ'> ἐκλήξει,

Λαμπρίσκε, δεῖρον δ' ἄχρις ἥλιος δὺς ἦ.

82 interstitium ante ΚΑΙ | ΠΡΗCΩ^CΝΟΥΚΕΤΟΥΧΙΠΑΙΞΩ,
suppl. M, οὐκέτι πρ. plerique, οὐχί <μῇ> Cr¹ || 83 ΟΜΝΥΜΙ |

ΑΟΙ^C, inceperat ΛΑΜΠΡ. scribere || 84 ΟCCHN, ὅσην Bch, cf.

V 8 | ΕCΧΗΚΕ^{ΔC} || 85 ΠΡΟC | μῦς = φιδός, κημός (α μύειν); simile
βοῦς ἐπὶ γλώσση || 86 ΙΔΟΥ || 87 ΜΕΘΕCΘΕ | post ΔΥΤΟΝ
spatium maius | ΟΥΔΕΚΛΗΞΑΙ, οὐ σε δεῖ λ. Bch, alii aliud ||

88 ΛΑΜΠΡΙCΚΕ | ΔΕΙΡΟΝΑΧΡΙC, Δ m. pr. | δὺς ἦ M, ἥλιον δόση
coll. Callim. ep. II 3, 114, Dion. Chrys. I p. 302 R. (163 D) Cr¹,
δόγη Rth Bch, λύση St

84 cf. Etym. quod dicitur magnum p. 558, 50 παρὰ τὸ
λῶπος λάφος καὶ λαῖφος, ὡς γλῶσσα γλᾶσσα: quae forma ab
Heronda petita est, cf ind.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

III

ἀλλ' ἐστὶν ὕδρης ποικιλώτερος πολλῶ,
καὶ δεῖ λαβεῖν νιν ἀπὶ βυβλίῳ δήκου 90
τὸ μηδέν, ἄλλας εἰκοσὶν γε, καὶ ἦν μέλλῃ
αὐτῆς ἄμεινον τῆς Κλεοῦς ἀναγνῶναι.
ἰσῶ, λάθοις τὴν γλάσσαν ἐς μέλι πλύνας.

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

ἐρέω ἐπιμηθέως τῷ γέροντι, Λαμπρίσκε,
ἐλθοῦς' ἐς οἶκον ταῦτα, καὶ πέδας ἤξω 95
φέρουσ', ὅπως νιν σύμποδ' ὧδε πηδεῦντα
αἱ πότνιαι βλέπωσιν, ἃς ἐμίσησεν.

col. 19

90 ΔΙ | ΛΑΒΙΝ | ΔΗΚΟΥ' || 91 ΜΗΔΕΝ, e add. m. rec.? |
ἄλλας, scil. πληγὰς | IKOCIN || 92 AMINON | ΚΛΕΟΥΣ || versus 90
—92 olim Metrotimae dedi, ἰσῶ puerο, quem lingua exserta
effugisse putabam, reliqua Metrotimae; mecum fecerunt Rib-
beckius alii; sed Lamprisco vv. 89—93 continuari Λαμπρίσκε
voce v. 94 poeta ipse indicavit. καὶ δεῖ λαβεῖν νιν . . .
ἄλλας; Metrotimae, εἰκοσὶν γε — ἀναγνῶναι Lamprisco, reli-
qua Metrotimae tribuit M || 93 post ICCA spatium maius,
Lamprisco tribuit Cr³, Metrotimae plerique | ΛΑΘΟΙΣ ΤΗΝ
ΙΛΑΨCAN | φθάνοις? | fuit cum scribebam μέλαν | ΠΛΥΝΑΣ
cum puncto? || 96 μιν Rth M || 97 (ΔΙΠΙCΤΝΙΑΙ, versus

initium fere evanuit, verum viderant Danielsson Rth

89 Ps.-Diog. 372. 669: ποικιλώτερος ὕδρας· ἐπὶ τῶν . . . θαν-
μαζομένων. Hesych. ὕδρη· ὁ ἔχῃς (antecedunt ὕδρα, ὕδρα).
Falluntur qui nomen femininum soli monstro fabuloso ad-
dicunt || 93 Phot. Suid. (Didym.) ἰσῶ· ἐπιφθονία ἐπὶ τῶν
ἀπολαχόντων καὶ ὅλως δυσπραγούντων. ἔστι καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ
Μενάνδρου καὶ ἐτέρωθι (Herond.?) Cf. Antiatt. p. 100 Bkk.
ἰσῶ· τὸ ἐπιχαρτικὸν ἐπιφάνημα κτλ.

IV.
ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ΑΝΑΤΙΘΕΙΣΑΙ
ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΦΙΛΗ

Χαίροις ἄναξ Παίηον, ὃς μέδεις Τρίκκης
καὶ Κῶν γλυκεῖαν κήπιδανρον ῥήκηας,
σὺν καὶ Κορωνίς ἥ σ' ἔτικτε κώπόλλων
χαίροιεν, ἧς τε χειρὶ δεξιῇ ψαύεις
'Υγίεια, κῶνπερ οἶδε τίμιοι βωμοί, 5
Πανάκη τε κήπιώ τε κήσῳ χαίροι
χοὶ Λεωμέδοντος οἰκίην τε καὶ τείχη
πέρσαντες ἡγήρες ἀγρίων νούσων
Ποδαλείριός τε καὶ Μαχάων χαιρόντων,
χῶσοι θεοὶ σὴν ἐστίην κατοικεῦσιν 10

vv. 1—18 Coccaltæ tribuit Zl (Mk), Cynnoni Kb M, Philen
(cf. 27. 40) loqui vidit W. Schulze

1 litteræ quaedam evanidae | ΜΕΔΙC || 2 γλυκεῖαν servavit
Cr¹ M, γλυκεῖαν plerique, recte, ut videtur, cf. E. Mayser,
Gramm. d. gr. Papyri p. 19 || 3 ΧΩΠΟΛΛΩΝ, X in K corr.
m. pr., voluit quod scripsi || 4 ΧΕΙΡΙ | ΨΑΥΙC (I ex Ε?) ||
5 ΥΓΙΙΑΤΕΚ'ΩΝΠΕΡ: Hygieia parhedrus Aesculapii, itaque
ΤΕ delendum, cf. v. 6; errorem notavit diasceuastra, sed falso
ut videtur K induxit. 'Υγία coll. v. 20 servavit M || 7 ΤΙΧΗ,
τείχεα M || 9 ΠΟΔΑΛΙΡΙΟC

TESTIM. INTERPR. 5 Hesych. βωμοί· ἔμβολοί τινες (= βήματα)
οὕτως λεγόμενοι

καὶ θεαί, πάτερ Παίον· ἔλεω δεῦτε IV
 τοῦ ἀλέκτορος τοῦδ' ὄντιν' οἰκίης τοίχων
 κήρυκα θύω, τάπιδορπα δέξαισθε.
 οὐ γάρ τι πολλὴν οὐδ' ἔτοιμον ἀντλεῦμεν,
 ἐπεὶ τάχ' ἂν βοῦν ἢ νευημένην χοῖρον 15
 πολλῆς φορίνης κοῦκ ἀλέκτορ' ἴητρα
 νούσων ἐποιεύμεσθα, τὰς ἀπέψησας col. 20
 ἐπ' ἡπίας σὺν χειρας, ὧ ἄναξ, τείνας. —
 ἐκ δεξιῆς τὸν πίνακα, Κοκκάλη, στήσον
 τῆς Ὑγιείης. — μᾶ, καλῶν, φίλη Κυννοί, 20
 ἀγαλμάτων· τίς ἦρα τὴν λίθον ταύτην
 τέκτων ἐπο(ί)ει καὶ τίς ἐστὶν ὁ στήσας;

ΚΤΝΝΩ

οἱ Προξιτέλεω παῖδες· οὐχ ὁρῆς κείνα
 ἐν τῇ βάσι τὰ γράμματα; Εὐθιῆς δ' αὐτὰ

11 -KAI, lineola corruptelae indicium | ^ΛΔΕΩ, corr. m. pr. ||
^ω
 12 ΤΟΥΑΛΕΚΤΟΡΟΣ, ω add. m. rec.² | olim conieci ὄντιν' ὁρῶριον τοίχων κτλ. (οἰκίης glossema ad τοίχων referendum?), οἰκίης μόχθων St ingeniose, οἰκίη στοίχων (horarum) M; sed cf. v. 7 οἰκίην .. τελεῖν, v. 92 οἰκίης ἐδορῇ || 15 ΕΠΙ | νευημένην = νενασμένην, cf. Aristoph. Nub. 1203 || 16 ΑΛΕΚΤΟΡ' ἸΗΤΡΙΑ, del. ι (cf. Hesych. s. ἰατρα, Baunack, *Inscr. aus Epidaurus*, Stud. I, 59, 45 p. 124 ἀποθύσειν τὰ ἰατρα, sim. 60, 20 80, 7. 35), nisi synizesin admisit ut Π82 || 18 ΕΠ?|ΧΕΙΡΑC|ΤΙΝΑC || 19 — Ὑγιείης 20 Cynnoni, μᾶ — 22 Coccylae tribuit ZI (Cr²) | 19 servam appellat, cf. 88 | πίναξ tabella votiva, cf. mimi tit., *Inscr. aus Epid.* 59, s. 24. 30, Anth. Pal. V 159, 4, Liban. vol. IV p. 665 R. | Κοκτάλη? cf. ad v. 88 || 20 ΥΓΙΗC, Ὑγιείης M | Μᾶ, puncto haud scio an rhythmum vel pausam indicare voluerit diasceuastra; trochaeum pro iambo admissum esse (cf. III 7 adn.) statuit Wilamowitzius (fortasse recte, nam de Y producta ne cogites); post μᾶ alterum μᾶ add. Rth, τῶν Cr, alii aliud || 21 spatium ante TIC | ΤΟΝ, corr. m. pr. || 22 ΕΠΟΕΙ || 23 ΚΙΝΑ || 24 interstitium post BACI, βάσει plerique praeter M | αὐτά, cf. 21 ἀγαλμάτων

- IV ἔσθησεν ὁ Πρήξωνος — ἔλεως εἴη 25
καὶ τοῖσδ' ὁ Παιὼν καὶ Εὐθιή καλῶν ἔργων.
ὄρη, Φίλη, τὴν παῖδα τὴν ἄνω κείνην
βλέπουσαν ἐς τὸ μῆλον· οὐκ ἐρεῖς αὐτήν,
ἦν μὴ λάβῃ τὸ μῆλον, ἐκ τάχα ψύξει;

ΦΙΛΗ

- κεῖνον δέ, Κυννοῖ, τὸν γέροντα· πρὸς Μοιρέων, 30
τὴν χηναλώπεκα ὥς τὸ παιδίον πνίγει·
πρὸ τῶν ποδῶν γοῦν εἴ τι μὴ λίθος, τοῦργον
ἐρεῖς λαλήσει. μᾶ, χρόνῳ κοτ' ὦνθρωποι
κῆς τοὺς λίθους ἔξουσι τὴν ζοὴν θείναι.
col. 21 τὸν Βατάλης γὰρ τοῦτον οὐχ ὀρής, Κυννοῖ, 35
ὅπως βέβηκεν) ἀνδριάντα τῆς Μύττω;
εἰ μὴ τις αὐτὴν εἶδε Βατάλην, βλέψας
ἐς τοῦτο τὸ εἰκόνημα μὴ ἐτύμης δείσθω.

ΚΤΝΝΩ

ἔπεν, Φίλη, μοι καὶ καλὸν τί σοι δείξω

25 IH || vv. 25 ἔλεως — 38 vario modo distribuerunt Rth Kb WM, Coccalse dedit Zl Cr² || 26 ΕΥΘΙΗC || 27 φίλη hic et vv 39. 72 plerique, verum vidit R. Schulze | ΚΕΙΜΕΝΗΝ, expunxit ME || 28 ΕΡΙC || 29 ΨΥΞΙ, ψύξειν Bch Cr¹, cf. 33 || 30 ΓΕ ΠΟΝΤΑ'ΠΡΟC, ' lineola aut pausam (novam personam?) indicare voluit aut dubitationem; τὸν ὀρέγοντα St, τὸν γέροντα — τὸν χηναλώπεκα perperam coniunxit Bch || 32 ΠΡΟ, corrector de constructione dubitavit | ITI || 33 ΕΡΙCΑΛΛΗCΙ, deinde interstitium, λαλήσειν Rth Cr¹, cf. 29 | ΚΡΟΝΩΙ, corr. m. pr. || 34 ΚΗC cum paragr.; diasceuastra quae antecedunt Cynnoni tribuerit, sed cf. II 78. 54 | ΟΙΝΑΙ || Columnae 21 fere mediae litterae nonnullae

detritae || 36 ΟΤΠΩC, corr. m. pr. | ΒΕΒ---, suppl. Bl W, tentaveram βαβάζουτ' vel βαβάκτην, βεβάκχεται Kb || 37 ΙΔΕ | litterae quaedam evanidae | ΒΑΤΑΛΗΝ', ad εἶδε relatum ||

38 ΙΚΟΝΙCΜΑ ΜΗC---ΗΔΙCΘΩ, suppl. Cr Tyrrell alii, ἐ[κείν]ης Bl M, ἐ[τέρ]ης Kb Richards, v. Leeuwen || 38 ΕC || 39 ΔΙΞΩ

31 cf. Hesych. χηνάλοπες . . . ὅπερ ἔνιοι χηναλώπεκες

πρῆγμ' οἶον οὐχ ὥρηκας ἐξ ὅτεν ζώεις. 40 IV
 Κύδιλλ', ιοῦσα τὸν νεωκόρον βῶσον.
 οὐ σοι λέγω αὕτη τῇ ᾧ(δε) χῶδε χασκούσῃ;
 μᾶ, μὴ τιν' ὥρην ὦν λέγω πεποιήται;
 ἔστηκε δ' εἰς μ' ὀρεῦσα καρκίνου μέζον.
 ιοῦσα, φημί, τὸν νεωκόρον βῶσον, 45
 λαίμαστρον· οὔτ' ὀργή σ(ε) κρηγύην οὔτε
 βέβηλος αἰνεῖ· πανταχῇ λί(θος) κεῖσαι·
 μαρτύρομαι Κύδιλλα τὸν θ(εὸν) τοῦτον,
 ὥς ἐκ με κα(ί)εις οὐ θέλουσαν οἰδῆσαι,
 μαρτύρομαι, φημί· ἔσσετ' ἡμέρη κελίη, 50
 ἐν ᾗ τὸ βρέγμα τοῦτο τῶσυρὲς κνήσῃ.

40 ΟΤΟΥ, corr. M | ΖΩΙC || 41 ΚΥΔΙΛΛ' || 42 spatium ante
 ΑΥΤΗ | ΤΗΩΔC, suppl. Rth | ΧΑΚΕΥCΗ, corr. Rth || 43 ΜΑ ΜΗ
 ΤΤΝ, nescio quid (acutus?) deletum | ΛΕΓΩ || 44 ΚΑΡΚ-ΝΟΥ ||
 46 interstitium maius post ΛΑΪΜΑCΤΡΟΝ, βῶσον. λαίμαστρον,
 plerique, voluit βῶσον, λαίμαστρον· | ΟΡΓΗC Κ-ΗΓΥΗΝ, ὀργή
 W, alii || 47 spatium post ΑΙΝΙ | ΑΙ---ΚΙCΑΙ, ut videtur, suppl.
 Cr, δ' ἴσ' ἔγκεισαι Kn Bch, δ' (ἀργή) W, δ' (ἴση) Hdl Palmer ||
 49 ΩC ΕΚΜΕ ΚΑΙC, corr. Jackson Bch (κάεις), καίπερ plerique ||
 50 ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ, lineola obliqua ζητήσεως indicium | spatium
 post ΦΙΜΙ, φήμ' Rth M | ΕCCEΤ·ΗΜΕΡΗΚΕΙΝΗΙ ἔς σε τῆμέρη κ.
 ineptum || 51 ΕΝΗΨ, I del., delendum erat ΚΕΙΝΗΙ vocis I ulti-
 mum, sed librarius (m. pr.?) huc aberravit; verum viderant Hw
 Zl Tck alii; de φημί in enuntiati fine posito cf. V 20 | ΤΩΥC
 ΥΡ(Γ)C CΙ, C litteram fortasse in N corr. m. pr.; ΤΩΥCΥΡIC'
 (I del.) BI, non recte, nam punctum illud ad versum sequentem
 pertinet atque post C alterum non punctum, sed lineola vel
 macula; aut τῶσσυρον = τὸ *αὔσυρον, αὔσιον (cf. τήσιον, ἀήσυ-
 ρος), aut Y anticipatum atque τῶσυρὲς (= τὸ ἀσυρὲς) scriben-
 dum (BI); τῶδ (= τοι αὐ) ξυρός Bch, τῶδ (= τὸ αὐ) Σύρος M
 perperam, τῶξυρόν van Leeuwen; caput scalpere animi pertur-
 bati, cf. *Untersuchungen zu Her.* p. 87

41. 45 Hesych. βῶσον· κάλεσον, βόησον || 45 cf. Hesych.
 νεωκόρος· ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν ... | 51 Hes. ἀσυρὲς· βδελυρόν
 προπετές. βλοσυρόν. θρασύ.

IV

ΦΙΑΗ

μη πάνθ' ετοίμως καρδίη βάλη, Κυννοί·
col. 22 δούλη 'στί, δούλης δ' ὦτα νωθροίη θλίβει.

KTNNΩ

ἀλλ' ἡμέρη τε, κήπι μέζον ὠθεῖται.

ΦΙΑΗ

αὕτη σύ, μεῖνον· ἡ θύρη γὰρ ὤικται 55
κάνειθ' ὁ παστός· οὐχ ὀρής, φίλη Κυννοί,
οἷ' ἔργα; καινήν ταῦτ' ἔρεῖς Ἀθηναίην
γλύψαι τὰ καλὰ — χαιρέτω δὲ δέσποινα.
τὸν παῖδα δὴ <τὸν> γυμνὸν ἦν κνίσω τοῦτον,
οὐχ ἔλκος ἔξει, Κύννα; πρὸς γὰρ οἱ κείνται 60
αἱ σάρκες οἷα θερμὰ θερμὰ πηδῶσαι
ἐν τῇ σανίσκῃ· τῶργυρεῦν δὲ πύραγρον

52 olim Coccilae dedi | BAA^o·i, καρδίη βάλη Bl, καρδίη
βάλοι Beh, πανθετοίμως καρδιηβόλει M || 53 ΔΟΥΛΗCTI·ΔΟΥ-
ΛΗC, alterum Δ propius ad | incohaberat | ΘΑΙΒΕΙ ut videtur ||
54 ΔΑΛ potius quam ΔM | ΩΘΙΤΑΙ | loquitur de ancilla, cf.
ὀρμᾶ ἐπὶ μέζον III 8 || 55 sqq. olim Coccilae dedi | spatia
post CY et MINON | 55 αὕτη — 56 ὁ παστός Cynnoni tribuerunt
Beh M | 55 ὤικται? Bl || 56 ΚΑΝΕΙΘ || 57 spatium post ΕΡΓΑ |

ΚΟΙΝΗΝ corr. El, Δ(?) cognovit Beh; ἔργ' ἄκοιν' ἦν Rth
R. Schneider, κοινήν sociam M | ΕΡΙC || 58 spatium post ΚΑΛΑ ||
59 spatium post ΔΗ | ΚΝΙCΩ Dl Beh, ΚΝΙΓΩ etiam nunc Kn;
angulo tam recto C exaratam vix invenies. sed ἐκνιγον aoristum
falsa analogia fictum (cf. ἐκλαγον Inscr. Coae 218, 2) non iam
admissi, cf. Babr. 82, 7 || 60 ΕΞΙΚΥΝΝΑ, deinde interstitium;

ΘΕΡΜΑ

cf. 71 | ΚΙΝΤΑΙ || 61 ΘΕΡΜΑΠΗΔΩCΑΙ, alterum θερμὰ fortasse
add. (man. rec.?) e coniectura, vix intellexit 'ut fontes calidi',
sed vocabuli repetiti vim augeri putavit, ut legitur κατ' ὀλίγον
ὀλίγον, ὅσον ὅσον, τὰχὺ τὰχυν, ἀγιαγία, καλὸς καλὸς (Callim.
epigr. 28, 5); interpretor viscera salientia (Sen. ep. 16 PLM IV p. 60
Verg. Aen. I 212); οἷα θερμὸν αἷμα St; <λουτρὰ> πηδεῦσαι?

M || 62 ΓΥΡΑΓ (Γ vel C) ΠΟΝ, πυραγρον Kn olim, Rth Bl alii;

οὐκ ἦν ἰδη Μύελλος ἢ Παταικίσκος IV
 ὁ Λαμπριώνος, ἐκβαλεῦσι τὰς κούρας
 δοκεῦντες ὄντως ἀργυρεῦν πεποιθῆσθαι; 65
 ὁ βοῦς δὲ χὼ ἔγων αὐτόν, ἢ θ' ὁμαρτεῦσα
 χὼ γρυπὸς οὗτος κῶ ἀνάσιμος ἄνθρωπος,
 οὐχὶ ζόην βλέπουσιν ἡμέρην πάντες;
 εἰ μὴ ἐδόκευν τι μέζον ἢ γυνὴ πρήσσειν,
 ἀνηλάλαξ' ἄν, μή μ' ὁ βοῦς τι πημήνῃ, 70
 οὔτω ἐπιλοξοῦ, Κυννί, τῇ ἐτέρῃ κούρῃ. col. 23

ΚΤΝΝΩ

ἀληθιναί, Φίλη, γὰρ αἱ Ἐφεσίου χεῖρες
 ἐς πάντ' Ἀπελλέω γράμματ', οὐδ' ἐρεῖς "κεῖνος
 ὠνθρωπος ἐν μὲν εἶδεν, ἐν δ' ἀπηρνήθη".
 ἀλλ' ὃ ἐπὶ νοῦν γένοιτο, καὶ θεῶν ψαύειν 75
 ἡπείγεθ'· ὃς δ' ἐκείνον ἢ ἔργα τὰ ἐκείνου

ΤΥΡΑΚΤ^ΡΟΝ, πόραστρον M assentientibus Kn Cr¹, sed qui —

adpinxit aut ΓΡ legit aut ΓΙ; πόραγον δὲ HdI || 63 ΙΔΗΜΥΛΟC,
 corr. m. pr., μιν Μύλλος vel Μύσκελλος? Cr || 66 χὼ? | ἀμαρ-
 τεῦσα M || 67 /ΧΩ, de lineola cf. v. 50 | ΟΥΤΟC ΟΥΨΚ ΚΩΛ

ΙΑCΙΜΟC, ^{ΛΛ} m. r.², -σιλλος plerique, -σιμος DI ZI EI || 68 ΖΟΗΝ,
 ad ζόος, cf. O. Hoffmann, *Gr. Dial.* III p. 524 | βλέπουσι νημερτή
 Hw || 69 ΕΔΟΚΟΥΝ | ΠΡΗCΚΙΝ || 70 ΑΝΗΛΑΛΑΞΑΝ et ΠΗ
 ΜΗΝΗΙ, lineolis fort. tempora notantur || 71 ΟΥΤΩC || 72 ΧΙ (I
 ex ΕΥΡΕC || 73 πράγματ'? W | ΕΡΙCΚΙΝΟC || 74 ΙΔΕΝ, οἶδεν
 vel εἶχεν correctura vix opus est || 75 εἰ 'πὶ alia commendavit
 v. Wilamowitz *Herakles* II S. 252¹ | ΨΑΥΙΝ || 76 ΗΠΙΓΕΘΟCΔ

ΕΚΙΝΟΝΗΕΡΓ^{ΤΑ}ΕΚΕΙΝΟΥ, — lineola et ' puncto syllaba omīssa
 indicatur, τα m. r.²; δ' ἐκείνον, ut scriba, non δὲ κείνον (M),
 cf. ἐκείνου

66 cf. Hesych. ὁμαρτεῖν ... ἐπακολονθεῖν || 67 Hesych.
 γρυπὸς· ὁ ἐπικαμπῇ τὴν εἴνα ἔχων

μὴ παμφαλήσας ἐκ δίκης δρώρηκεν,
ποδὸς κρέμειτ' ἐκεῖνος ἐν γναφείως οἰκῷ.

IV

ΝΕΩΚΟΡΟΣ

κάλ' ὕμιν, ὦ γυναικες, ἐντελέως τὰ ἱρὰ
καὶ ἐς λῶον ἐμβλέποντα· μεζόνως οὐτις 80
ἠρέσατο τὸν Παιήον', ἤπερ οὖν ὑμεῖς.
ἰὴ ἰὴ Παίηον, εὐμενῆς εἴης
καλοῖς ἐπ' ἱροῖς ταῖσδε καὶ τινες τῶνδε
ἔασ' ὀπνιηταί τε καὶ γενῆς ἄσσον.
ἰὴ ἰὴ Παίηον· ὦδε ταῦτ' εἴη. 85

ΦΙΛΗ

εἴη γάρ, ὦ μέγιστε, χῦγυῖη πολλῇ
ἐλθοιμεν αὐτις μέξον' ἱρ' ἀγινεῦσαι
σὺν ἀνδράσιν καὶ παισί. — Κοκκάλη, καλῶς
τεμοῦσα μέμνεο τὸ σκελῦδριον δοῦναι
col. 24 τῷ νεωκόρῳ τοῦρυνιθος, ἐς τε τὴν τρώγλην 90
τὸν πελανὸν ἐνθες τοῦ δράκοντος εὐφήμως,

78 ΠΟΔΟΣ || 79 ΕΝΤΕΛΕΩΣ (I del.) ΤΑΤΡΑ, falsus est M ||
80 ΜΕΖΩΝΩ^σ, σ m. rec. || 81 ΥΜΕΙΣ || 82 ΙΗC || 83 ΧΚΑ
ΛΟΙC (lineola deleta) ΕΛ (M del.) Π'ΡΟΙC, corr. m. rec.² ut
videtur | spatium ante ΚΙΤΙΝΕC || 85 ΤΑΥΤΗ | cf. Soph.
OR. 1096 || 86 ΙΗΓΑΡ olim Coccalae tribui, nunc Philae | χῦγυῖη
Rth Bch, fortasse recte; invenitur ΥΓΙΗ v. 95 et in inscr. Cois
345, 16; cf. ὄγεια in lexico Bekkeri | 86—88 anonymae Cynnus
amicae dedit M || 88 CYN, de paragr. cf. II 78. IV 34 | spatium
post ΠΑΙCΙ | ΚΟΤΤΑΛΗ, corr. Κοκκάλη ex v. 19, nam eandem
personam, servam ni fallor, appellari in propatulo est || 89 ΤΕ-
ΜΕΥCΑ, τεμοῦσα μέμνευ M || 90 ΤΩ'ΙΝΕΟΚΟΡΩΙ, de re cf.
Inscr. Coae 36 sq. | spatium ante EC || 91 ΠΤΕΛΑΝΟΝ, ut acuatur
ultima | interstitia post ΕΝΘΕC et

77 cf. Hippon. fr. 131 B. || 79 Hesych. ἐντελῶς· τελείως ||
80 Hesych. λῶιον· λωϊτερον. βελτιώτερον || 90 νεοκῶρος Hesychii
(additiciū et Byzantinum) non spectat ad papyri νεοκορωι ||
91 Hesych. πέλανον· πέμμα τι πλακουντῶδες

καὶ ψαιστὰ δεῦσον· τᾶλλα δ' οἰκίης ἔδρη
 δαισόμεθα· καὶ ἐπὶ μὴ λάθῃ φέρειν, αὐτῇ,
 τῆς ὑγίης· δῶ, πρόσδος· ἥ γὰρ ἱροῖσιν
 μέζων ἀμαρτίας ἢ ὑγίη 'στὶ τῆς μοίρης. 95

92 ΔΕΥCON || 93 interstitium post ΔΑΙCOMΕΘΑ | ΜΗΛΑΘΗ
 (sine I) ΦΕΡΙΝ: non fuit ΜΗΛΑΘΙC, μῆλα θεις, cf. μέμνεο 89 ||
 93 ἐπὶ num cum φέρειν coniungendum? || 94 θυ(ι)η 'cibus sa-

cratus', cf. testim. | ΔΩΙ, ^ add. m. pr., νῶ (pro νῶν) Cr olim
 coll. Lucian. soloec. 6, λῶι ad λῆν (uolo addas) Bch, λῶι vel λῶ
 (affatim) πρ. M; δῶ illud vix deduci potest a δῶς, quod ἄκλιτον
 esse veteres adfirmant, sententia ni fallor eadem quae II 80
 ταῦτα δοός κτλ.: det cibum sacratum aedituus, deinde tu da
 portiunculam (v. 90. 95 memoratam), sed insolitus coniunctivus.
 Certe φέρειν... δῶ (ἐς δῶμα) coniungi vix potest | πρόσδος 'adde',
 scil. portiunculae; servam appellat | spatium ante H || 95 ΜΕ/Ω-
 ΝΑΜΑΡΤΙHC, μέζων ἀμαρτεῦσ' ἢ ὑγίη 'στὶ τῆς μοίρης Bch, μέζων
 ἀμαρτεῖ ἢ σὴ ὑγί' ἢ 'σιν τῆς Μοίρης M, i coalescente (II 8. 84)
 μέζων ἄμ' ἀρτίας... τῆς μοίρης Kn (praesente portiuncula libe-
 ralior datur cibus sacratus), atque ἄμα c. gen. et volgare et
 Ctesianum; verum ut τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας Aeschylus
 dixit Choeph. 519, ita μέζων ἀμαρτίας coniungi potest: in
 sacris enim peccata quaelibet tollit cibus sacratus portiunculae.
 Totus locus nondum satis expeditus

92 Hesych. ψαιστὰ· ἔλφεται ἐλαίῳ δεδευμένα. Cf. Paus. Eust.
 p. 1445 fr. 329 Schw. lex. rhet. Bekk. An. p. 317, 26 s. ψαιστὰ.
 Harpocr. s. νεήλατα. Athen. XV 672 D. | cf. Hesych. δεῦσαι·
 βρέξαι· βάψαι || 94 sq. Hesych. ὑγίεια· ἔλφεται οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ
 πεφρυγμένα· καὶ πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ φερόμενον εἶτε μύρον εἶτε
 θαλλός (cf. Philogelos 76 p. 21 Eb.). Sim. Phot. s. ὑγίειαν, Lex.
 rhet. Bekk. An. p. 313, 13 s. ὑγεία, Lyd. de mens. IV 4, Athen.
 III p. 115 A ὑγίεια... ἡ διδομένη ἐν ταῖς θυσίαις μᾶζα ἵνα ἀπο-
 γεύσωνται. Huc bucoliarum ὑγίειαν (Theocr. ed. Meineke
 p. 3) recte rettulit E. Rohde

V.
ΖΗΛΟΤΤΠΟΣ.

BITINNA

Λέγε μοι σύ, Γάστρων, ἥδ' ὑπερκορῆς οὔτω,
ᾧστ' οὐκέτ' ἀρκεῖ τὰμά σοι σκέλεα κινεῖν,
ἀλλ' Ἀμφυταίῃ τῇ Μένωνος ἐγκεισαι;

ΓΑΣΤΡΩΝ

ἐγὼ Ἀμφυταίῃν τὴν Μένωνος; ᾠρηκα
γυναῖκα; προφάσις πᾶσαν ἡμέρην ἔλκεις, 5
Βίτιννα· δοῦλός εἰμι, χρῶ ὅτι βούλῃ <μοι>
καὶ μὴ τό μεν αἶμα νύκτα κήμερην πῶνε.

1 ΗΔ, ἥδ' Mk, scil. κέρκος penis qualem habebant in mimo (Iuven. VI 66 schol.), cf. v. 45; ἥδ' = ἥδη ferri non potest; εἰς Rth, εἰ δ' Bch; ἥρ' Hw || 2 ΔΡΚΙ | ΚΙΝΙΝ || 3 ΔΛΛ |

Λ ΓΕΙC

ΕΓΚΙΚΑΙ || 4 ΤΗΝΜΕΝΩΝΟΡ (fort. corr. ex C) ΩΡΗΚΑ, corr. Kenyone iudice m. r. (?), τὴν λέγεις δρώρηκα κτλ. plerique; primam lectionem servavit Cr, nam post Μένωνος subintelligendum fere κινεῖν λέγομαι neque ἐγὼ Ἀμφυταίῃ τῇ Μένωνος; correctura opus est || 5 spatium ante ΠΡΟΦΑCΙC, ι servavit M, προφάσεις plerique | ΗΜΕΡΑΝΕΛΚΙC || 6 ΒΙΤΙΝΝΑ, deinde spatium | ΙΜΙΧΡΩΟΤΙΒΟΥΛΙ' satis distinctum, non fuit ΒΟΥΛΙ (M); num punctis rhythmici hiatus indicatur? suppl. Bl, cf. Aristoph. Thesm. 212, <καὶ> βούλει El, <δὴ> βούλει W, χρ<ε>ω ὅτι βού<λῃ> α<λε>ί M || 7 ΚΑΙ | exitum suppl. Kn

BITINNA

V

δσην δὲ καὶ τὴν γλάσσαν, οὔτος, ἔσχηκας·
Κυδίλλα, ποῦ μοι Πυρρήης; κάλει μ' αὐτόν.

ΠΥΡΡΗΣ

τί ἐστι;

BITINNA

τοῦτον δῆσον — ἀλλ' ἔθ' ἔστηκας; — 10
τὴν ἱμανήθρην τοῦ κάδου ταχέως λύσας.
ἦν μὴ καταικίσασα τῇ σ' ὅλη χῶρη col. 25
παράδειγμα θῶ, μᾶ, μὴ με θῆς γυναικ' εἶναι.
ἦρ' οὐχὶ μᾶλλον Φρύξ; ἐγὼ αἰτίη τοῦτων
ἐγῶμι, Γάστρων, ἥ σε θεῖσα ἐν ἀνθρώποις· 15
ἀλλ' εἰ τότ' ἐξήμαρτον, οὐ τὰ νῦν εὔσαν
μῶραν Βίτινναν, ὥς δοκεῖς, ἔθ' εὐρήσεις.
φέρεις σύ; δῆσον τὴν ἀπληγίδ' ἐκδύσας.

8 OCHN, cf. III 84 ubi legitur OCCHN κτλ. || 9 KYΔΙΛΛΑ

^κ ^{CT} ΠΟΥ^{CT}ΜΘΙ, corr. m. rec.(?), cf. v. 4; κοῦ' στί plerique, cf. III 59 al. |
ΚΑΛΙ | μ' = μοι, cf. v. 43, VI 99, Hippon. 30 B, Archil. 22 (adn.
Anthol. lyr. p. XI) || 10 post ΤΙΕCΤΙ spatium || 11 ΤΟΥ
ΤΟΥ, alterum del. m. pr. | λύσον Rth, alii || 12 ΤΗΙC (non
ΤΗΙΓ) || 13 ΠΑΡΑΔΙΓΜΑ | θ<έ>ω M | ΙΝΑΙ || 14 ΘΗ, ε in
H m. pr., ἔα? M | μᾶλλον ὁ Φρύξ proverbium || 15 ΕΓΩΜΙ |
ΘΕΙCΑ || 16 ΑΛΛΙ | 17 ΜΩΡΑΝ, μῶραν Rth, Bch 'morionem' |
ΔΟΚΙ(I ex ε)C | ΕΥΡΗCΙC || 18 ΦΕΡΙCΣΥ, deinde spat. maius:

TESTIM. INTERPR. 9 Πυρρῆαν servi nomen esse perhibet Hella-
dus apud Photium p. 532^b, 40; cf. Lucian. de merc. cond. 23
Philops. 24 || 14 cf. II 100. Zenob. Ath. II 5 μᾶλλον ὁ Φρύξ, explicatio
supplenda ex Parisino (volg.) V 16 συναγαγὼν ὁ Κροῖσος, ὥς φασι,
τοὺς <ἐπτά> σοφοὺς ἡρώτα, τίνα εἶδεῖεν εὐδαιμονέστατον. ἄλλον
δὲ ἄλλον λέγοντος Αἰσωπος ὁ Φρύξ . . τοσοῦτον ἔφη τὸν Κροῖσον
τῶν ἄλλων ὅσον καὶ τὴν θάλατταν τῶν ποταμῶν προέχειν. ἀκού-
σας δὲ Κροῖσος εἶπε 'μᾶλλον ὁ Φρύξ', explicatius eadem apud
Phot. Suid. (lex. rhet. Didym.): formula proverbialis κατ' ἑλλει-
ψιν usurpata falso ἀφ' ἱστορίας enarratur (a Demone: Anal.
ad paroem. p. 133, cf. ad II 62 sq.)

V

ΓΑΣΤΡΩN

μή μή, Βίτιννα, τῶν σε γουνάτων δεῦμαι.

BITINNA

ἐκδυθι, φημί. δεῖ σ' ὀτεύνεα' εἰς δοῦλος 20

καὶ τρεῖς ὑπέρ σευ μνάς ἔθηκα γινώσκειν.

ὥς μή καλῶς γένοιτο τῆμέρη κείνη,

ἥτις σ' ἐσήγαγ' ὧδε. Πυρρή, κλαύσῃ,

ὀρῶ σε δήκου πάντα μᾶλλον ἢ δεῦντα.

σύγσφιγγε τοὺς ἀγκῶνας, ἐκπρισον δήσας. 25

ΓΑΣΤΡΩN

Βίτιννα, ἄφες μοι τὴν ἀμαρτίην ταύτην.

ἄνθρωπος εἰμι, ἥμαρτον· ἀλλ' ἐπὴν αὐτὶς

ἔλῃς τι δρῶντα τῶν σὺ μή θέλῃς, στίξον.

BITINNA

πρὸς Ἀμφυταίην ταῦτα, μή μ' ἐπληκτίξεν,

col. 26 μεθ' ἧς ἀλινδῇ καὶ ἔμ' ἐχει(ς) πο(δ)όψηστρον. 30

'fersne loramentum?'. φέρ' εἰς σὺ El Bch, qui duos adhiberi

tortores conicit; φέρων Rth | Δ(ex Λ?)YCON, corr. m. pr. || 19 MH | ΔΟΥΜΑΙ, sed O lineola addita in E correxisse vide-

tur m. pr. || 20 interstitium post ΦΗΜ! | ΔΙCΘ (spiritus sive E additum) ΤΕΥΝΕΚΙ (I ex C? legerat ni fallor EI), εἰς M || 21 ΤΡΙC, τρεῖς M, τρεῖς plerique | ΜΝΑC, μνάς M | ΓΙΝΩΙCΚΙΝ, cf. O. Hoffmann, gr. Dial. III p. 444 || 22 ΚΙΝΗΙ || 23 ΚΛΑΥCΙ || 24 ὀρ(ε)ω M || 25 CΥΓCΦΙΓΓΕ, σύσσφιγγε? Bch, σὺ γε φρίγγε M | spatium

post ΑΓΚΩΝΑC || 26 ΑΜΑΡΤΙΑΝ, corr. m. pr., cf. 38 || 27 ΙΜΙ | ἐπὴν μ' Rth || 28 ΕΛΗΙC | ταῦτα μή με πληκτίξεν cum Amphitytaea haec noli mihi succensere (Gastronis) Bch, sed cf. Strabo XI p. 512: πινόντων . . καὶ πληκτιζομένων πρὸς ἀλλήλους, Dio Cass. XLVI 18: πρὸς γυναῖκα . . πληκτιζόμενος; paragrapho adposita Gastronis sermonem v. 28 clausit diasceuasta || 30 legere mihi videor ΑΛΙΝΔΙΚΑΙ ΕΜΕΧΙ-ΠC-ΟΥΗCΤΡON, ποδόψηστρον coniecerant Hw Cr Tck; ἀπόψηστρον alii, ΚΑΙΕΜCΝ (ΑΔ)!(del.) Η-ΠΟΔΟ Bt; ἐχεις Cr, unde ἐχη M

ΠΤΡΠΙΗΣ

V

δέδεται καλῶς σοι.

BITINNA

μη λάθη λυθεις σκέψαι.

ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον πρὸς Ἑρμωνα
καὶ χιλίας μὲν ἐς τὸ νῶτον ἐγκόψαι
αὐτῷ κέλευσον, χιλίας δὲ τῇ γαστρὶ.

ΓΑΣΤΡΩΝ

ἀποκτενεῖς, Βίτιννα, μ' οὐδ' ἐλέγξασα 35
εἰτ' ἔστ' ἀληθέα πρῶτον εἴτε καὶ ψευδέα;

BITINNA

ἂ δ' αὐτὸς εἶπας ἄρτι τῇ ιδίῃ γλάσση
'Βίτιν', ἄφες μοι τὴν ἀμαρτίην ταύτην';

ΓΑΣΤΡΩΝ

τὴν σευ χολὴν γὰρ ἤθελον κατασβῶσαι.

BITINNA

ἔστηκας ἐμβλέπων σύ, κοῦκ ἄγεις αὐτόν, 40
δοκου λέγω σοι; ὁδῇ, Κύδιλλα, τὸ φύγῃς

31 spatium post COI | ΜΕΘ, corr. m. pr. | ΛΑΘΗ | ΛΥΘΙC ||
33 ΤΟΝΝΩΤΟΝ || 34 ΑΥΤΩΙ || 36 IT | ΥΕΥΔΕΑ supra scr. η? ^F
R. Herzog || 37 ΑΥΤΟCΙΠΑΣ | ΙΔΙΑΙ || 38 BITINN || 39 THN ||
40 ΑΓΙC || 41 spat. post COI | ΟΔΗ, scripsi ὁδῇ, scil. Pyr- ^E

32 Choerob. Etym. 'M.' s. ζήτρειον: σημαίνει τὸ τῶν δούλων
δεσμοτήριον ἡγοῦν τὸν μύλωνα παρὰ Χλοῖς καὶ Ἀχαιοῖς (Κῳοῖς?).
εὔρηται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένον· καὶ παρὰ Ἡροδότῳ
(Hemsterh. Ἡρώδης, scr. Ἡρώνδης)· ἄγε αὐτόν εἰς τὸ ζήτρειον.
ἔστι δὲ χορίαμβον (scr. χολίαμβον) τὸ μέτρον: unde πρὸς Ἑρ-
μωνα grammaticum legisse colligitur. Cf. Ritschelii Opusc. I
p. 663 — de Oro et Orione p. 74. Adde Poll. Herodian I p. 372, 7.
Hesych. ζητρειον· τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. || 36 cf. Dio
Cass. XLIV 15 λόγον γάρ τις εἶτ' οὖν ἀληθοῦς εἴτε καὶ
ψευδοῦς, οἷα περ φιλεῖ λογοποιεῖσθαι, διελθόντος, ubi clausula
choliambica notanda, nam ipsa locutio volgata; cf. Plato Apol.
p. 34 E al.

V τοῦ παντοῦρκτη τοῦτο, καὶ σύ μοι, Δρήχων,
ἤδη ᾿φαμαρτεῖς οἷ σ' ἂν οὗτος ἡγήται.

δώσεις τι, δούλη, τῷ κατηρήτῳ τούτῳ

ῥάκος καλύψαι τὴν ἀνώνυμον κέρκον, 45

ὥς μὴ δι' ἀγορῆς γυμνὸς ὢν θεωρῆται;

τὸ δευτέρον σοι, Πυρρίη, πάλιν φωνέω,

ὅπως ἔρεῖς Ἑρμῶνι χιλίας ὧδε,

col. 27 καὶ χιλίας ὧδ' ἐμβαλεῖν· ἀκήκουκας;

ὥς ἦν τι τούτων ὢν λέγω παραστειῆς, 50

αὐτὸς σὺ καὶ τὰρχαῖα καὶ τόκους τίσεις.

βάδιξε καὶ μὴ παρὰ τὰ Μικκάλῃς αὐτὸν

ἄγ', ἀλλὰ τὴν ἰθείαν. οὐ δ' ἐπεμνήσθην —

κάλει κάλει δραμούσα, πρὶν μακρὴν, δούλη,

αὐτο(ῦ)ς γενέσθαι.

ΚΤΑΙΛΛΑ

Πυρρίης, τάλας, κωφέ, 55

καλεῖ σε. μᾶ, δόξει τις οὐχὶ σύνδουλον

rhies, cf. ἔφαμαρτεῖς 43; neque coniectura opus est (σμη Rth, θλή Hdl) neque adverbium novum fingendum (M); cf. τῆς εἰνός

ΔΕ

ἔλκειν || 42 spatium post ΤΟΥΤΟ, Δε m. pr. | ΔΡΗΧΩΝ (N Kn, Ψ R Herzog) || 43 ΦΑΜΑΡΤΙΚ ΟΙ (non fuit ΦΙ, quod legit Bch) — ΕΑΝ; nihil superscriptum, sed sicut in versu antecedente interstitium (alius columnae litteris ΙΩ?) commaculatum; ᾿φομάρτεῖ δκοι σοι ἂν Rth contra metrum, ἤδη ᾿φαμαρτεῖν εἴτ' ἂν Hdl, verum vidit Bl, cf. ad v. 9 || 44 ΔΩCIC || 46 εἰων M, cf. v. 78 ὄντως IV 65 || 48 ΕΡΙC || 49 ΕΜΒΑΛΙΝ ΑΚΗΚΟΥΚΑC, lineola (accentu?) interrogationem indicari putat Dl, accentum gravem M || 50 παραστειῆς Rth M, παραστειῆς Bch Cr¹ || 51 ΤΙCIC, τείσεις M || 53 spatium post ΑΓ | ΙΘΙΑΝ | οὐ δ' Kb, οὐδ' Rth || 54 ΚΑΛΙ bis | ΔΡΑΜΕΥCΑ, corr. M || 55 ΑΥΤΟC, corr. van Leeuwen Bch, αὐτὸν Rth | spatium ante ΠΥΡΡΙΗC | Πυρρίης — 62 τρεῖβοντα Cydillae tribuerunt v. Leeuw. Bch, Π. — 56 σε Cydillae, 56 μᾶ — 68 τιμῇ Bitinnae Rth || 56 ΚΑΛΙ (I ex E? cf. v. 20), Cydilla; paragraphus versui antecedenti adponenda erat, cf. 182 | spat. ante ΜΑ |

51 Hesych. ἀρχαῖα· τῶν δανείων τὰ κεφάλαια

αὐτὸν σπαράσσειν, ἀλλὰ σημάτων φῶρα· V
 ὀφῆς, ὅπως νῦν τοῦτον ἐκ βίης ἔλκει
 ἐς τὰς ἀνάγκας, Πυρρήν, <σ>έ, μᾶ, τοῦτοις
 τοῖς δύο Κύνδιλλ' ἐπόψεθ' ἡμερέων πέντε 60
 παρ' Ἀντιδώρῳ τὰς Ἀχαϊκὰς κείνας,
 ἃς πρῶν ἔθηκας, τοῖς σφυροῖσι τρίβοντα.

BITINNA

οὔτος σύ, τοῦτον αὐτίς ᾧδ' ἔχων ἦκε
 δεδεμένον οὔτως, ὥσπερ ἐξάγεις αὐτόν,
 Κόσιν τέ μοι κέλευσον ἐλθεῖν τὸν στίκτην 65
 ἔχοντα ῥαφίδας καὶ μέλαν. μῆ δὲ σε
 ὀδῶ γενέσθαι ποικίλον. κατηρητήσθω
 οὕτω κατὰ μὺς ὥσπερ ἡ Δάου τιμή. col. 28

ΚΤΑΙΛΛΑ

μή, τατί', ἀλλὰ νῦν μὲν αὐτὸν — οὔτω σῶ

CYN

ΔΟΞΙ | ΔΟΥΛΟΝ, corr. m. pr. || 57 CΠΑΡΑΤΤΙΝ, spat., corr.
 Rth || 58 ΕΛΚΙC || 59 ΕC, vitium indicatum | ΠΥΡΡΗ ΕΜΑ,
 post H spat.; suppl. Bl || 60 ΤΟΥC, corr. Bl W, μᾶ τοῦτους
 τοὺς δύο Bch contra analogiam || 61 ΚΙΝΑC || 62 AC | πρῶν

Bch, sed πρῶν = πρῶν || 63 ΑΥΘΙC, corr. m. pr. || 64 ΕΞΑΓΙC ||
 65 ΕΛΘΙΝ || 66 ΡΑΦΙΔΑC, φ corr. ex Δ | spat. post ΜΕΛΑΝ |
 ΔΙ || 67 sq. interstitia post ΠΟΙΚΙΛΟΝ et ΩCΠΕΡ || 68 ΟΥ-Ω |
 κατὰ μὺς, cf. κατ' ᾧμον III 3, μὲν προσβαλέω III 85; κατὰ μνος
 M, Cr olim; Δάου τιμή = Δᾶος ex tragicorum consuetudine
 Cr¹, τιμή = ποιμή M, quod nunc praefero, cf. Hesych. || 69 ΤΑΤΙ,
 deinde interstitium; non fuit ΠΑΤΙ. τατία = τατά III 79, cf.
 καταλλίζειν I 60. VI 77 | CΩ, corr. m. rec.², σοι plerique; dubi-

68 Hesych. Δᾶος (Δᾶος Heins.)· ἀγγάριος (= com. ad. 287
 p. 460 K ?). δοῦλον ὀνομά τι εἰ (ἦ? Schm.) καὶ ἐλεῶθερος καὶ εἰς
 κομωδίαν εἰσαγόμενος. (Cf. Menand. 946 p. 254 K.) | id. τιμή·
 δόξα. ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία ἢ ἀντέκτισις ἢ κυρία || 69 id. σῶ·
 σῶω (scr. σῶα?). Cf. Ael. Dion. p. 208 Schw.

V ὥφῃ Βατυλλίς κηπίδοις μιν ἐλθοῦσαν 70
 ἐς ἀνδρὸς οἶκον καὶ τέκν' ἀγκάλαις ἄραις —
 ἄφες· παραιτεῦμαί σε τὴν μίαν ταύτην
 ἄμαρτίην —

BITINNA

Κύδιλλα, μή με λυπεῖτε,
 ἦ φεύξομ' ἐκ τῆς οἰκίης. ἀφέω τοῦτον
 τ(ὸν) ἐπτάδουλον; καὶ τίς οὐκ ἀπαντῶσα 75
 ἐς μεν δικαίως τὸ πρόσωπον ἐμπτύοι;
 οὐ, (τ)ὴν τύραννον. ἀλλ' ἐπέπερ οὐκ οἶδεν
 ἄνθρωπος ὦν ἐωυτόν, αὐτίκ' εἰδήσει
 ἐν τῷ μετώπῳ τὸ ἐπίγραμμα ἔχων τοῦτο.

ΚΤΑΙΔΑΛΑ

ἀλλ' ἔστιν εἰκὰς καὶ Γερήνι' ἐς πέμπτην — 80

tavi an scriberem σῶ, σῶς, σᾶ (Aristoph. fr. 631 CAF. I p. 549, Dittenberger syll. 88, 8 p. 156), atque ita σῶ = σόη M, cf. III 79 || 70 -ΩΙΗ ΒΑΤΥΛΛΙC, interstitium | ΜΙΕΝ, macula ante Ε,

an μιν (Rth BI) voluit m. rec.? || 71 ΑΓΚΑΛΑΙC, incertum signum super Α || 73 ΑΜΑΡΤΙΗΝ | ΛΥΠΙΤΕΜ(non ΛΛ)Ε, corr. Rth, possis μή με λυπήσης vel λυπήσης με sim., cf. μὴ λύπει. KY. τέλλε — ἦ φεύξομ' ἐκ τῆς οἰκίης. BI ἀφέω κτλ. M, KY. τέγγον, ἦ φ. W; sed domina a deliciis ita se laedi fingit, ut ipsa fugitura sit || 74 interstitium post ΟΙΚΙΗC || 75 interstitium post ΔΟΥΛΟΝ || 77 ΟΥΙΗΝ, suppl. Palmer Danielsson conl. οὐ τὸν Δία sim., δς τὴν τύραννον cum aposiopesi Hw | ΕΠΕΠ(ex I)ΕΠΕΡ, cf. VII 126 || 78 ἐὼν ἐαυτόν M, ut II 66, cf. v. 46 | ΙΔΗCΙ || 79 ΕΝ | ΜΕΤΩΠΩ || 80 ΕCΤΙΝΙΚΑC, sub IN nescio an alius litterae vestigia pelluceant

75 Eustath. (Suet. περὶ βλασφημιῶν) Od. ε 306 p. 1542, 47: 'Ἰππῶναξ (fr. 75 p. 487 Bgk.) δὲ ὑπεραναβὰς τοῦτο [τὸ τρίκρατος sim.] φησὶν· ἀφέω τοῦτον τὸν ἐπτάδουλον. II. Θ 488 p. 725, 32: 'Ἰππῶναξ δὲ τὸν τρία ὑπεραναβὰς ἀριθμὸν ἐπτάδουλον ἔφη τινά. Suet. Mill. Miscell. p. 426: παρ' 'Ἰππῶνακτι δὲ καὶ ἐπτάδουλος καὶ ἐπτάβουλος Herondae verba errore aut Eustathii aut Suetonii Hipponacti tributa, qui ἐπτάδουλος verbo usus esse videtur

νῦν μὲν σ' ἀφήσω, καὶ ἔχε τὴν χάριν ταύτην,
 ἣν οὐδὲν ἦσσον ἢ Βατυλλίδα στέργω,
 ἐν τῇσι χερσὶ τῇσ' ἐμῇσι θρέψασα.
 ἐπεὶ δὲ τοῖς καμοῦσιν ἐγγυτλώσωμεν,
 ἄξεις τότ' ἀμείλει τὴν ἐορτὴν ἐξ ἐορτῆς.

85 col. 29

81 ΝΥΝ || 82 ΗΤΤΟΝ, corr. M || 83 ΕΜΗCΙ || 85 } > ΔΞΙC |

ΑΜΔΛΙΤ ΙΥ, suppl. Hicks, post M fuit Ε, non Α | ἐορτῆς O Hoffmann, *Gr. Dial.* III p. 481

85 Prov. cod. Paris. 2650 ἄξεις . . τὴν ἐορτὴν corruptum videtur, cf. L. Cohn, *Zu den Paroemiographen* p. 74

VI.

ΦΙ(Δ)ΙΑΖ(Ο)ΥΣΑΙ Η ΙΔΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΚΟΡΙΤΤΩ

Κάθησο, Μητροῖ· τῇ γυναικί θές δίφρον
 ἀνασταθεῖς(α)· πάντα δεῖ με προστάσσειν
 αὐτήν, σὺ δ' οὐδ' ἐν ἅν, τάλαινα, ποιήσας
 αὐτὴ ἀπὸ σαντῆς· μᾶ, λίθος τις, οὐ δούλη,
 ἐν τῇ οἰκίῃ <κ>εῖς· ἀλλὰ τᾶλφιτ' ἦν μετρέω, 5
 τὰ κρεῖμν' ἀμιθρεῖς, κῆ τοσοῦτ' ἀποστάζει,
 τὴν ἡμέ(ρ)ην ὅλην σε τονθορούζουσαν
 καὶ προημονῶσαν οὐ φέρουσιν οἱ τοῖχοι.
 νῦν αὐτὸν ἐκμάσσεις τε καὶ ποεῖς λαμπρόν,

ΦΙΔΙΑΖΟΥΣΑΙ, lectio certa (non fuit ΦΑΛΛΙΑΖΟΥΣΑΙ, quae Kaibelii est coniectura) || 1 ΓΥΝΑΙΚΙΔΘ (fuerat Ο)Ε(ex C?)C, Δ del. m. pr. || 2 ΑΝΑΚΤΑΘΕΙC. | ΠΡΟΚΤΑΤΤΙΝ, corr. Rth || 3 spat. ante CYΔΟΥΔΕΝ, lineolas evanidas add. m. rec., quas οὐδ' ἐν interpretatus est Bch || 4 σεωντῆς M | spat. ante ΜΔ (super Δ circumflexi umbra?) || 5 spatium post ΕΙC | οἰκίῃ μοι εἰς vel κείσ' Bch, κείσ' Cr Hdl coll. IV 47 | ΜΕΤΡΕΩ, H add. et del. m. pr.(?): μετρέῃ Bch: domina servae demensum dat, prior igitur lectio praeferenda || 6 spatium post ΑΜΙΘΡΕΙC | ΚΗ | ΑΠΟΚΤΑΞΕΙ, corr. Cr (κῆ = καὶ εἰ?), alii κῆν — ἀποστάξῃ || 9 ΕΚΜΑΚΚΙC | ΠΟΙC

9 TESTIM. INTERPR. Cf. Hesych. ἐκμάσσει ... (lacuna)

ὅτ' ἐστὶ χρεῖη, ληστρί; θυέ μοι ταύτη, 10 VI
ἐπεὶ σ' ἔγε(υσ)' ἄν τῶν ἐμῶν ἐγὼ χειρῶν.

ΜΗΤΡΩ

φίλη Κοριττοῖ, ταυτό μοι ζυγὸν τρίβεις.
κῆγ' ἐπιβρύχουσα ἡμέρην τε καὶ νύκτα
κύων ὑλακτέω ταῖ(ς) ἀνωνύμοις ταύταις.
ἀλλ' οὔνεκεν πρός σ' (ῆλθ)ον —

ΚΟΡΙΤΤΩ

ἐκποδὼν ἡμῖν 15

φθείρεσθε, νάβυστρα, ὦ(τα) μῦνον καὶ γλάσσαι,
τὰ δ' ἄλλ' ἔορτή.

ΜΗΤΡΩ

λίσσομαί(σε), μὴ ψεύση,
φίλη Κοριττοῖ, τίς ποτ' ἦν ὃ σοι δάψας col. 30
τὸν κόκκινον βαυβῶνα;

ΚΟΡΙΤΤΩ

κοῦ δ' ὀρώρηκας,
Μητροῖ, σὺ κείνον;

ΜΗΤΡΩ

Νοσσίς ἐῶχεν ἡρίννης 20
τριτημέρη νιν· μᾶ, καλὸν τι δώρημα.

10 suppl. Kb Beh Cr, H litterae vestigia servata; fuit ΧΡΗ | ΛΗCTPI, interstitium magnum, interpunxit Cr; χρεῖη· ληστρί,

Beh M || 11 ΕΠΕΙ | suppl. Rth Kb | ΧΕΙΡΩΝ, cf. VII 3, correctura inepta || 12 ΦΙΛΗ ΚΟΡΙΤΤΟΙ(ΤΟΙ = -τι RHerzog) | spat. ante ΤΑΥΤΟΜ., ultimae litterae incertae | ΤΡΙΒΕΙC || 15 ΠΡΟC C | -ON, spatium | ἡμῖν· M || 16 ΦΘΙΡΕCΘΕΝΩ-ΒΥCΤΡΑ Ω, -M, suppl. Hck || 17 ΕΟΡΤΗ, spatium, ἐορταί Beh, ἐορτή (ad *ἐορτάω = ἐορτάζω) M || 18 spatium ante ΤΙC | κοτ' M | CCI (σοι potius quam σευ), lectio incerta || 19 ΤΟΝ

ΚΟΝΚΙΝΟΝ, κ add. m. pr. | spatium ante ΚΟΥ | ΜΗΤΡΟΙ | spatium post ΚΙΝΟΝ | ἔσχεν? || 21 ΤΡΙΤΗΜΕΡΗΝΙΝ, spat., cf. III 24

VI

KOPITTΩ

Νοσσίς; κόθεν λαβοῦσα;

MHTPΩ

διαβαλεῖς ἦν σοι

εἴπω;

KOPITTΩ

μὰ τούτους τοὺς γλυκέας, φίλη Μητροῦ,
ἐκ τοῦ Κοριττοῦς στόματος οὐδεὶς μὴ ἀκούσῃ
ὅς' ἂν σὺ λέξῃς.

MHTPΩ

ἡ Βιτᾶτος Εὐβούλη

25

ἔδωκεν αὐτῇ καὶ εἶπε μηδέν' αἰσθῆσθαι.

KOPITTΩ

γυναῖκες, αὕτη μ' ἡ γυνή ποτ' ἐκτρίψει.

ἐγὼ μὲν αὐτὴν λιπαρεῦσαν ἠδέσθην

κῆδωνα, Μητροῦ, πρόσθεν ἢ αὐτὴ χρῆσασθαι.

ἢ δ' ὦ(σ)περ εὖρημ' ἀρπάσα(σα) δωρεῖται

30

καὶ τῇσι μὴ δεῖ· χαιρέτω φίλη πολλὰ

εἰοῦσα τοίῃ, χῆτέρην τιν' ἀνθ' ἡμέων

22 NOCCIC, spatium | spat. ante ΔΙΑΒΑΛΙC || 23 ΕΙΠΩ, spatium; εἴπω; Cr, εἴπω· Bch, plerique || 24 ΟΥΔΕΙC || 25 OC | interstitium magnum ante ΗΒΙΤΑΤOC, - pro paragrapho non accipiendum; aut B' notavit aut accentum gravem (M), cf. ad V 49; Βιτᾶδος secundum Herodianum W. Schulze, fortasse recte, sed cf. Κανδᾶτος — τι VI 87. VII 29 || 26 ΕΔΩΚΕΝ || 27 ποτ' Rth M | ΕΚΤΡΙΨΙ || 30 ΑΡΠΑCΑΔΩΡΙΤΑΙ, haplographia || 31 ΤΑΙCΙ, corr. Rth M | ΔΙ, spat.

25 Herodian. ed. Lentz II p. 667, 5 (= Choerob. 42, 26 Gaisf., Ioann. Alex. 8, 14): τὰ εἰς ᾧς περισπώμενα δύο κλίσεις ἐπιδέχεται . . . χωρὶς τῶν Ἰωνικῶς ἐκφερομένων διὰ τοῦ δος, οἷον Βιτᾶς Βιτᾶδος (Βιττ- Lentz ex Ioanne). Ad Herondam rettulit W. Schulze || 30 Hesych. δωρεῖται· χαρίζεται, aut huc referendum aut ad Antiph. 1 CAF. II p. 13 K.

φίλῃν ἀθρεΐτω. τᾶλλα Νοσσίδι χρῆσαι, VI
 τῇ μῇ, δοκέω, — μέξον μὲν (ῆ) γυνή γυνύξω,
 λάθοιμι δ', Ἀδρήστεια — χιλίων εὐντων 35
 ἔνα οὐκ ἂν ὅστις λεπρός ἐστὶ προσδῶσω.

ΜΗΤΡΩ

μὴ δῆ, Κοριττοί, τὴν χολὴν ἐπὶ φινός col. 31
 ἔχ' εὐθύς, ἦν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθῃ.
 γυναικός ἐστι κρηγῆς φέρειν πάντα.
 ἐγὼ δὲ τούτων αἰτίη λαλεῦσ' εἰμί· 40
 <ῆ> πολλὰ τὴν μεν γλῶσσαν ἐκτεμεῖν δέεται.

33 spat. post ΑΘΡΙΤΩ | ΧΡΗΘΩ || 34 ΜΕΝΗΓΥΝΗΓ, ΥΞΩ,
 μὴ δοκέω... ἡ δίκη γρύξαι, sicut IV 69 coniecit m. rec.³ loci struc-
 tura non satis perspecta, cf. I 35. III 36; de Μηδόκω nomine
 (W) ne cogites || 35 ΑΔΡΗCTΘΑ, | ex E | εὐντων si habeam,

nam προσδῶσω h. l. = praebeam || 36 ΕΝΑ | ΛΕΠΡΩC, CA add.
 et del. m. rec., cui plerique obtemperaverunt | ἐς τι W | ΤΡΩC

ΟΙΟΝ
 ΔΩΘΕΩ, superscr. οἶον (Kn, οἶον Bl) corr. ad regulas scholae,
 cf. VIII 3; sed ἂν cum futuro coniunctum et epicum est (Ξ 267.
 A 139, cf. G. Hermann, Op. I p. 28 sqq.), et vulgare (Luc. Sol.
 2 III p. 555, Babr. 68, 2, Artemidor. II 70, Anacreont. 15, 30
 πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω, quod perperam mutaverunt), atque ne
 ab Atticis quidem alienum (cf. Bekk. anecd. I p. 127, 24 sqq.,
 Kruegeri Gramm. I 64, 3, 3, L. Herbst, 'über ἂν beim Futur im

Thukydides', Hamburg 1867) || 38 COΦON, σοφόν servavit
 Cr coll. Stob., καλόν correctoris coniectura temeraria, quam
 nollem plerique secuti essent | ΠΕΥΘ. (ex C?) H | 39 ΦΕΡΙΝ ||
 40 IMI || 41 ΠΟΛΛΑΤΗΝ continuo scriptum, λαλεῦσ' εἰμί | πολλ'
 ἄ<λλα> vix recte M; initio syllaba deest, <τά> πολλὰ sive Πόλλης
 δὲ Beh, possis etiam <μᾶ>; πολλὰ . . δέεται ut χαιρέτω . . πολλὰ
 v. 31 | γλάσσαν M | ΕΚΤΕΜΙΝΔΙΤΑΙ | δέεται, scil. Coritto, seu
 potius δ. = δεῖ, cf. Hippocr. περὶ ἀέρων 8 p. 45 Ilb.-Kuehl.

37—39 Stob. Flor. LXXIV 14: Ἡρόδου (Ρῶδα A) μιμιάμβων·
 Μηδῆ, κόρη, τὴν χολὴν ἐπὶ δίνας | ἔχ' εὐθύς, ἦν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν
 (cum m. pr.) πεύθῃ. | γυναικός κτλ. || 41 Antiatt. 88, 21 δέεται ἀντὶ

VI ἐκεῖνο δ' οὐ σοι καὶ μάλιστ' ἐπεμνήσθην,
 τίς ἔσθ' ὁ ῥάσας αὐτόν; εἰ φιλεῖς μ', εἶπον.
 τί μ' ἐνβλέπεις γελῶσα; νῦν δρῶρηκας
 Μητροῦν τὸ πρῶτον; ἢ τί τάβρά σοι ταῦτα; 45
 ἐνεύχομαι, Κοριττί, μή μ' ἐπιψεύσῃ,
 ἀλλ' εἶπε τὸν ῥάσαντα.

ΚΟΡΙΤΤΩ

μᾶ, τί μοι ἐνεύχῃ;
 Κέρδων ἔραψε.

ΜΗΤΡΩ

κοῖτος, εἰπέ μοι, Κέρδων;
 δὴ εἰσὶ γὰρ Κέρδωνες, εἰς μὲν ὁ γλαυκός,
 ὁ Μυρταλίνης τῆς Κυλαϊθίδος γελίων· 50
 ἀλλ' οὗτος οὐδ' ἂν πλῆκτρον ἐς λύρην ῥάσαι·
 ὁ δ' ἕτερος ἐγγὺς τῆς συνοικίης οἰκέων
 τῆς Ἐρμωδῶρου, τὴν πλατεῖαν ἐκβάντι,
 ἦν μὲν κοτ', ἦν τις, ἀλλὰ νῦν γεγήρακε·
 col. 32 τούτῳ (Κυλ)αιθίς ἡ μακαρίτις ἐχρήτο — 55
 μνησθεῖεν αὐτῆς οἵτινες προσήκουσι.

43 ΕἰΦΙΛΙΜΠΤΟΝ || 44 sq. spat. ante NYN et H || 47
 ΑΛΛΙΠΕ | spatium ante MA | ΤΙ (Kb) vetus scriptura, quam-
 quam in papyro H (<μ>ή, ἦ?) potius legitur || 48 ΕΡΡΑΥΕ,
 spatium || 49 ΔΥΙCΙ | spat. ante IC || 50 ΓΙΤΩΝ an Κυ-
 λαϊθίδος? Κυλαϊθίδος commendavit Gurlitt || 52 ΟΙΚΕΩΝ ||
 Priore col. 32 parte litterae septimae et quae sequuntur ple-
 rumque detritae || 55 ΚΥΛΑΙΘΙC (Bl Hw) legi posse credo, ΠΥΜ-
 vel ΓΑΛΑΙΘΙC Bch | anapaestus excusationem nominum pro-
 priorum habet, cf. etiam Cr proleg. Babr. p. XXXVI || 54 γεγή-
 ρηκε perperam O. Hoffmann *Gr. Dial.* III 330 || 56 ΜΝΗCΘΕΙΕΝ |
 57 ὦν Kb Hw, sed neutrum illum esse ipsa Metro dixerat

τοῦ δεῖ· ἀπελθεῖν με δεῖται. Sed cf. Hes. δεῖται· δέεται, χρῆζει.
 Cf. Alciphr. I 69 p. 92 τὴν φλόαρον γλῶτταν ἀποτέμνειν... τοῖς
 βουλομένοις ἑτοιμός εἰμι παρέχειν || 46 Hesych. ἐνεύχεσθαι· τὸ
 δεόμενον... ἐξορῆσαι (exorare) τὸν ἀξιούμενον || 49 Hesych.
 γλαυκός· λευκός

ΚΟΡΙΤΤΩ

VI

οὐδέτερος αὐτῶν ἐστίν, ὥς λέγεις, Μητροῖ.
 ἀλλ' οὗτος οὐκ οἶδ' ἢ Χίου τις ἢ ῥουθρέων
 ἦκει, φαλακρός, μικρός· Αὐτὸ ἐρεῖς εἶναι
 Πρηξίνον· οὐδ' ἂν σῦκον εἰκάσαι σῦκῳ 60
 ἔχοις ἂν (οὔτ)ω· πλὴν ἐπὴν λαλῇ, γνώσῃ
 Κέρδων δεύνεκ' ἐστὶ καὶ οὐχὶ Πρηξίνος.
 κατ' οἰκίην δ' ἐργάζετ' ἐνπολέων λάθρη —
 τοὺς γὰρ τελώνας πᾶσα νῦν θύρη φρίσσει —,
 ἀλλ' ἐργ', ὅκοι' ἐστ' ἔργα τῆς Ἀθηναίης· 65
 αὐτῆς ὄρην τ(ὰς) χεῖρας, οὐχὶ Κέρδωνος
 δόξεις· ἐγὼ μὲν — δύο γὰρ ἡλθ' ἔχων, Μητροῖ —
 ἰδοῦσ' ἀμίλλῃ τῶματ' ἐξεκύμνη·
 τὰ βαλλί' οὕτως ἄνδρες οὐχὶ ποιεῦσι —
 αὐταὶ γὰρ εἰόμεν — ὀρθά, κοῦ μόνον τοῦτο, 70
 ἀλλ' ἡ μαλακότης ὕπνος, οἱ δ' ἱμαντίσκοι
 ἔρι', οὐχ ἱμάντες· εὐνοέστερον σκυτέα
 γυναικῶ διφῶσ' ἄλλον οὐκ ἂν εὐρώσαιοις. col. 33

59 HKI | EPICINAI || 60 IKACAIĆ || 63 KATOIKEIN,
 € certum, ultimae litterae non prorsus certae (OIKEH legit
 Bch); lineola corruptelae indicium, corr. Rth, cf. VII 125; num
 κατ' οἰκίην = κατ' οἰκίην = κατ' ἰδίαν (Athen. VIII p. 349 B)
 vel κατ' ἐκδοσιν? cf. v. 92; κατ' οἰκίην El || 65 verba disposuit
 Bch, post ἔργα interpunxit M || 66 ΟΡΙΗΝΤ--ΧΕΙΡΑΣ spatium,
 cf. IV 72 || 67 ΔΟΞΕΙC Ε-- , suppl. Bl, ξ(ρῶ) St || 68 ΙΔΟΥC
 ἈΜΙ--Η, suppl. Bl (ἀμίλλῃ = ἔρωτι cf. I 56, Gorg. Hel. 5 ἀμίλλαν
 ἔρωτος, Eurip. Hippol. 1141 Soph. El. 493), εἰμ' ἰλλ(ῶς) Bch, εἰμ'
 ἰδμῇ M Cr olim, sed ΛΑΓ) vel ΔΜΗ litteris vix locus est ||
 70 Ε--ΜΕΝ, verum vidit Hw (Bl) || 71 ΜΑΛΛΑΨΟΤΗC, non fuit
 quod M legit ΜΑΛΑΚΟΤΗC | interstitia ante et post ΥΠΝΟC ||
 72 suppl. Rth || Col. 33 vv. 73—91 singulae fere litterae
 sub finem versuum paginis consutis contractae vel mutilatae |
 73 ΓΥΝΑΙΚ-- | suppl. Bch, num εὐρήσεις? cf. supra ad v. 36;
 <ἐξ>εόροις Rth Bl, ἀνευρήσεις Hdl St

73 Hesych. διφῶσα· ζητοῦσα, ψηλαφῶσα. Sed cf. Hesiod.
 op. 373 sq.

VI

MHTPΩ

κῶς οὖν ἀφῆκας τὸν ἕτερον;

KOPITTΩ

τὴ δ' οὐ, Μητροῖ,

ἐπρηξα; κοίην δ' οὐ προσήγαγ(ο)ν πειθοῦν 75
αὐτῷ; φιλεῦσα, τὸ φαλακρὸν καταψῶσα,
γλυκὺν πιεῖν ἐγγεῦσα, ταταλίζουσα,
τὸ σῶμα μοῦνον οὐχὶ δοῦσα χρήσασθαι.

MHTPΩ

ἀλλ' εἴ σε καὶ τοῦτ' ἤξιωσ', ἔδει δοῦναι.

KOPITTΩ

ἔδει γάρ, ἀλλὰ καιρὸν οὐ πρόποντ' εἶναι. 80
ἤληθεν ἡ Βιτᾶτος ἐν μέσῳ δούλη.
αὕτη γὰρ ἡμέων ἡμέρην τε καὶ νύκτα
τρίβουσα τὸν ὄνον σκωρίην πεποιήκεν,
ὅπως τὸν ὠντῆς μὴ τετρωβόλο(ν) κόψη.

MHTPΩ

κῶς δ' οὗτος εὔρε πρόσ σε τὴν ὁδὸν ταύτην, 85
φίλῃ Κοριττοῖ; μηδὲ τοῦτό με ψεύσῃ.

74 T(-)ΔΟΥ, Δ incert.: τί οὐ? Cr, quod M recepit ||
75 ΠΙΘΟΥΝ || 75 sq. post ΕΙΠΡΗΞΑ ΑΥΤΩΙ ΦΑΛΑΚΡΟΝ inter-
stitia || 77 spat. ante ΤΑΤΑΛΙΖ-ΥCΑ, lectio (Hck) conl. I 60
certa; vox aut a τῇ (τητᾶσθαι) conficta (tätscheln Bch) aut ad
τατᾶ τατία referenda || 78 ΤΟ | 79 ΑΛΛΙ | ΕΔ^{CI}, ε (?) super-
scriptum || 80 ΤΙΝΑΙ, τιναι (Kn) potius, quam γιναι (unde
ἄκαιρον οὐ πρόπον γ' Cr¹), nam T litterae hasta sinistra sutura
mutilata videtur; sine interpunctione ἔδει γὰρ ἀλλὰ καιρὸν οὐ
(οὖν W, εὐ M) πρόποντ' εἶναι Bch, alii; sed cf. IV 86. I 86, atque
de infinitivo v. 33 VII 80 || 81 ΗΛΗΘΕΝΓΑΡΗ, ἤληθεν γὰρ Rth
Bch; γὰρ ex versu 80 vel 82 iteratum; ἤληθεν ἡ Cr, unde ἤληθε
δ ἡ sine iusta causa M | in fine Εύβούλη Kb || 84 ΟΚΩC ||
86 ΦΙΛΗ

ΚΟΡΙΤΤΩ

VI

ἔπεμψεν αὐτὸν Ἀρτεμῖς ἡ Κανδᾶτος
τοῦ βυρσοδέψεω τὴν στέγην σημήνασα.

ΜΗΤΡΩ

αἰεὶ μὲν Ἀρτεμῖς τι καίνον ἐύρισκεῖ
πρόσω πιεῦσα τὴν προκυκλίην θάμυνην. 90
ἀλλ' οὖν γ' ὅτ' οὐχὶ τοὺς δὺ' εἰχες ἐγλυῖσαι,
ἔδει πυθέσθαι τὸν ἔτερον τίς ἡ ἐγδοῦσα. col. 34

ΚΟΡΙΤΤΩ

ἐλιπάρεον, ὃ δ' ὦ(μ)νυεν οὐκ ἂν εἰπεῖν μοι·
ταύτῃ γάρ, ἴσθι, <ἄλλος τις> ἢ γυνὴ ἦν, Μητροῦ.

87 Ἀρτεμῖς Bch, cf. Ἀρτεμίσια, Ἀρτεμῖσιος, ΑΡΤΗΜΙC mulier
inscr. Coae 357, Ἀρτεμῖς W. Schulze | ultimae litterae prorsus
Incertainae, Κανδᾶτος Bl plerique, Κανδᾶδος W. Schulze, cf. v. 25 ||
88 ΤΟΥ || 89 ΑΙΕΙ, δι εἰ Kn, verum vidit Kb | ΕΥΡΙC - ΕΙ, εὐρησεῖ Kn
ceterique || 90 ΠΡΟCΩΠΙΕΥCΑ, ποιεύσα plerique, πρό σοι πιεῦσα
Kb; πιεῦσα videndum num futurum sit a πιέζω oriundum | A
loco alieni θεοὶ προκύκλιοι Iunonis Τελείας socii Erythris |
ΠΡΟΚΥΚΛΙΗ (vel N corr. ex M?) ΝΟΑΑΛ- (ΛΑ vel M, ex parte
N--(-)Υ(Κ?)

sutura haustum) ἩΝ, ultimae litterae incertae, ΘΑΜ-ΗΝ Bl, super
ΘΑΛ Bch scriptum esse putat ΠΩΡ, ut θάλλειν per θαλπωρὴν
explicet glossator, ego olim θάλλειν per προχωρεῖν explicatum
esse opinatus sum, nunc προκυκλίην θάμυνην (vel -αν, Bl) ἀρρα-
βῶ(να vel potius τὴν τρύγιν) (faecem populi mercantium?) glos-
semate illustrari suspicor; πρόσω ποεύσα τὴν προκυκλίην Θαλ-
λ(οῦ)ν M, vix recte || 91 ΙΧΕCΕΥCΑΙ (Bl), ἐκλῦσαι plerique ||
92 ΕΔΕΙ | ΕΔΟΥCΑ, ἐγδοῦσα Bl, ἐκδοῦσα plerique || 93 ἐλι-
πάρευν M | Ω-ΛΥCΕΝ Cr assentiente Bl, non fuit quod vol-
gatum erat ΩΜΟCΕΝ neque ΩΜΝΥCΕΝ (M); ὦμνν' pronun-
tandum, nam υε per synizesin vix accipi potest | ΕΙΠΕΙΝ, ad

marg. Α (= ἄνω), in margine superiore litteris festinanter ex-
arat: ταύτῃ γάρ, quae sequuntur incerta: καὶ ἠγαπήσεν Kn,
ἴσθι κ<αῖ> πονηρ<ος> ἦν Bch, ἴσθι ἡ γυνὴ ἦν Cr, denique
μητροὶ Υ (= κάτω? = εἶπεν Dl). Hinc ταύτῃ γάρ, ἴσθι, καὶ
πονηρὸς ἦν, Μητροῦ Bch, εἶπε, καὶ πεπηγέσθαι, M. Dl, ἴσθι,
<ἄλλος τις> ἢ γυνὴ ἦν, M. Cr coll. 27

94 Hesych. ἴσθι... γνῶθι, ἐπίστασο

VI

ΜΗΤΡΩ

λέγεις δδόν μοι νῦν πρὸς Ἀρτεμῖν εἶναι, 95
 ὅπως ὁ Κ(έ)ρ(ι)δ(ω)ν ὅστις ἐστὶν εἰδῶ ἐγώ.
 ὑγίαινέ μοι, (Κορι)τί· λαιμάσσει, χῶρη
 ἡμῖν) ἀφ(έρπειν) ἐστί.

ΚΟΡΙΤΤΩ

τὴν θύρην κλείδων

αὐτ(η) σὺ μοι, ὀπῶλι, κάξαμίθρησαι,
 αἰ ἀλεκτοροῦδες εἰ σοῦαί εἰσί, τῶν τε αἰρέων 100
 αὐτῇσι ῥίψον. οὐ γὰρ ἀλλὰ πορθεῦσι
 ὥρν(ι)θει(ς) ἀ ἔρ(κ)ται, κῆν τρέφῃ τις ἐν κόλπῳ.

95 spatium ante ΙΝΑΙ || 96 ΙΔ(Ω Ε)ΓΩ Kn, Γ litterae lineas angulo recto scriptas iure cognoscens; εἰδ(ή)σω Beh conl. V 78 || 97 spatium post ----ΤΙ, vix igitur probandum μ(ή) ὄμην κωτίλαι μά(την) (DI) | ΛΑΙΜΑΤ- (fuit ΤΤΙ)ΧΩΡΗ, λαιματ(ρῆ) Beh M, χῶρη Kn, χῶρη plerique; ultima littera Η potius quam ΕΙ. Initium suppl. Beh, exitum Cr coll. Theocr. XV 147 || 98 ΗΜΙ- suppl. Cr | spat. ante ΤΗΝ | ΚΑΙΟΝ || 99 ΑΥΤ--ΥΝ (non Χ)--Ω (potius quam CC vel CT assentiente ΒΙ) ΟΠ(Ω)ΛΙ, cf. V 42; multa tentavi, quod dedi maxime probabile, cf. papyr. Oxyrhynch. vol. I, LXXXIII p. 145, ὀπῶλιον vocis primum exemplum; utique non fuit Χρηστοπαλί (M) | ἐξαμιθρησαι plerique || 100 ΑΙΑΛ-ΚΤ---ΔΕCΙ-ΘΑΙ, non potest legi αἰ ἀκνόντιδες (γὰρ ἐσ)πέραι; quod scripsi, probabilius quam εἰ πάρεσι, εἰ ἀθρόαι εἰσί; de -ιδ- cf. III 19. VII 14 || 101 suppl. ΒΙ Cr | spat. ante ΟΥΓΑΡ || 102 {ΩΡΝ}-ΘΕ{-ΔΕ---ΑΙ, ωρν.θ....αι Kn legerat, & ἔρ(κ)ται Df, num & εἰρ(κ)ται (cf. Hesych. εἰρ(κ)ται... κεκῶλνται)?

VII.
(Σ)ΚΥΤ(Ε)ΥΣ.

ΜΗΤΡΩ

*Κέρδων, ἄγω (σοι τάσδε τὰς νείας, εἴ) τι
τῶν (σῶν) ἔχεις αὐτῇσιν ἄξιον δεῖ(ξ)αι
χειρῶν νοήρες ἔργον.*

ΚΕΡΔΩΝ

οὐ μάτην, Μητροί·

*ἐγὼ φ(ι)λῶ σε. ταῖς γυναιξίν οὐ θήσεις
τὴν μέξον' ἔξω σανίδα; Δριμύλω φωνέω 5
πάλιν· καθεύδεις; κόπτε, Πίστε, τὸ ῥόγχος
αὐτοῦ, μέχρ' ἵπνον ἔκχρη πάντα·*

1 TACI-----, suppl. Cr (an κόρας vel καλὰς?), (φίλας) W, γυνάς Dl, γυναῖκας. τί Bl M || 2 EXIC | ΔΙ-ΔΙ || 3 ΧΕΙ ΡΕΩΝ, cf. VI 11 | spat. ante OY | ΜΗΤΡΩΙ, ultimae litterae corruptae et oblitae; ΜΗΤΡΩ ut videtur in ΜΗΤΡΟΙ correctum; Μητροί, plerique; Μητροί· (scil. ἄγεις) Cr || 4 paragrapho adiecta alteri personae vers. 3 οὐ κτλ. tribuit, quod propter Rth aliosque moneo | φιλέω M | spat. post CE || 5 σανίδα scabellum, cf. Alciph. I 12 p. 48 H. | ΔΡΙΜΥΛΩ, corr. Rth; Δριμύλ; ὧ Bch; φωνέω· πάλιν plerique, Δριμύλω φωνέω πάλιν· Cr coll. V 47, Δρίμυλ', ὧ φωνέω πάλιν, καθεύδεις; St || 6 ΚΑΘΕΥΔΙC

TESTIM. INTERPR. 6 Πιστὸν servi nomen esse Helladius testatur apud Phot. Bibl. p. 532^b B., cf. ad V 9

VII
col. 35 μᾶλλον δὲ τὴν ἄκανθα(ν ἀγκύλην) καλῇ
ἐκ τοῦ τραχήλου δῆσο(ν). — εἰα δὴ, οἰκότρον)ψ,
κίνει ταχέως τὰ γούνα(τα· ἢ θέλεις δεσμά . 10
τιρίβειν ψοφεῦντα νουθ(ετήματ' ἐκ) τῶνδε;
ν(ὺν) ἐκ μιν αὐτήν, λευκόπυγε, λαμπρύνεις;
κνάπτων ἐγώ) σευ τῇ(ν) ἔδρην ἀπο)ψήσω.
ἔξεσ(θε), Μητ(ρο)ῦ. Πίστ(ε), τὴν ἄνω ἀνοίξας
πυ(ρ)γίδα — μὴ τὴν ᾧδε, τὴν ἄνω κείνην — 15

col. 35 ita discissa, ut ultimae litterae angusta papyri lacinia servatae sint atque complures litterae perierint | 8 AKAN ΘΑ (A non O)-----I (fuit N vel I, non H) KAAHI', suppl. St, ἀρογῇ Bch, οἰ κρόκη Cr¹, cf. adn. ad fr. 10 p. 72 || 9 δῆσο[νψ Kn, inter ν et ψ septem tantum litteras excidisse vix recte statuit Bch; suppl. Cr, τυρόκλεψ vel κέρωκψ Bch || 10 KINI | ΓΟΥΝΑ-----ω, in fine fuit MA vel CΩ, ἢ σε δεῖ δεσμά suppl. Dl, non satis aptum ἢ σοι δέσμ' οἶσω, possis ἢ σε ποιήσω vel παιδεύσω; sed cf. adn. ad fr. 10 p. 74 || 11 ΤΡΙΒΙΝ | ΝΟΥΘ-----ΟΥΤΩΝΔΕ, (Τ)ΟΥ deletae, scil. ut τῶνδε corrigeretur ex τούτων; scripsi interim ἐκ τῶνδε = *posthac* (Soph. OR. 235 282. 1251 etc.); νουθ[έτημα γὰρ] τῶνδε Bch Dl || 12 ultimae litterae ΠΥΝΙC, non -H: Bch papyri fibra deceptus est || 13 K-----[†], quartae litterae Υ superscriptum (Bl), KA Bl: correctum nescio quid (KAPTA, KATITΩN?) in K(NA)Υ(AC), κνάψας? Possis κνάφον δίκην σευ, cf. Hesych. | CΕΥ litterarum superiores partes servatae, suppl. Cr Dl, τῇ[ν κόνιν δ' ἀπο)ψήσω Hdl || 14 ΕΖΕC---HTI}-I, verum viderunt et Bch et Palmer, qui ἔξεο σὺ M. proposuit, atque ita Hdl M, sed cf. v. 5 || 15 decem litterarum lacunam statuerunt Kn Bch; coll. II 43 possis ἄνω εἶπον

8 Hesych. ἄκανθος· περίστρομμα κτλ. a loco alienum; cf. Apul. Met. VII 18, ubi *spinās acerrimas tortili nodo constrictas ad asinum deligant*. Cf. Hes. ἀγκύλαι· ἱμᾶντες ἐν κρηπίδων || 9 Hesych. οἰκότρον· ὁ <τῷ δεσπότην> θρεπτός (δοῦλος), cf. Phot. Eust. p. 1854, 15 sqq. αἱ ... θρεπταὶ τοῖς δεσπότηταις ... ἄβραι ... καὶ οἰκότρον. Cf. V 83 || 10 Hesych. δεσμά· πέδαις (corr. πέδας, volg. πέδαι) || Ad v. 13 cf. Hesych. s. v. κνάφον δίκην· ὅταν ... οἱ κναφεῖς περιέλκωσι τὰ ἱματῖα περὶ τὸν λεγόμενον κνάφον

τὰ χρήσιμ' ἔργα τοῦ τρέφοντος Κέρδωνος
 ταχέως ἔνεγκ' ἄνωθεν. ἃ, φήλη Μητροῖ,
 οἷ' ἔργ' ἐπόψεσθ'. ἡσυχῇ (σύ μοι, κύφων
 τὴν ἀμβαλούχην οἴγε. τοῦτ' ὀρεῖ προῶτον,
 Μητροῖ· τέλεων ἄρη(ρεν οὐκ ἰχνηέων ἰχνος; 20
 θηεῖσθε χύμε(ῶς, ὃ γυναικες· ἡ πτέρην
 ὀρεῖθ' ὅπως πέπηγε χ(ῶς ἱμαντίσκους
 ἐξηριώται πᾶσα, κοῦ τὰ μὲν καλῶς,
 τὰ δ' οὐχὶ καλῶς, ἀλλὰ πᾶντα καλλίστως.
 τὸ χροῶμα δ' — οὕτως ὕμιν ἡ θεὸς) δοίη 25
 ξοῆς δκωσπερ ἰχανᾶσθ' ἐπανυρέσθαι — col. 36

16 ΤΟΥΤΡ (ΤΙ? τουτ Kn) ----- suppl. Cr. coll. 37, τοῦπ(ινῶμα Κέρδωνος *inventum* (cf. νοήρες v. 3) vix legi potest, τοῦ τρ(ίτου κρεμαστήρ)ος D1 || 17 Μητροῖ certum, nam T litterae hasta conspicitur; μάκαρ M. Hd1 || 18 in fine ὠΝ potius quam ON, suppl. Cr (vel κέντρων, σίνδρων), (μὲν ἄδρησον Bch || 19 ΤΗΝΑΜΒΑΛΟΥΧΗΝ, nullum C litterae vestigium, <σ>αμβαλούχην Headlam ceterique: ἃ- forma analogius non caret | O11-----ΠΡΩΤΟΝ, non fuit οἷ ἔχει (Bch), verum vidit B1 || 20 αρη Kn, suppl. Cr; APIC Bch, papyri fibram pro H litterae hasta transversa agnoscens, ἄρισ(τον ἰχνηέων idem; novem fere litterae exciderunt, suppl. conl. v. 118 || 21 suppl. Rth alii || 22 ΟΠ(ex P?)ΩC, ὅκως M | suppl. Cr, χαλκίοις ἡλοῖς Hd1 Bch alii, possis χρυσείοις conl. Ael. v. h. IX 3, Val. Max. IX 1 ext. 4, et κέντροις conl. Paus. X 16, 1; sed clavum quominus huic loco aptum esse credam impediunt Theophrasti verba char. V extr. aliique loci || 23 ΕΞΗΡΤΙΩ (P, non I) ΤΙΩΤΑΙΠΤΑCΑΚΟ, interpunct post CA; scripsi ἐξηριώται ab ἐξαρτιώ (: ἐξάρτιον = ναυλόω: ναῦλον); ἐξηριώται Bch conl. ἐξαιτίος (αιτίας ἐκτὸς γεγένηται); non fuit ἐξηριώσθαι. exitum suppl. Bch Cr Hd1 alii || 24 suppl. Cr, πᾶσα παγκάλως vel καλλίστως Bch; πᾶντ' ἔχει καλῶς Hd1 Hw || 25 YM incertum .η Kn; suppl. Beh, cf. III 1 || 26 suppl. Cr D1 conl. III 1 sq. 56, βίου τε χῶν] ἐριχανᾶσθ' Bch, quod minus probabile propter caesuram; finxeram διχανᾶσθ' (cf. ἀναρριχᾶσθαι διχνοῦσθαι Hesych., δριγνᾶσθαι), sed praefereundo quod proposuit Danielsson (D1) ἰχ-

18 Hesych. κύφων ... ἐπὶ .. τῶν δυσχερῶν, cf. schol. Aristoph. Plut. 476. Archil. fr. 178 || 26 cf. Hesych. ἰχανᾶν· ἐπιθυμεῖν, γλίχεσθαι ...

VII εὔρήσει· οὐδὲν ἄλλο τῷδ' ἴσον· χρῶμα
 οὐ κρόκιον οὔτω κοῦδὲ κηρὸς ἀνθήσει·
 τοῦ δέρματος μνέας τρις ἔδωκε Κανδᾶ(τι
 ποιῶν ὁ Κέρδων) τοῦτο, κῆτερον χρῶμα 30
 κ(οὐ λῶον ἦν· — ὅμνυ)μι πάνθ' ὅσ' ἔστι ἱφρά
 χ(ῶσια, γυναικες), τὴν ἀληθ(εῖ)ην βάζειν,
 κ(αὶ νῦν τε κῆπειτ') οὐδ' ὅσον ῥοπήν ψευδός,
 β(άζοντι τῷ Κ)έρδωνι μὴ βίου θυγίς
 κῶ(νειάτ)ων γίνουτο —· καὶ χάριν πρὸς με 35
 τίνειν ἔδει· οὐ γὰρ ἀλλὰ μεζόνων ἤδη

27 ὅτφ δ' ἴσον χρῶμα sim. plerique; disposui et supplevi exempli causa; οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἄλλο (Bl) vel οὐ γίνετ' vix probabilius. undecim tantum litteras excidisse statuit Kn ¶ 28 varia tentavi; ὅκον δὲ κηρὸς ἀνθήσει plerique, sed quae KOY antecedit non O sed Ω dimidiata; οὐ λείρι' Cr¹ Dl || 29 undecim tantum litteras abesse statuit Kn; deinde TPIC, ante T litterae C vestigium; τολόν δέ μοι μνέας Bch | ΚΑΝΔᾶ--, exitus incertus, suppl. Bl, Κανδᾶτις Bch (cf. Ὀδᾶτις, Herod. I p. 108 L.); eundem ni fallor intellegi volt poeta quem VI 87 || Versuum 31 sqq. primas litteras parvola papyri lacinia servata ad versus singulos recte relatas esse probabile, non certum || 31 K(X,Y?) incertum, suppl. Cr coll. vv. 36 sqq., an κοὐ λῶον εἰχ' | ΕCΤΙΝΙ, Δ, post alteram ι lacuna lineolaeque vestigium, fuit P, ut vidit Bl: -ιν syllaba ante vocalem scripta, ut II 51 φησιν ἦν || 32 χ(ήγειςθε μ' αἰεὶ) τὴν ἀληθ(η)ν βαύζειν, deinde μῆ (με κερδαλ)έα δέζειν Bch, dignoscere mihi videor ΤΗΝ ἈΛΗΘΕΙΑΝ ΒΑΔΙΖΕΙΝ, priorum litterarum exigua tantum vestigia servata, ΒΑ certum: βαδίζειν fortasse in βαζειν correctum, ἀληθειην ni fallor in ἀληθιην || 33 ἐρέω γὰρ οὐδὲν] Bch, sed prima littera (I) aut K fuit aut I, hinc suppl. Cr conl. Theocr. XV 74 || 34 suppl. Cr, βαρύνον ἦ] Bch || 35 suppl. Cr, κ(ώνη)των Bch, maior ni fallor lacuna: -ΚΩ-----ΩΝ; lineola corruptelae indicium? || 36 suppl. Cr coll. Plat. Apol. p. 19 E, κῶων φέροι· οὐ γὰρ] Bch, παῖς μὴ φέροι Cr¹; φέροι εἰς Dl, sententiam ἔχειν τῷ βυρσοδέψῃ commendavit Bl

35 Hesych. δνειάτων· δνησιφόρων.

οἱ βυρσοδέψαι) κερδέων ὀριγνῶνται

VII

μ(ε)ῖον πονεῦντες· τὰ ἔργα τῆς τέχνης ἡμῶν

ἔχουσι, πίσυγγος δὲ δειλαίνην οἰζύν

καὶ πεῖναν (ἀθλ)έων νύκτα κήμερην. θάλπω 40

τὰς σανίδας ἡμέων ἄχρι(ς) ἑσπέρης, κάπτει

ὑπνον ἦδε καὶ πρ(ὸς) ὄρθ(ρ)ον οὐ δοκέω τό(σ)σον,

τὰ Μικίωνος θηρί' εὐπλευνρ' ἦν βώση.

col. 87

κοῦπω λέγω, τρὶς καὶ δέ(κ' οἰκέτας β)όσσω,

ὀτεύνεκ', ὧ γυναικες, ἀργ(οῦς) οἱ παῖδες, 45

οἷ κῆν ὕη Ζεὺς τοῦτο μοῦ(νον) ἄδουσι

'φέρ', εἰ φέρεις τι· τᾶλλα δαψιλῶς ἔσται

37 suppl. Cr, ἄλλοι ῥαφῆες Bch D1; κερδέων praeter consuetudinem creticum explet, ut ὁμέων II 27, perperam Κερδέων M || v. 38 sqq. nescioquid in margine dextra | 38 suppl. Cr | ΤΑΘΡΡΑ Kn in ed., qui postea ΤΑΕΡΓΑ ipse proposuit; conieceram τᾶθλα, sed idem τὰ ἔργα | ἡμέων M || 39 ὕη ΓΟC legere mihi videor, atque ita Bl || 40 ----ΙΝΑΝ}--- || 41 sex litteras deesse indicavit Bch: incertum; suppl. Cr coll. I 37. 76 || 42 (-)-----ΔΙ(potius quam Υ)ΠΡ--ΟΡΘ-ΟΝ | suppl. Cr, ἦδε = ὄψις, γλήνη, κεφαλῇ, cf. ad V 1 || 43 ΤΑΜΙΚΙ' (P Kn Bch, sed aut K littera cum I coniuncta lineolam adiecit librarius P litterae capiti similem, aut erravit)ΩΝΟCΘ(potius quam Κ)Η(sive Π)ΠΕΥΠ--- (quot litterae exciderint, incertum). Μικίων Alexidis piscarius atque ὀρνιθοτρόφος picturae vasculariae ('Arch. Zeit.' 1878 XXI, 1). Post ΘΗ nescio quid superscriptum (Δ(λεκτηρ)ονες?) || 44 κοῦπω M | ΛΕΓΩ¹, lineola pausam indicavit | ΤΡΙCΚΑΙΔΕ¹(ita Kn, I Bch)-----(-)ΟCΚΩ, διηκόνους β)όσσω Bch, δέ(κ' οἰκέτας Cr, ἐργάτας St: cf. v. 9. 47 ||

45 ΟΤΟΥΝΕΚ, ε add. m. rec. | ΑΡΓ(P?), suppl. incertum: ἀργικοί? || 46 ὀ¹, relativi accentus indicatur | ΖΕΥCΤΟΥΤΟ ΜΟΥ-----Ι, ΜΟΥ certum (non ΜΟΙ). suppl. Cr (an Ἰσασι?), μου κατᾶδουσι Bch || 47 ΔΑ₁(fuit Υ ut vidit Hdl)-----(-)ΑΤΑΙ, Α litterae basin (non C) ante Τ videre mihi videbar, unde δ' ἀδρανεῖς κέσται Cr¹; δαψιλῶς κείνται Hdl, ἔσται Μ

39 Poll. VII 82 τοὺς δὲ τὰ ὑποδήματα ῥάπτοντας πισύγγους ἔνιοι τῶν καμικῶν καλοῦσιν. Cf. VII 152 supra ad III 12 || 47 Hesyx. δαψιλῶς· ἀφθόως. | id. ἔσται· καθέξονται, ἦνται (Hom.?)

VII ὅκως νεοσσοῖ) τὰς κοχῶνας θά(λ)π(ο)ντες.
 ἀλλ' οὐ λόγων γάρ, φασίν, ἡ ἀγορὴ δεῖται,
 χαλκῶν δέ. τ(ο)ῦτ' ἦν μὴ ὑμῖν ἀνδάνη, Μητροῖ, 50
 τὸ ξεύγος, ἔτερον χᾷτε(φ)ον μάλ' ἐξοίσει,
 ἔστ' ἂν νόφ πεισθῇτε (μὴ) λέγει(ν) ψεύδεα
 Κέρδωνα. τὰς μοι σα(μ)βαλουχίδας πάσας
 ἐνεγκε, Πίστε· δεῖ (γ') ἄλλης νοῦν ἡσθείσας
 ὑμέας ἀπελθεῖν, ὦ γυναικες, εἰς οἶκον. 55
 θήσεσθε δ' ὑμεῖς τὰ νέα τ(α)ῦτα, παντοῖα·
 Σικυνῶνια, Ἀμβρακίδια, νο(σ)σίδες λείαι,

^κ
 48 ΟΠΩC, corr. m. pr. | KHXΩNACΘA-Π-NTEC, super ω
 lineola ad versum antecedentem (Υ) pertinens, corr. Hw Bch ||
 50 In papyro scriptum quod et alii et ego coniecimus |
 χαλκῶν M || 52 AN-IIIΔI (ἔν, γύναι) Cr¹, ANNOCA Bl, lectio
 incerta, νόφ Bl, ἐπὶ (τὸ) πᾶν Bch | ΠΙCΘHTÉ | ψευδέα? R Herzog |
 53 M-I-A---ΛΟΥΧΙΔAC, μεν Kn Bch; potest MOICA vel MENA
 (ἀμφ.?), non MENCA, μοι etiam Bl || 54 ΔI-ΑΛΙCINI-VNH^κΘEICAC,
 suppl. Cr, lectio incerta; δεῖ (μ)άλιστ(α) ἰνηθείσας Cr¹, (ἀ)νη-
 θείσας M, (δεῖ) ἀμέλει νῦν ἡσθείσας FD., non fuit κ(α)λ(ά)ς
 γ(ε)ν(η)θείσας (Bl) neque γ(α)ρ ἐπ(ι)νηθείσας (Bch), nam de
 ΑΛΙC litteris nulla dubitatio || 55 ΑΠΤΕΛΘΙΝ || 56 ΘΗCΕCΘΕ,
 θησειθε Bch, sed I litteram non dignosco neque ex Ε 'medium
 ductum' ultra litteram quae insequitur porrectum esse pro-
 babile, cum sat spatii intercedat | suppl. Bch, γένεα Rth |

^ω
 57 CIKYNIA corr. m. pr. | NOCCIDEC^ι ΛΕΙΑI, maculas illas ε
 et ἦ interpretatur M

48 Cf. Hes. v. κοχῶναι . . . τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχύου. ||
 57 sqq. Pollux VII 93 (γυναικῶν ὑποδήματα) τὰ δὲ Σικυνῶνια
 (57, cf. Hesych.) τὸ ὄνομα δηλοῖ τίνων τὸ εὐρημα . . 94 . . αἱ δὲ
 βαυνκίδες (58, cf. Hesych.) καὶ βαυνκίδια ἐλέγοντο· πολυτελὲς δ'
 ἦν ὑπόδημα κροκοειδές. γυναικεῖα δὲ καὶ τὰ . . καννάβια (58)
 . . νυκτιπήδηκες (59), φιττακίδες (cf. 58), . . νοσσίδες (vix
 a Nosside nominata, sed a νόσφω, cf. ψιττακίδια, sim. Hesych.),
 Ἀμβρακίδες (57), ἀμφίσφονα (= 59, sed cf. Hes.), ἀκρο-
 σφύρια (60). Cf. VII 87: ἡ δὲ βλάβυτη (58) σανδαλίων τι εἶδος . .
 VII 90: τῶν καρκίνων Φερεκράτης [μνημονεύει]· καττόμαι
 τοὺς καρκίνους (60). . . καὶ τὰ διάβασθρα (utrimque altiora,

πιττάκια, κανναβίσκα, βανκίδες, βλαντία, VII
 Ἰωνίχ' ἀμφίσφαιρα, νυκτιπήδηκες,
 ἀκροσφύρια, καρκίνια, σάμβαλ' Ἀργεῖα, 60
 κοκκίδες, ἐφηβοί, διάβαθρα· ὧν ἐρᾷ θυμὸς
 ὑμέων ἐκάστης εἴπατ'· ὥς ἂν αἰσθοισθε
 σκύτεα, γυναικες, καὶ κύνες τί βρώζουσιν. col. 38

ΓΤΝΗ

κόσου χρεῖξεις κείν' ὃ πρόσθεν ἤειρας
 ἀπεμπολῆ(ν τὸ) ξεύρος; ἀλλὰ μὴ βροντέων 65
 αὐτὸς σὺ τρέψης μέζον εἰς φυγὴν ἡμέας.

58 spatium post YINTAKAIA, πιττάκια Bch, sed cf. testim. |

T

ΒΛΑΥΤΙΑ, βλαύτται plerique; num ι coaluit, ut II 8. IV 95. VIII 11? βλαντία ut videtur Hesych., cf. Leon. Anth. Plan. app. 307, 3, Philostr. ep. 18 p. 324 || 59 ἀμφίσφουρα plerique, sed cf. testim. || 60 σάμβαλ' Bch, sed B primo loco legi posse non credo || 61 ne corrigas ἐφηβοί || ΕΡΑ || 62 ΕΙΠΙΑΤ (T ex C?) Ω-CAN || 63 ΣΚΥΤΕΑ, σκύτεα a σκύτος: sententiam satis perspicuam a plerisque qui σκυτέα γ. καὶ κύνες scribunt non intellectam mireris; εἰπάτωσαν. αἰσθοῖθε σκύτεα, γυναικες· καὶ κύνες τι (sc. σκύτος) βρώζουσιν Bl vix recte || 64 ΚΙΝ | HIPAC (non HAPAC) || 65 suppl. M | spatium post ΖΕΥΓΟC || 66 Prima littera A an O?

cf. Varro de l. l. VII 53. Festus Paul. p. 74. Athen. XIII p. 568) δὲ κοινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν (61)· ὃ δὲ κόθορνος κτλ. Hesych. s. Σικνώνια· ὑποδήματα γυναικεῖα καὶ ψέλια (57). νοσσίδες· ὑπόδημα γυναικεῖον (57). πιττακίαν (idem vitium apud Photium s. v., πιττάκια Etym.)· εἶδος ὑποδήματος γυναικεῖον (58). κανάβια· ... ἢ ὑποδήματα ποιά (58). βανκίδες· εἶδος ὑποδήματος γυναικεῖον (58, cf. Philem. lex. βαῦσις [scr. βανκίς] ὑπόδημα, Philol. LVII 356). βλανύτη (= Poll. VII 81), βλαντία (volg. βλανρία)· σανδάλια, βλαντούν (58), ἀμφίσφαιρα (cum libro nostro; perperam a Polluce -σφουρα accessiverunt). ἀκρόσφουρα· γένος ὑποδημάτων γυναικείων (60). καρκίνος· ... ὑποδήματα κοῖλα, καὶ δεσμός τις (60). σάμβαλα· σάνδαλα (60). Ἀργεῖα· ὑποδήματα πολυτελεῖ γυναικεῖα (60). διάβαθρα· εἶδος κτλ. (61). Didymum tenemus hunc locum cum cura excerptem || 63 cf. Schol. Theocr. X 11 χαλεπὸν φασὶ μαθοῦσα κύνων σκυτοτρῶγειν Luc. adv. ind. οὐδὲ

VII

KEPΔΩN

αὐτὴ σὺ καὶ τίμησον, εἰ θέλεις, αὐτὸ
καὶ στῆσον ἥς κοτ' ἐστὶν ἄξιον τιμῆς·
ὁ τοῦτο (ἐ)ῶν γὰρ οὐ σε ῥηθίως ῥινᾷ).
σκυτέων, γύναι, τῶληθές ἦν θέλης ἔργον, 70
ἐρεῖς τι, ναὶ μὰ τήνδε τὴν τεφρὴν κόρσῃν
ἐφ' ἥς ἀλώπηξ νοσσίηεν πεπολίηται —
τάχ' ἀλφειτηρὸν ἐργαλίστα κινεῦσι,
'Ερμῇ τε Κερδέων καὶ σὺ Κερδίῃ Πειθοί,
ὥς ἦν τι μὴ νῦν ἡμῖν ἐς βόλον κόρσῃ, 75
οὐκ οἶδ' ὅπως ἄμεινον ἢ κύθρη πρήξει.

ΓΤNH

τί τονθορούξεις κοῦκ ἐλευθέρῃ γλάσση
τὸν τίμον ὅστις ἐστὶν ἐξεδίφηςας;

67 ΘΕΛΙC || 69 O (potius quam I, Ω) - CY(K?) TOI(A Bl, E M) ΩNΓAP, i τουτο... γὰρ Kn, lectio incerta, ὁ τεκτονῶν Cr¹, ὁ τοῦτο λῶν Bl, ἔῶν M | exitus incertus, CΩ legit Bch: π[ε]λ[ε]σε | vel -σαι Cr olim, [P]H[N]A | = ῥινᾷ Bl || 70 CKYTEΩN

(Bch), δευτεων Kn Bl || 71 EPIC || 72 AΛΩΠΤΗENO-CIHN -EΠΙΘΙ-Τ--; verum viderat Dl Hdl || 73 -TAX, lineola aporiae indicium | EIT/-IA, suppl. Dl, ἔργα [καὶ] ἀ κινεῦσι Bch, ἔργα θεῖα M, εὔσαν; ἢ ῥα κινεῦσι, sc. τὸ δέλεαρ Cr¹ || 74 explicavi, sicut Bch; inepta moliti sunt alii | κερδῶν W | ΠΙΘΟΙ || 76 OYK | AMINONHXI (X oblita vel ex Y deformata) YTPHTPHEI, lineola num κύθρη (fr. 14, 1) scribendum esse indicatur? ἢ κύρτη Blümner || 77 TONΘOPYΞEΙ, Ξ et Z in papyro simillimae, τονθορούξει Bl M forma dubiosa, cf. τονθουστῆς, τονθορουσμός || 78 TONTIMON | ἐξέδη φήσας permire M, ἐξελή φήσας Hw, sed femina Cerdonem murmurantem pretium sibi computare (ἐκδιφᾷ, cf. testim.) opinatur

γὰρ κῶν ἅπαξ παύσαιτ' ἂν σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα (hinc Greg. Cyp. Apost.) || 72 ἀλώπηξ· ὀρχησις. καὶ ἀλωπεκίαι. Μώμων ὡς Σοφοκλῆς (corr. ὡς Σ. Μάμων, fr. 386 p. 222 N). ὅπερ ἐστὶ ἐν σώματι πάθος γενόμενον. Verba Μώμων κτλ. ad priorem, ὅπερ ἐστὶ κτλ. ad alteram explicationem (Her.) pertinent || 75 cf. Hesych. βόλος· θύρα (scr. θήρα)... καὶ δίκτυον || 78 cf. Hesych.

ΚΕΡΔΩΝ

VII

γύναι, μῆς μῆς ἐστὶν ἄξιον τοῦτο
τὸ ζευγος ἢ ἄνω σ' ἢ κάτω βλέπειν· χαλκοῦ 80 col. 89
ῥίνημ' ὃ δὴ κοτ' ἐστὶ τῆς Ἀθηναίης
ὠνευμένης αὐτῆς ἂν οὐκ ἀποστάξαι.

ΓΤΝΗ

μάλ' εἰκότως σευ τὸ στεγύλλιον, Κέρδων,
πέπληθε δαυιλέων τε καὶ καλῶν ἔργων.
φύλασσε κάρ(ψ)ας αὐτά· τῇ γὰρ εἰκοστῇ 85
τοῦ Ταυρεῶνος Ἑκατῇ γάμον ποιεῖ
(τῆς Ἀρτακηνης, κύποδημάτων χρείη.
τάχ' οὖν, τάλης, ἄξουσι σὺν Τύχῃ πρὸς σε,
μᾶλλον δὲ πάντως· ἀλλὰ θύλακον ῥάψαι,
τὰς μνέας ὅπως σοι μὴ αἰ γαλαὶ διοίσουσι. 90

ΚΕΡΔΩΝ

ἦν τ' Ἑκατ(ῇ) ἔλθῃ, μῆς ἔλασσον οὐκ οἶσει,
ἦν τ' ἢ Ἀρτακηνη· πρὸς τὰδ' εἰ θέλεις σκέπτειν.

79 primae litterae evanidae | μῆς umbra relicta || 80 ΒΑΕ-
ΤΤΙΝ || 82 ΩΝΕΥΜΕΝΗC || 85 ΚΑΙ-ΑC, post ΚΑ potius P quam
Γ, ante ΑC Υ litterae hasta; κάρ(ψ)ας M, κάρ(ψ)ας Cr¹, κα[λῶ]ς
Rth | ΙΚΟCΤΗ || 86 ΤΑΥ ΡΕΩΞΝΟCΗΚΑΤΗ, cf. 91, ἡκατῇ
= ἡ Ἑκατῇ Bch; Ἑκαταία sim. in inscr. Cois | ΠΟ ||
87 ΑΙ---ΗΝΗCΚ(Χ?), suppl. ex v. 92 || 88 -ΤΑΧ, dubitavit
corrector de versu medio, ubi item perspicitur: ΤΑΛΗCΑ(Α,
potius quam Δ, Α)ΑΞ(?)ΟΥCΙ: ni fallor | deletum voluit
(ἄξουσι pro ἄξουσι?) || 89 Fuit ΠΑ ΝΤΩC || 90 ΤΑC | ΟΚ ΩC
papyro fissa voces distractae (Kn Mk) || 91 Ἑκατ' fortasse
servandum | ΟΥΧΟΙCΙ, corr. m. pr. || 92 ΗΝΤΗ, l. loeum non
habet, nimis enim quaesitum ἦν τ' ἢ Α. (M) | ΘΕΛΙC

ἐξεδίφασεν· ἐξεζήτησεν, quod nescio an ad similem Herondae
versum spectet || 85 cf. Hesych. κάρψαι· ξηραῖναι || 90 Hesych.
διοίσουσι· διαφέρουσι

VII

ΓΥNH B

οὐ σοι δίδωσιν ἡ ἀγαθὴ Τύχη, Κέρδων,
 ψαῦσαι ποδίσκων ὧν Πόθοι τε κήρωτες
 ψαύουσιν; ἀλλ' εἰς κνῦσα καὶ κακὴ λάβῃ, 95
 ὥστ' ἐκ μὲν ἡμέων δις <τὸ τ>έλος, ἐῷ, προήξεις,
 ταύτῃ δὲ δώσεις κελύνο τὸ ἕτερον ζεύγος
 col. 40 κόσσυ; πάλιν προήμηνον ἀξίαν φωνήν
 σεωντοῦ.

ΚΕΡΔΩΝ

στατήρας πέντε, ναὶ μὰ θεοὺς, φοιτᾷ
 - ἡ ψάλτρι' <Εὐ>ετηρὶς ἡμέρην πᾶσαν 100
 λαβεῖν ἀνώγουσ', ἀλλ' ἐγὼ μιν (ἐχθαίρω,
 κῆν τέσσαράς μοι Δαρεικοὺς ὑπόσχηται,
 δτεύνεκέν μεν τὴν γυναικα τωθάξει
 κακοῖσι δέννοις. εἰ (δέ σοί γ' ἐστ)ὶ χρειή,

vv. 93 sq. alteri mulieri dedit M, Metro plerique || 95
 ΔΛΛIC, ἄλλαις Cr¹, ἀλλ' οἷς Rth, ἀλλ' εἰς Bch | κνῦσα Rth,
 κνύζα alii || 96 -ΩCT, lineola locus obscurus indicatur |
 ΗΜΕΩNΔ(Δ ἂν potius quam A)ICΛEOCEΩITPHEIC, correxi coll.
 I 64; tentaveram διέλεο, δις πλέον, δις θαλέοι σέω προήξεις;
 ἄπλετος σέω προήξεις Bch, δις λόω προήξεις El || 97 ΤΑΥΤΗΙ
 ΔΕΔΩC(C potius quam T)IC, δώσεις plerique, tentaveram δώτις
 coll. Hesych. || 98 interstitium post ΚΟCΟΥ, obtemperavi ||
 99 CΕΩTOY in marg. sin. add. m. pr.; eadem in marg. sup.
 repetivit CΕΩΤΟΥCΤΑΤΗPδ (= οὕτω?) || 100 suppl. Rth, cf.
 Fick-Bechtel p. 115, facilius *(<I>ετηρὶς (cf. 'I-ἀνασσα sim.)
 101 ΛΑΒIN | spat. ante ΔΛΛ | Ε-Θ-ΙΡΩ || 102 Poeta Δαρ(ε)ι-
 κοὺς pronuntiare voluit, cf. 122; spondeus locum non habet,
 ne in proprio quidem nomine || 103 ΟΤΟΥΝΕΚΕΝ, corr. M ||

I
 104 ΔΕΝΝΟIC, spat., I coniectura inepta m. r.; δέννοις Bch |
 ante ΧΡΕΙΗ fuit I vel N: σοί γ' ἐστ)ιν vel γέ τι? non aptum
 εἰ δὲ τῶνδ' εἰ σοι (El) | priori feminae, quae v. 83 sqq. asperius

95 Hesych. λάβῃ· βλάβῃ... χλεύη ψευδὸς ὕβρις || 102.
 106. 122 Hesych. Δαρεικοί· οἱ χρυσοὶ στατήρες. ἐκλήθησαν δέ,
 ὡς τινὲς φασιν, ἀπὸ Δαρείου τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως || 103
 Hesych. τωθάξει· χλευάζει... λοιδορεῖ... κακολογεῖ

φέρει λαβοῦ<σα>· τῶν τριῶν (θέλω) δοῦναι 105 VII
 καὶ ταῦτα καὶ ταῦτα (ὧν ἐκάτερα) Δαρεικῶν
 ἔκῃτη Μητροῦς τῆσδε (τῶν τέ σευ) χειλ[έων·
 δύναιτό μ' ἐλάσαι σαν[ίσιν] αὐταῖς εἰς ἄλλας
 ἐόντα λίθινον ἐς θεοὺς ἀναπτῆναι·
 ἔχεις γὰρ οὐχὶ γλάσσαν, ἡδονῆς δ' ἡθμόν· 110
 ἃ, θεῶν ἐκεῖνος οὐ μακρὴν ἀπώκισται,
 ὅτεφ' οὐ χεῖλεφ' νύκτα κῆμέρην οἴγεις.
 φέρ' ὥδε τὸν ποδίσκον· εἰς ἱ<χ>νος θῶ μιν.
 πάξ· μήτε προσθῆς μήτ' ἀπ' οὖν ἔλῃς μηδέν·

eum appellaverat, nihil se vendere fingit, alteri mitiori sermone utenti (95 sq.), duo calceorum paria coniuncta praebet || 105 φέρει, λαβοῦ <τού>των Buecheleri vix ferri potest propter caesuram; multa tentavi, velut λάβ' οὐ<τω> τῶν τριῶν (κακῶν), quae Cerdo 'lingua non libera' murmuretur || 106 ΚΑΙΤΑΥ ΤΑΥΤΑ ΚΑΙΤΑΥΤ (-)-----Ι/Δ'ΑΓΙΚΩΝ, dittographiam del. Kn, suppl. Cr., ἔμα τιθῆμι Δαρ. Dl, ταῦτ' ἄλλα πέντε Δαρεικῶν Hdl vix recte || 107 τῆσδε-----ει--- Kn, [σῆ δ' ἔτ' ἀν] φωνῇ Bch, in fine umbrae evanidae (Τ, Χ?) Εἰ/Α (Λ, Δ) /Ι'· suppl. Cr., (τοῖν τέ σευ) χειλ(ο)ῖν Cr¹, num (τοῦ τέ σευ) χεῖλ(εος, γόν)ναι, τὸ μ' ἐλάσαι (opt.)? || 108 }--ΝΑΙΤΟΜΕΛΑCΑΙCΑΝ (non fuit M) |,-----, deinde decem fere litterae detritae; lineola dubitationis indicium; suppl. Cr., σαν[ίδος] Dl, σαμβάλοισιν ὥστ' Ἐρμέω Bch || 109 ΕΟΝΤΑΛΗΘΙΝΟΝ, corr. Hdl, cf. Xenoph. conv. IV 24 | in fine pellucet ΑΝΑΠΤΗΝΑΙ (Hw) || 110 ΕΧΙCΓΑΡ, deinde interstitium, lineola indicium corrupti quod sequitur ΗΔΗΝΗC; deinde ΔΗΘΜΟΝ iam Bch cognovit, ubi θηελθιν Kn de singulis dubitans || 111 ΕΚΙΝΟC | ΑΠΩ, reliquae litterae incertae, suppl. Hdl Danielsson, cf. I 13, ἀπῆλ- λανται Bl, ἀπ(έ)σφ(α)λται C¹, ἀπ(εσθ') ἀνήρ Bch || 112 ΟΤΕΩ | ΧΙΛΕΑ | ΟΙΙ---', verum perspexit Bl Rth (οἴγνυς), οἴνοτς Hdl Cr¹ coll. v. 110 I 25 || 113 ΕΙCΙΝΟCΘΩΜ-Ν', punctum an x litterae umbræ super l?; suppl. Bl, εἰ σίνος θῶ(ν)μα Bch, θ<ξ>ω M || 114 ΠΑΞ· punctum pausam indicat | ΕΛΗC (in fine l?)

108 Hesych. ἐλάσαι· ... ποιῆσαι, ἀγαγεῖν || 111 Hesych. ἀπώκισται· μεμάκρυνται. Sed cf. LXX Reg. I 4, 22 || 114 Hesych. πάξ· ὑπόδημα εὐνυπόδητον. ἢ τέλος ἔχειν. Prius glossēma Herondae versu male intellecto ortum, cf. test. ad II 47; *baxae* enim vix huc referendae

- VII τὰ καλὰ πάντα τῆς καλῆσιν ἀρμόζει. 115
 col. 41 αὐτὴν ἐρεῖς τὸ πέλμα τὴν Ἀθηναίην
 τεμεῖν. δὸς αὕτη καὶ σὺ τὸν πόδα· ψωρὴ
 ἄρῃεν ὀπλή· βοῦς δὲ λακτίσας ὑμᾶς.
 εἴ τις προὖς ἔχνος ἠκόνησε τὴν σμίλιν,
 οὐκ ἄν, μὰ τὴν Κέρδωνος ἐστίνην, οὕτω 120
 τοῦργον σαφέως ἔκειτ' ἄν ὥς σαφῶς κείται.
 αὕτη σύ, δώσεις ἐπὶ Δαρικόνες τοῦδε,
 ἢ μέζον ἵππου πρὸς θύρην κηλίξουσα.
 γυναικες, ἣν ἔχητε κητέρων χρεῖν
 ἢ σαμβαλίσκων ἢ ἃ κατ' οἰκίην ἔλκειν 125
 εἰδισθε, τὴν μοι δουλ(ίδ') ᾧδε <δῆ> πέμπειν.
 σὺ δ' ἦκε, Μητροῖ, πρὸς με τῇ ἐνάτῃ πάντως
 ὅπως λάβης καρκίνια· — τὴν γὰρ οὖν βαίτην
 θάλλουσαν εὖ δεῖ ὕδον φρονεῦντα καὶ ῥάπτειν.

^I
 115 THC | APMOZI || 116 EPIC || 117 spatium post TEMIN ||
 118 post APHPEN et OΠAΗ interstitia, non legerat ψωρῇ ἄρῃεν ἐν
 ὀπλῇ βοῦς (M) | ὕλλας DI, cf. Hes. s. v. ὕλλει, ὄλλας || 121 σαφέως κ. M |
 KITA | || 122 ΔΩCIC || 123 κηλίξουσα; vix recte M || 25 ΕΛΚΙΝ ||
 126 -ΕΙΘΙCΘΕ, lineola exitum corruptum indicat δουλ[ίδ'] BI Cr

^{IN}
 Hdl all. | --ΩΔΕΤΕΜΠΤΕ + (I del. potius quam T) Εῖ; cf. ad V 77,
 corr. m. pr.; ΔΕΙ (Rth) vel potius ΔΗ haplographia haustum,
 nam infinitivus pro imperativo esse potest; πέμπουτε BI,
 πέμπεσθε M || 129 δ > ΘΑΛΠΟΥCΑΝ, θάλλουσαν ἄνευ Bch

ΦΡΟΝΟΥΝΤΑ ΡΑΠΤΙΝ | 'homo cordatus bonum vestimentum
 bene sarciet' i. e. feminam quae empturas ei adducit donis sibi
 devinciet; eadem fere ratione explicaverunt BI Hck

116 Hesych. πέλμα· τὸ κάτω τοῦ ποδός *** || 118 Hesych.
 ὀπλή· ὄνη κτήνους. ἄλλος (Herond.?) ἐπὶ ποδῶν ἀνδράπων ||
 129 cf. Hesych. βαίτη· δερμάτινον ἐνδυμα ὅπερ ἐνιοὶ σισύραν,
 sim. Poll. VII 70. Bekk. Anecd. p. 84, 32

VIII. ENTHINION.

Ἄσκηθι, δούλη Ψύλλα· μέχρη τέο κείσῃ
 φέγγουσα; τήν δὲ χοῖρον αὐονή δρύπτει·
 ἢ προσμενεῖς σύ, μέχρη σευ ἥλιος θάλλῃ
 τὸν κυσὸν ἐσδύς; κῶς δ', ἄτρυντε, κοῦ κάμνεις col. 42
fr. 1 + 9
 τὰ πλευρὰ κνώσσουσ'; αἱ δὲ νύκτες ἐννέωροι. 5
 ἄσκηθι, φημί, καὶ ἄψον εἰ θέλεις λύχνον
 καὶ τήν ἄκανλον χοῖρον ἐς νομὴν πέμψον.
 τόνθρυξε καὶ κνῶ, μέχρη σευ παραστᾶσα
 τὸ βρέγμα τῷ σκίπῳι μαλθακὸν θῶμαι.
 δευλὴ Μεγαλλί, καὶ σὺ Λάτμιον κνώσσεις; 10

1 τεῦ M | KICHI || 2 ΔΡΥΠΤΙ || 3 ΠΡΟCΜΕΝΙC |

I
 ΘΑΛΥΗ†, correxit ad regulas scholae, cf. VI 36; μέχρης εὔ Rth,
 εὔ Wright || 4 sqq. suppl. DI Cr Hdl | KAMNIC || 5 post
 ΚΝΩCCOYC interstitium || 6 ΚΑΙΔC+(T corr. in Υ)ΗCΟΝ,
 corr. m. pr. | ΘΕΛΙC || 9 ΒΡΕΓΜΑ IV 51 | θέωμαι M || Ver-
 suum 12 (10?)—21 binae fere priores litterae col. 41 adhaese-
 rant; quae inde a versu 10 { lineola separata sunt, ex fr. 9 Kn
 (tab. XXIII) recte huc rettulit DI || 10 --ΛΗΜΕΓΑΛΛΙ, inter-
 stitium maius, suppl. Bch, δούλη Kn | ΚΝΩCIC

1 TESTIM. INTERPR. Phot. Suid. ψύλλα καὶ ψύλλαι...Ψύλλοι
 ἔθνος Λιβύης...καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα,
 cf. AP. VII 403 Fick-Bechtel, *Personenn.* S. 345: num haec serva
Afra genus (Moret. 32)? || 5. 10 Hesych. κνώσσειν· ὕπνοον
 (δ 809) ... κοιμάσθαι, φέγγειν (cf. v. 2)

VIII οὐ τὰ ξρια σὲ τρύχ(ο)ουσιν. ἀλλὰ μὴν στέμμα
 ἐπ' ἱρὰ διζόμε(ε)σθα· βα(ι)δὺς οὐχ ἡμῖν
 ἐν τῇ οἰκίῃ ἔτι μα(λ)λὸς εἰρίων. δειλή,
 ἄστηθι· σύ τέ μοι τ(οῦ)ναρ, εἰ θέλεις, Ἀννᾶ,
 ἄκουσον, οὐ (γὰρ νω)χελέας φρένας βόσκεις. 15
 τράγον τιν' (ἀδρὸν κατὰ) φάραγγος ὥτισμην
 μακρῆς δ(ὲ)ν, αὐτόν τε κεῦκερως αἶγας.
 ἐπεὶ δ' ἐδεῖτο ψηλαφῆν (τὰ) τῆς βήσσης,
 ἥ(δ)η 'σφά(λ)ημεν· καὶ γὰρ ἐσῶμαι (ξείθρ)φ
 σύ(ν) τ' ἀρπαγεῖσαι χαῖγες. αἰπόλοι πλεῦντες 20

11 sqq. suppl. Bch D1 | TAEP1}A, verum vidit Bl, *ἔργα*
 plerique | post TPYX-YCIN interstitium || 12 suppl. Bch,
 βά(ψ)υς D1 || 13 E^N}TH^IOIKI}HI κτλ. corr. m. rec.² ut videtur |
 μα|γμ|δς D1 per litteras, sed in papyro A potius, quam M
 litterae altera pars | IPIΩN | ΔΙΑH || 14 AC;THOI, lineola
 aporiae signum | CYTEMOIT (IT potius quam N)----PEIOEIC
 ANNA, suppl. Bl (τ)οῦτ' ἐμὸν Bch: τ locum non habere monuit
 Kn || 15 AKOYCON | OY-''-----C', suppl. conl. Hesych. |
 BOCKIC || 16—22 suppl. Cr || 16 TPAGON'TIN | ΦΑΡΑ

HO
 (quod legit Bch | ad Γ pertinet) ΓΓOC (Mk) OIC (non O) M (del.,
 non AM) | -, ho m. pr., *ώδμην* vel *ώτισμην* (M) in *φήθην* muta-
 tum esse ci. Cr Bl; *τιν'* (*ἔρπειν κατὰ*) *φάραγγος* Cr² || vv. 16 sqq.
 exeuntibus quot litterae desint si desunt, incertum, nam avulsa
 est dextra pars papyri || 17 MA;KPH;C O, post C spatium voca-
 buli vel enuntiati incipientis indicium; *όρην* Cr², cf. *όδῃ* V 41 ||
 18 EPTIΔEΔΓ cf. III 36, non fuit ΔEΔIM; *δῆχε* = *δῆ ἤχε* Cr²;
ἐδεῖτο = *ἔδει*, cf. VI 41? | ΦΗN-}C-THC, ante T fuit A vel C,
 non O || 19 H̄ (nescio quid superscriptum)---{CΦA--MEN,
ἥ(δ)η σφά(γ)ιά εἰμεν Cr² | in fine litteras aliquot deesse metro
 ductus recte statuit Bch || 20 ΓICAΙ, Γ fere certum suppl.
 FD., *συναλλαγείσαι* Cr² | X}---EC, ante EC Γ potius quam
 P, suppl. Cr

15 sq. cf. Hes. s. vv. νωχελής, ἀδρός, ἀδρόν

τη(ρέουσ' ἔν' ἧ, πα(ρ' ἰκρίων τε ποιεῦνται

ῶσπερ τελεῦμεν ἐγκυρεῦσι σημήα.

χοῦ μὲν μετώποις ἐκθῶ τὰ ὕδατ' οἱ μ') εἴλκον

ἐκοπτον ἀρνευτήρ(σιν εἰκότες πάγχυ,

οἱ δ' ὑπτί' ἐρριπτεῦντο(ο καὶ συνωχ)εῦντο·

25

εἰς ἐν γέλως τε κἀνίη (ἐκεράν)νυντο.

κἀγὰρ ὀόκεον δις μυρίους ἔχειν μὲχθους,

μάτην ἀλέσθαι κῆν

----- ὠσθη (

)νος

)--ησαν

30

)ητι

* * *

(δεινὰ

31^b

„τὰ δεινὰ (

col. 44
fr. 8

21 ΤΗ} lineola obliqua corruptelae indicium | ΗΤΑ---, ἦπατ' Cr¹, ἔν' ἧ = ἔν' ἑα (quod fortasse verius) = ἔν' ἧν κακοῦ (So. Ai. 386 Herod. I 213) || 21 sq. suppl. Cr. || a v. 22 nova pagina incipit || 22 ΕΓ¹ potius quam ΕΝ vel ΕΤ || versuum 23 sqq. ultimas litteras minutae papyri particulae inscriptas (fr. 11 tab. XXIII) primus huc retulit D1; quot litterae mediis versibus desint incertum || 23 suppl. Cr, ἦ χαλκὸν D1 Cr¹, sed ante ΑΚ potius | fuit vel Η quam Α; post ΜΕΤΩ-ΠΟΙC littera maior, Ε potius quam Θ vel Ω || 24 suppl. D1, πόντω Bch: cf. Phoen. Coron. 6 || 25 suppl. Cr, κῆπιδιον εἴδοντο D1, ultima littera C, aut O aut Ε; ἐρριπτευν τὰ μέλε' εἰδόντων τε (Bch) poëta non scripsit || 26 ΕΙΕΝ | suppl. D1, (ἀνεμλν)νυντο Bch, possis 'πεξεύγνυντο, ἐπεμλννυντο || 27 suppl. D1, nisi praestat (μ)γδα καὶ τρις εἰς ὄχθους || 28 spat. ante ΚΗ | suppl. Cr. || post v. 31 columnae inferior pars (octo fere versuum) periit || 32 columnae initium

21 Hes. ἦ ... ἦμην. | Cf. Hes. ἰκρία ... τὰ ... σανιδώματα τῆς νεῶς. De somnio cf. Artemid. II 12 αἴγες ... πᾶσαι πονηραὶ || 24 cf. Hesych. ἀρνευτήρες. δόται. οἱ δύνοντες. id. πάγχυ. παντελῶς || 32 Hesych. δεινὰ· καταπληκτικά, φοβερά. Paroem. (Coisl. 99) δεινὰ τὰ δεινὰ

- VIII „ἔρρ' ἐκ προσώπου, μή <τι> σ' ἐκπερῶν πρέσβυς
 „οὐλή κατιθὺ <τῇ> βατηρίῃ κνάψῃ.“
 κήγῳ μ(ἐν εἶπον 35
 „θιανεῦμ' ὑπ'
 + fr. 5 „μαρτύρ(ο)μαι δὲ τ(ῇ)ν νέην (ἐγὼ ταύτην.
 ὁ δ' εἶπεν „ἄμφω τ(ὸ)ν δορεά
 „κατοῦ τι τ(ὸ)ν ἐλή(σ)ατο ἐν δύν(ο
 --ναδ(-)-- ὥδε τῶναρ ωδι 40

33 ΕΡΡΕΚΤΠΡΟC, cetera e scholio Nicandro ascita; τῷ
 add. Cr, μή σε κ(αί)περ ὦν πε. Dl || 34 ΟΛΗΚΑΤΙC, caetera
 e schol. Nic., ubi in fine καλόψῃ, corr. Cr, κἀψῃ Bch || 35 Κῆϋ(H
 ex Ω man. pr.)ΓΩΜC || 36 ΘΑΝΕΥΜΥ || v. 37—45 syllabae
 inde a quarta ex fr 5 petitaе. Fr. 5 huc referendum esse cum
 eo probatur, quod v. 37 μαρτύρ- (fr. 8) atque -μαι (fr. 5) apte
 coniungitur (Bl), tum eo quod v. 44 τελεθντες vocis T littera
 manifesto ita est divisa, ut altera pars fragmento 8 ad-
 haereat, altera fragmento 5 (Cr). Praeterea v. 37 sq. 44 sqq.
 sententiae toti loco convenientes hinc restaurari possunt ||
 37 fr. 5 ΛΑΙΔΕ)-ΝΝΕΗΝ, suppl. Cr¹, δὲ κ(υ)νέην Bch non
 recte || 38 ΔΑΠΤΕΝ | fr. 5 spatium post ΜΦΩ, suppl. Cr¹
 (δορεός = σφαγέυς, κολαστής), ἄμφωτον δόρεα Bch; supple-
 mento meo huc transposito loco difficili lumen obfunditur ||
 39 fr. 8 K(ex X?)ΑΤΟΥΤΙ, καὶ τοῦτ' l- (Bch) vel καὶ τοῦ τι
 (Cr¹) scriba non dedit, potest κατ' οὔτι (Bch) vel κατοῦ τι-
 (Cr) | fr. 5 Ω(Ω dimidiata)N(spatium)ΕΛΗ(-)Α(Α potius quam Ε)
 ΤΟΕΝΔΥ, ἐλή(ζε)το Bch, potest ἐλήλατο || 40 fr. 5 τῶν ἀρω-
 δι(ων ardeorum interpretatur Bch coll. Hipp. 63. 76, sed forma
 inaudita (cf. Hoffmann *Dial.* III p. 237) | τῶναρ = τὰ θναρ Cr

33 sq. Schol. Nic. Ther. 374 p. 31 K.: βατήρα δὲ τὴν βακτη-
 ρίαν κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κ. καὶ Ἡρόδης ὁμοίως ὁ [ἡμίμβρος]
 (λαμπογράφος) ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὑπνω (conieceram Ἐννυνῶ).
 φεύγωμεν (glossema) ἐκ προσώπου μή σ' ἐκπερῶν πρέσβυς
 οὐλή κατιθὺ (ita V cf. Babr. 95, 42; alii κατ' ἐξῆς) βατηρίῃ
 κνάψῃ. Quod delevi ἡμίμβρος hominis Byzantini inventum
 de metro coniecturam facientis e margine in textum irrepsit.
 Nulli igitur Herondae dimetri mimiambici atque cadit quod
 divinatus est Fr. Hanssen in commentationibus Ribbeckianis
 p. 190 sq. || 39 Suid. ἐν δύο τὸ ταχέως, ὡς ἡμεῖς, Μένανδρος
 contulit Bch

υ - υ - τή)ν αἶγα τῆς φ(VIII
 υ - υ ἀλλ' οὐδ' ὥς (ἐγὼ 'σιώπησα,
 ἀλλ' εἶπον „ἀνδρόλοι μ(
 „τᾶνθεα τελευτῶντες
 „τὰ μέλεα (δέ)νδρα 45
 „τιλεῦσιν ε(
 „τομήν ασ(
 „πολλῶν τ(
 „κῆ τῷ γ(
 „κῆγὰ οὐκ ἐσύλευν (50 fr. 3
 „καὶ ἄλλης δρυὸς (
 „ὦ) δ' ἀμφὶ καρτὰ (
 --να--ποιοῦν (
 -----ειον με (
 -----ν μα λι(55
 -----κροκωτ(
 -----λεπτῆς ἀφρόλης
 -----ς δ' ἐνεβ(

41 fr. 5 ΝΑΙΓ(Τ Κν Cr¹)ΑΤΗCΦ, disposuit Bch; φ(ἀραγγος?
 φ(υγῆς? || 44 fr. 8 -ΑΝΘΕΑ Ι (Bch, --νοσα Κν), adhaerescit
 fr. 5 ΕΛΕΥ || 45 fr. 5 lineoleae quaedam servatae quae voca-
 bulo quod proposueram δένδρα aptari. possunt || 47 ΤΟ-
 ΜΗΝΑC(C, Ε, Ω, Ο?)---, τομήν ἀσ(εργῆ)? cf. Soph. Ai. 582 ||
 49 ΚΗ ΤΩΙΓC(vel ΙΤ), ultimae litterae incertae, κητῶν Κν:
 mira sinistra Τ litterae hasta, unde κῆγὰ εἶπον Cr¹ (M).
 κῆ = καὶ εἰ (cf. VI 6)? Columnae exitus || v. 50 sqq. fr. 3
 cum fr. 8 apte coniungendum esse coniecit Cr || 52 -ΔΔΛ
 (M dimidiata)-Ι' ΚΑΡΤΑ, spatium, deinde Ι (Ι, Ο?); scriptor
 voluit quod dedi, τὰ δ' ἀμφικαρτα Bch || 53 -Ι(vel Ω, Ο)ΝΑ |
 ποιοῦν M || 54 ---'Ι'---Ε(C Κν, Ξ?)ΙΟΝ || 55 Ν(ΛΙ vel
 ΔΙ?)ΜΑ Λ!, post ΜΑ spatium, ultima littera aut Ι aut Ο, Ω, Ε;
 αἶμα? μᾶ? || 56 ΚΡΟΚΩΤ || 57 ΛΕΠΤΗCΑ

51 cf. Zenob. Ath. I 17 paroemiogr. s. ἄλλην δρῶν βαλά-
 νιζε, Anthol. XI 417

VIII ----- εν κυπα(σσ	
----- ἀμφικι	60
----- κοθόρνον	
----- ωμεν το(
----- ὥρην εἶχε	
----- τοῦ λῶποισ	
τοῦ Ὀδυσσεύως ω(65
	* * *
fr. 10)ως εἶχε	
εἶδα δὴ (
μεξον(

60 ultima littera aut I aut N, εἶχ' ἀμφι κνήμας Bch ||
 62 prima littera Ω: Ω potius quam O || 63 IM Kn, ego
 IX agnosco || 64 ΩΛΩΠΟ, corr. m. pr. || 65 -----ΥC-
 CΕΩCΩ, num fuit ὤς, corr. in ὄκας? || In fine Somni sol
 oriens descriptus esse videtur, cf. Mattii fr. 2 infra p. 85. Sci-
 licet ἡὼς ὄρῳσα τὰ νυκτὸς ἔργα γελᾷ (Apostol.-Ars. VIII 77^s
 p. 452). || Fr. 10 propter papyri texturam Somnio tribuit Kn,
 ad prooemium 1—3 rettulit Mk. Ego cum col. 35 haec verba
 inserebam, VII 9 quod olim conieceram me fere legere sensi;
 sed caetera minus apposita: VII 8 μᾶλλον δὲ τὴν ἔκτανθα(ν)ΩC
 EX(---) καλῇ (ὥς ἔχει καλῇ om. substantivo?) | 9 ἐκ τοῦ τρα-
 χήλου ὄρῳ(ν. εἶ) ΔΔΗ, (οἰκότεριψ) | 10 κἴνει ταχέως τὰ γούνα,
 (μ)ΕΖΟΝ (ἢ δεῖ σε κτλ. vel (μ)ΕΖΟΝ (ἢ δεσμά | τρέβειν προ-
 φεῦντα νουθ(ετήσω σ' ἐκ) τῶνδε || Certe vv. 1 et 2 litteris illis
 non tam apte supplentur, ut dubitationi nullus locus sit

59 Hesych. κύπας(σ)ις· περίλωμα· καὶ χιτῶνος εἶδος, cf.
 Harpocr. Hippon. 18 p. 469 B || 64 Hesych. λῶπος· ἱμάτιον,
 cf. Hippon. 3 p. 461 B. Od. σ 67

(ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ)

* * *

fr. 4

γε(
 αν(
 λαμβο
 εἰς σή(ν
 σκάζοντ
 σα(
 θι(

5

* * *

οὐ τι γὰρ μέζον 7^b

ποθέω) κλέος, ναὶ Μοῦσαν, ἥ μ' ἔπεα κἀμνεν 8

Fr. 4 papyri frustulum mediae fere paginae tribuendum ||
1 .C umbrae incertae, ΓΕ an ΕC an Η an ΤΟ? || 3 ΙΑΜ ||
4 ICCH, εἰς ση Bch || 6 CA an ΕΑ? || 7 ΙΟΝ legere sibi
visus est Mk || In fine versuum 8 sqq., in quibus nova incipit
pagina, quot litterae desint incertum dextera papyri particula
avulsa: tres praeter ultimum versum vel quattuor excidisse
probabile || 8 ποθῶ) κλέος potius quam Ἡρα)κλέος; ἐμὸν)
κλέος D1 Cr olim; praecedere velut οὐκοι' ἐκλείψει coniecit
D1, sim. Cr olim, ποιήσει ἔχειν Bch, deinde sententiam esse
'si minor ore videbor, non minor animo'; ἥ μ' — ἥ με D1
Spiro Cr olim; ἥ — ἥ sive — sive (cf. VII 80) Cr¹, ἔπεα et ἰάμ-
βους, carmen epicum et iambos choliambosque inter se oppo-
sita esse opinatus; nunc dedi ἥ μ' — ἥ με | exitum suppl. Cr,
ποσμεῖν M, κάμπτειν FD alii

ἐλεγ' ἐξ ἰάμβων, ἥ με δευτέρῃ γυνῶσθαι
 λέφ)ς μεθ' Ἰππώνακτα τὸν πάλαι κλεινὸν
 τὰ κύλλ' αἰεῖδεν Ξουθίδαίς ἐπείουσιν.

10

9 μ)έγ' ἐξ Bch, λ)έγε<ι>' ἐξ Cr olim, ἐλεγ' ἐξ Dl, lectio incerta: ΕΓΕΞ, neque φά)πτ', ἐξ neque ἥ τ' ἐξ satis probabile | ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΝ, Γ ita: Γ (Γ ex I?); spatium post H: scriba non dedit δεύτε φηγν- vel ἥν(ῆσθαι, potest δευτέρῃ γυνῶμῃ (Cr olim), γν(οῦσα (Dl), sim. || 10 -Λω)C, suppl. Cr, Κφ)ις, quod olim conieci et Meklero probavi, improbat Kn; η)μας Kn olim, solum C certum esset recte testatus, ἥ)μας Bch: MAC legi posse non credo, potest MIC | Exitum suppl. Dl; infinitivus αἰεῖδεν a κλεινὸν adiectivo pendet; κεινον Cr olim || 11 -ΑΚΥΛΛ' ΑΙ- ΔΙΝ | ΕΠΙΟΥCΙ, | ultima longa qualis in exitu esse solet. ἐπ)οῦσιν Dl Bch, ἐπείουσιν M, ἐπιοῦσιν Cr!; num ἐπείουσι? altera linea accentus potius quam dubitationis indicium | sequuntur Ἀπονηστιζόμεναι

11 Hesych. Ξουθίδαί· οἱ Ἰωνες. Ἰων γὰρ Ξούθον cf. schol. Lycophr. 987. | Hesych. ἰφ... ἰω δὲ βαδίζω. Etym. M. ἰω· τὸ πορεύομαι, ib. εἰω τὸ πορεύομαι διὰ διφθόγγον, ὥς φησι Σώφρων ἐν Θυνηροθήρῃ. Etym. Gud. εἰω (ita Ahrens, cod. εἰομεν) γράφεται καὶ διὰ διφθόγγον καὶ διὰ τοῦ ἰῶτα κτλ. Herod. ed. Lentz II p. 463, 4 (Theogn.) σημειωτέον τὸ εἰω τὸ πορεύομαι διὰ τῆς εἰ διφθόγγον γράφόμενον. Cf. ib. p. 528, 4. 794, 28 (Choerob.), cf. Baunack, Mus. Rhen. XXXVII 472.

IX. ΑΠΟΝΗΣΤΙΖΟΜΕΝΑΙ.

Η ΔΕΙΝΑ

Ἔξεσθε πᾶσαι. κοῦ τὸ παιδίον; δέξ(αι),
καὶ π(ρ)ὸς Εὐτέτειραν καὶ Γλύκην β(α)δίζουσα
ἐλπ(έ σ)φ(ι φ)αιδρῇ· ἑτὴν ἔτοιμον οὐ (λήψ)η;
ἦ εἴ' οὐ ποήσεις, μή σε (κν)ισμάτων γεύσω;
τί τὰ ἀβρά) κελν', ἄτ(α)κτε —

ΕΤΕΤΕΙΡΑ

μή) νύ τοι θυμοῦ. 5

IX prooemium excipit || Ad hunc mimum propter παι-
δίον v. 1 fortasse pertinent εἰδ. fr. 1 ἡ χαλκήν μοι μῦθον κτλ.
atque Mattii fr. 3: *nuper die quarto* etc. || Versibus 1—4
exeuntibus quot litterae desint incertum || 1 spat. post
ΔCΞ-, altera litt. ε potius quam ο; δέξ(αι) Bch, Α litterae
nullum vestigium; Δόξα (nomen proprium) Cr olim || 2 ΑΙ
ΠΙ-ΟCΕΥΕΤΕΙΡΑΝ'-ΑΙΓΛΥΙCΗΝB, Μαιῆ' (= Ἐρμῆ), δε Εὐτέ-
ραν καὶ Γλύκην (deorum nomina) βόσκεις Bch, sed ferri non
potest spondeus quarti pedis; Εὐτέτειραν (quasi Ἐφέτειραν, cf.
Bureschium Philol. LI 99 Hippon. fr. 22 AB. Bgk. 61 Anthol.)
correpta prima legi posse credo, cf. ἰκετ(εύ)ω III 71; (ἐ)ᾗ
γλυκῆν M || 3 -!Τ(ΙΠ, ΙΞ, ΙΖ)--(Φ?)--ΑΙΔΡΗ, inde novum in
cipere comma scriba indicavit | in fine ΟΥ, οἰνοδόσαν Bch ||
4 C6(Ι corr. ex Ε)CΜΗCΕ | exitum suppl. Cr coll. IV 59. VI 11.
Babr. 95, 73; non fuit μή σ' ἔ(ρε)ισμα τῶν (Bch) || 5 ΚΙΝ ΑΤ,
spatium septem fere litterarum, suppl. Cr coll. VI 45 | ΝΥΤΟ,
ultima littera Ο vel Ω | v. 5 dubites sitne eidem mulieri con-
tinuandus (τί τὰ ἀβρά) κελν', ἄτ(α)κτε; κῆ)νντ' οὐδ' ἔργον), an
alteri personae tribuendus (ταῦτ' ἔστ' ἐκείνα τῶμα· μή) νύ
τοι κτλ, cf. Soph. Phil. 922), an inter colloquentes dividendus,
quod praetuli

Hesych. ἀπονῆστ(ι)σασθαι· τὸ ἀπὸ νηστείας ἐπὶ πρῶτην ἐλθεῖν

IX ----- η ----- η πέπωκ' ἤδη
 ----- ἐς κόρον
 ----- φιλ(η) --

fr. 7 φέρ' ὦδε

αὔτη,

10

εὐπ(

τίθεσ(θε

γλήχ(ωνα

6 ΗΠΕΠΩ, prima littera H potius quam C, ultima Ω quam O || Primae versus 8 litterae fragmento 7 adhaerebant || ante v. 9 litterarum quaedam umbrae conspiciuntur -ΙΩ, ad versus 8 initium referendae: nam prooemii v. 8 paginae initium, finis IX 18, atque 18 fere versuum singulae sunt columnae. Versibus 9 sqq. (fr. 7) filiolam vel servam appellari conicio || 9 ΦΕΡ(Ι?)Ω (vel Λ, Μ), non fuit quod Bch coniecit τ]σε[π-; supplevi ad VII 118 || 10 ΑΥΤΗ, cum spiritus vel paragraphi umbra || 11 C(Ε vel C)ΥΤ(Π vel ΤΡ, ΤΕ) || 13 γλήχ(ωνα ientantium esse recte monuit Bch, cf. Hom. hymn. Cer. 209, schol. Arist. Pac. 712, schol. Gott. Nic. Alex. 180 p. 38 Wentzel

Fortasse ad hunc mimum pertinet fr. 14, cf. p. 70

X.

ΜΟΛΠΕΙΝΟΣ.

12.

Ἐπὴν τὸν ἐξηκοστὸν ἥλιον κάμψης,
 ὦ Γρύλλε, Γρύλλε, θυνῆσκε καὶ τέφρη γίνευν,
 ὥς τυφλὸς ὁ ὑπὲρ κείνο τοῦ βίου καμπτήρ·
 ἦδη γὰρ αὐγὴ τῆς ζοῆς ἀπήμβλυνται.

fr. 1 Bgk
13 Kn

Stob. Flor. CXVI 21 (Maxim. Apost.): Ἡρώδου ἐκ Μολπεινοῦ (Μολπίνου Meineke, sed cf. Φαεινός sim.), sequuntur vv. 1—3, ib. 22: Ἡρώδου μιμιάμβων, sequitur v. 4. Recte coniunxit Salmasius || 3 ὁ ὑπὲρ κείνο τοῦ codd., οὐπέκεινα Porson, Bch M, sed crasis illa ab Heronda vix aliena; cf. ὑπερέκεινα II Cor. X 16 all., μετ' ἐκείνα, ἐξ (ἀπ') ἐκείνου, κατ' ἐκείνο || 4 αὕτη τῆς ζωῆς ἀπήμβλυτο codd., αὐγὴ — ἀπήμβλυνται Salmasius

XI.

ΣΤΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑΙ.

13.

προσφὺς ὥκως τις χοιράδων ἀναρίτης.

fr. 2 Bgk
12 Kn

Athen. III p. 86 B: καλεῖται δὲ ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάριτης· κοχλιῶδες (κογχῶδες A) δὲ ὃν τὸ ὄστρον προσέχεται ταῖς πέτραις ὥσπερ αἱ λεπάδες. Ἡρώδης δ' ἐν Συνεργαζομέναις, sequitur versus. || προσφῦς Bch conl. Arist. Plut. 1096 'adhaerescens ad amasium' interpretatus (de muliere); sim. non vincant oscula conchae Gallien. PLM. IV p. 104 B. | ἀνηρίτης Meineke M, perperam

Heasyh. προσφύς· προσπλακεῖς (Od. μ 433)· περιπλακεῖς (Her. ?) | id. ἀναρίτης· ζῶον κοχλιῶδες ἐν πέτραις

ΑΔΗΛΑ.

14.

fr. 3 Bgk^k
14 Kn ἡ χαλκήν μοι μυῖαν ἢ κύδρην παίζει,
ἡ τῇσι μηλάνθῃσιν ἄμματ' ἐξάπτων
τοῦ κεσκείου μοι τὸν γέροντα λαβῆται.

Stob. LXXVIII 6 (Apostol.-Arsen.) Ἡρώδον μιμιάμβων κτλ. 2 ταῖσι codd., corr. Meineke M | μηλάνθῃσι codd., μηλάνθῃσι Gaisford M; μηλάνθῃ hyphaeresi lo syllabae e μηλολάνθῃ ortum, cf. Arist. Nubb. 761 cum scholl. || 3 κεσκίον Salmasius, sed in voce singulari nil mutandum; fuit ni fallor κέσκειον, cf. οἰκίην VI 63 || Fortasse ad mimum IX 1 pertinet, ubi v. 1 παιδίον commemoratur, puella Cottali fortasse compar. Simile Mattii fr. 3, cf. p. 86

1 Hesych. χαλκῇ μυῖα· εἰδός τι μυῖας, cf. μυῖα χαλκῇ· λέγεται παιδιὰ τις κτλ. || 2 cf. Hesych. s. μηλολόνθῃ || 3 Hes. κεσσι (κεσκίον Mus.) στυπεῖον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λίνου. cf. Pollux IX 123. 124. Cf. Hesych. λαβᾶται· λυμαίνεται

15.

fr. 5 Bgk^k
15 Kn ὥς οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως εὐρεῖν
ἄνευ κακῶν ζώουσιν· ὅς δ' ἔχει μέλον
τούτον τι, μέζον τοῦ ἐτέρου δόκει πρήσσειν.

Stob. XCVIII 28 Ἡρώδα μιμιάμβων || 3 μεῖζον Stob., corr. M | τούτον — δόκει (pro δοκεῖ) Schneidewin; coniecerunt κρείσσον vel ἄμεινον, sed μέζον πρήσσειν legitur IV 69. Cf. 'Susarion' CAFr I p. 3 K. Menand. 689 ib. III p. 179 K.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ.

16.

p. 512
Bgk

Zenob. Ath. III 155 (= Ps.-Plut. 115 p. 338 Gott., Par. 547 p. 174): Χρυσός ὁ Κολοφώνιος· μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ (fr. 352 p. 485 K.) εἰρηται δέ, παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται. καὶ Ἡρόδοτος δὲ Κολοφώνιον καλεῖ τὸν ἄριστον χρυσόν.

Cf. Iulian. Or. II p. 80 A: οὐ τὸ Κολοφώνιον ἔχουσαν χρυσίον et Iuliani amicum Libanium Antioch. vol. I p. 351 ἐς χρυσὸν K., qui paroemiographo usi sunt. Herodoti locus frustra quaeritur: Ἡρώδα nomen substituit Bergkius p. 512 (cf. fr. 18, Etym. M. s. v. ζήρειον [supra ad V 32], ubi item παρὰ Ἡρόδω legitur pro παρὰ Ἡρώδα): recte fortasse, nam in proverbii illustrandis Didymum (Zenobium) Heronda usum esse non quo nomen (II 101 Ath., 510 volg.) eius scriptum exstat uno loco confirmatur, sed multis illis quos in libello meo tractavi. Ephesus IV 73 ita memoratur, ut Herondam cum illis regionibus arctiore vinculo coniungi suspiceris, cf. versionem meam p. XXIV. Spectat fortasse ad pompae descriptionem, quo rettuli Matt. fr. 8, cf. Theocr. XV 123 ὦ ἔβρωτος, ὦ χρυσός. Possis ἄριστος χρυσός | Κολοφώνιος ...

17.

μέλλοντας ἤδη παρθένους ἀλινδεῖσθαι

Etym. M. 64, 13 ἀλινδῶ τὸ κνίω· οἶον· sequitur versus, cf. PLGr. III p. 696. Metrotime aliqua de pueris adolescentibus conqueritur (cf. III 11 sqq.). ἀλινδεῖσθαι eadem ratione adhibitum V 30.

HERONDAS, ed. O. Crusius.

6

18.

κέρδαιν', ἐταῖρε, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος.

Sextus Empir. adv. Math. XI p. 570: καὶ ἐκαστοτε πρὸς ἐαυτὸν τὸ κωμικὸν ἀναμελετᾶν παράγγελμα· sequitur versus. Dubitanter ad Eupolidis Baptas rettulit Meinekius CGr. IV p. 689 (cf. CAFr. III p. 616, 1255 K.), iambographo tribuit Bergk PLGr. III p. 696, 28. Locus ex Herondae mimis petitus κωμικὸν παράγγελμα apte dici poterat (cf. test. III 12); audimus Cerdonem loquentem vel Cerdonis gemellum.

19.

στροβεῖς σεαυτὸν, κοχλίον βίον ζῶων.

Plut. de cupid. divit. 5 p. 525 E σὺ δὲ τοσαῦτα πράγματα συγχεῖς καὶ ταράττεις καὶ στροβεῖς κτλ., διὰ τὴν μικρολογίαν. Comico tribuit Kock CAF. III p. 450, qui verba funditus mutata ζ. κοχλίον βίον <τινός> ordine recipere ausus est; ego nihil tetigi nisi quod ζῶων correxi pro ζῶν Plutarchi. — Fortasse φειδωλὸς iste appellatur, cuius est fr. 18; sim. I 36 sqq.

20.

ὁ τὸν κυσὸν τρωθεῖς

ἦδεις ὅπου μάλιστα τοῦ κράνους χρεῖη.

Phot. p. 355, 19 (II p. 33 Nb) ὁ τὸν πατέρα εὐρὼν χαλκοῦ χρεῖα. ὁ τὸν... ἤδη Αἰσώπον μάλιστα... χρεῖα, corr. Dobree. Explicavit G. Knaack Hermae XXI p. 319 495 conl. fabella Kirchhoffi *Wendunmuth* I 95 p. 121 Öst. Cum κυσὸς tum χρεῖη (scil. ἐστίν) Herondae, cf. II 44. VII 87. 104. VIII 4. — Verba sunt hominis (Cottali alicuius, cf. glossema quod antecedit) verberibus castigati.

21.

Ἐρμῆς δὲ Σιμόνακτος ἀκολουθήσας.

Etym. Flor. p. 19 M. Ἀκολουθήσας Ἐρμῆς κτλ. ἐτάσσει τοῦ ᾧ. οὕτως Ἡρωδιανός. | δ' ἐς Ἰππώνακτος Lehrs | ἀκολουθήσας (= ᾧ.) Meineke || De statua dei ante aedes Simonactis dedicata poeta anonymus loqui videtur Bergkio PLGr.

II p. 481, 'nisi forte sequebatur infra *ἔπισθεν* vel *παίδεσσι*' (Meinek.). Hipponacti versum tribuit Meineke Herm. III 451 (fr. 55^b Bgk.); *Ἐρμῆς* si hominis nomen est, quod probabilius esse puto, recentiori poetae vindicandus est, fortasse Herondae, cf. *Ἀρτεμῖς* VI 87. 89. 95.

22.

αἰσχύνομαι, μὰ τὴν φιλότητα, γηράσκων
ἔππος ὑπὸ ζυγὸν † θήλειαν τε τροφὴν
ἔχων ὀρᾷσθαι.

Ps.-Diog. II 53 *αἰσχύνομαι τὴν φ.* — *ὀρᾷσθαι· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι ὁπομενόντων ἔνεκα τροφῆς.* Arsen. Apostol. I 67 d *αἰσχύνομαι τὴν φ. γηράσκων· ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας κοσμίαν.* Prov. Bodl. 171 *αἰσχύνομαι μὰ τ. φ.* ceteris omissis. || 1 *μὰ* Bodl., *ναὶ* ci. Meineke || 2 *ὑπὸ ζυγὸν ἔππος θήλειαν τροφὴν ἔχων* om. *ὀρᾷσθαι* Meineke, parum probabiliter; poterat *ἔππος* (— pro —) *ὑπὸ ζυγοῖσι θήλειαν χάσθην κτλ.* || Choliambos si recte agnovit Meinekios (Philol. XXV 539), Herondam audimus; nam anapaesto quarti pedis unus omnium choliambographorum usus est (VI 55) atque etiam *μὰ* illud, quod temere tentavit Meinekios, frequenter adhibuit. — Loquitur fortasse homo opus muliebri faciens quem *tamquam puellam conduxit etiam qui virum putavit* (Petron. 81 B.). Ad has sordes poeta etiam in mimis II V VI descendit.

23.

Strabo VIII p. 378 extr.: *μνημονεύεται τις ἑταίρα πρὸς τὴν ὀνειδίζουσαν, ὅτι οὐ φιλεργὸς εἴη οὐδ' ἐρίων ἄπτοιο, εἰπεῖν*

ἐγὼ<δε> μέντοι <γ> ἡ τοσαύτη τρεῖς ἡδὴ
καθεῖλον ἱστοὺς ἐν βραχεῖ χρόνῳ τούτῳ.

Si choliambographi versibus Strabo usus est, quae Meinekii est coniectura, de Heronda potius cogitandum, quam de Aeschrione Meinekii (et Bergkii p. 519). Argumentum mimicum est, neque ambiguitas illa ab Heronda aliena; loquitur enim meretrix de nautis Thaleti illi vel Artimmae similibus (cf. Herond. II).

24.

Stob. Flor. XXIX 42: 'Ιππώνακτος·

Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός —

Apostolii Δημόνακτος non moror; sed non sine causa Meinekus ab Hipponacte tales sententias alienas esse statuit verumque Herodae adscripsit (Chol. p. 106). Hipponactis nomen etiam apud Eustathium pro Heronda substitutum, cf. ad Herond. V 74 sq.

25.

ἀνανεοῦται

Cf. Matt. fr. 2 infra p. 85.

26.

ἀφηδύνειν

Cf. Matt. fr. 4 infra p. 86.

27. 28.

δλυνθον. δλύνθους

Cf. Matt. fr. 6 sq. infra p. 86 sq.

29—32.

Hesych. κακιστοῦν· κακὴν κατάστασιν. ἡ ἀπραγίαν coll. πειθοῦν VI 75 Herondae vindicavit W. Schulze Mus. Rhen. XLVIII 252. Sed ἦοῦν ἐξ ἠοῦς dixit Leonidas Anth. Pal. VII 472, 13 atque Κυψοῦν sim. usurpavit Hipponax fr. 87 p. 490. — Certe hac ratione multa huc referri possunt, velut coll. ῥαμαρτεῖς V 43 Hesych. ἀμαρτῶν· ἀκολουθῶν. ἀμαρτήσαντες· συντυχόντες, ὁμοῦ γενόμενοι κτλ. ἀμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν, nam ἀμαρτεῖν forma aliunde non nota, nisi quod

nuper apud Bacchylidem 17, 46 apparuit. — Item Hes. s. *ἐξεδίφησεν· ἐξεξήτησεν*, quo verbo nemo usus est nisi Herondas VII 78; s. *μῦν δ' ἀλεύσας· περιφυγών*, quam glossam ad Herondae *μῦν* III 85 retulit R. Schneider.

33.

p. 512
B^{gk}

Apostol.-Arsen. V 41 (Paroem. vol. II p. 344 Gott.):
γῆρας καὶ πένια, δύο τραύματα δυσθεράπευτα· Ἡρώδου.

Nulla Arsenii fides. In florilegio, quo utebatur, hic versus ab aliis alii auctori tributus similem Herodae eclogam (cf. fr. 12) excepisse videtur: unde error explicatur.

34.

Coniectura nimis levi iambos rectos, quos Leonidae tribuit Stobaeus CXX 9, Herondae vindicavit Bergkii PLGr. II p. 512. Contra aliqua probabilitate quae de Crissami Coe — eodem ni fallor a quo Hippocrates genus deduxit (Epist. 2 p. 289 Hch., Tzet.) — mira tradidit Didymus apud Photium Suidam Hesychium Ps.-Zenobium 364 p. 102, ad poetam Coum referre possis; cf. Tuempelium Philologi vol. L 628. Similis est Nannacus III 10.

PHOENIX COLOPHONIVS.

ΚΟΡΩΝΙΣΤΑΙ

Ἐσθλοί, κορώνη χεῖρα πρόσδοτε κριθέων,
 τῇ παιδί τοῦ Ἀπόλλωνος, ἧ λέκος πυρῶν
 ἧ <τ'> ἄρτον ἧ <τ'> ἡμαιθον, ἧ ὅτι τις χρεῖξει.
 δότ', ὦγαθοί, <τι> τῶν ἕκαστος ἐν χερσίν
 ἔχει κορώνη· ἧ ἄλλα λήψεται χόνδρον· 5
 φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι·
 ὁ νῦν ἄλλας δοὺς αὐθι κηρίον δώσει.
 ὦ πατ', θύρην ἄγκλινε — Πλοῦτος ἤκουσε,
 καὶ τῇ κορώνη παρθένος φέρει σῦκα.
 θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμμεμπτος ἡ κούρη 10
 κάφνειδν ἄνδρα κώνομαστὸν ἐξεύροι,
 καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας
 καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γούνα κατθείη,
 θάλος τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις.
 ἐγὼ δ', ὅκον πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμοὺς 15

Athenaeus VIII p. 359 E: οἶδα δὲ Φοῖνικα τὸν Κολοφώνιον
 λαμβοποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόντων τῇ κο-
 ρώνη, καὶ λέγοντα ταῦτα (v. 1—17). καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ λαμβον
 φησὶν (18—21). κορωνιστὰι δὲ ἐκαλοῦντο κτλ. Praeter alios hanc
 cantilenam tractaverunt Meineke Choliamb. p. 140 sq. Anal. ad
 Ath. 159, Bergk. Anthol. p. XXIII 217. Op. II 153 sq. || 3 <τ'> add.
 Meineke, cf. p. 74 ad prooem. 9 || 4 ἕκαστος τις codd. || 7 αὐθις
 codd. || 8 ἔκρουσεν Bergk, sed interpretor: *Plutus me exaudivit,*
nam puella etc. || 10 sq. cf. Herond. IV 83 sqq., II. I 455, Od.
 ζ 155. 180 || 14 κασιγνήτοις cognatis, cf. schol. O 545 (Meinck.) ||
 15 ὀφθαλμοὺς] ἰφθίμους Hauptius, possis εὐφθόγγους vel ἀφάλ-

ἀμείβομαι, Μούσαισι πρὸς θύραις ἔδων
καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι — πλέονα <τού>τω γε.

* * *

ἀλλ', ὦγαθοί, ἐπορξέσθ' ὦν μυχὸς πλουτεῖ.
δός, ὦ ἄναξ, δός καὶ σὺ πολλὰ μοι νύμφη·
νόμος κορώνη χεῖρα δοῦν' ἀπαιτούσῃ.
τοσαῦτ' αἰείδω· δός τι, καὶ καταχρήσει.

20

τοῖς: ὀφθαλμοῦς ... Μούσαισιν ἔδειν *speciosa Musis carmina canere vix dicere poterat poeta: num ὀφθαλμοῦς ἀμείβομαι = praetereo?* μούσας δὲ πρὸς θύραις ἔδω Peppmüller Annal. philol. CXLIX 23 || 16 Μούσαι — θύρῃς' plerique, recte, ut videtur, quamquam etiam ἔδων contractum a vetere dialecto alienum || 17 πλέονα τῶν γε codd., πλεῦνα τῶν αἰτέω Meineke Dindorf, scripsi πλέονα τούτω γε, scil. τῷ μὴ δόντι, possis etiam πλέονα τῷ μὴ γε. Coronista scilicet, sicut Ἀράβιος ἀόλητης et qui apud nos sunt similes, δραχμῆς μὲν ἔδει, τεττάρων δὲ πένεται: cf. ad v. 21. πλέονα τῶν <Γύ>γεω O. Rossbach, πλεῦνα <κεί>νω γε Peppmüller, qui ultimis illis verbis v. 21 rationem non habuit || v. 18—20 post v. 7 transposuit Peppmüller || 19 δός ὦ ἄναξ codd., δός ὦν ἄναξ Bergk Kaibel, δός ὦνα δός τι Meineke Chol. p. 141: coll. Her. IV 18 hiatum admisi | πότνα μοι Ilgen, editores || 21 τοιαῦτ(α) εἰδώς codd., corr. Bergk. Op. p. 157, Meineke. Ambigue dixit καταχρήσει satis erit, quod non solum ad δός τι referendum, sed etiam ad αἰείδω, cf. ad v. 17. — De re cf. Grimm Myth. II 725 ('637), Mannhardt WFK II p. 244.

CN. MATTIVS

MIMIAMBORVM FRAGMENTA.*

1.

Terentianus Maurus 2416 sqq. p. 397 K. post Hipponactem commemoratum:

Hoc mimiambos Mattius dedit metro:
nam vatem eundem est Attico thymo tinctum
pari lepore consecutus et metro.

Num Hipponactis nomen e prooemio haustum est (v. 8)? Ex eodem hortulo fortasse *thymus Atticus* decerptus.

[ENTIINION?]

2 M 9 B

2.

Iam iam albicascit Phoebus et recentatur
commune lumen hominibus, voluptatis...

Gellius XV 25 (inde Nonius p. 167, 14): *Cn. Matius, vir eruditus, in mimiambris suis non absone finxit 'recentatur' pro eo quod Graeci dicunt ἀναρσούραι*: sequuntur versus. Ipsum Herondam ἀναρσούραι verbo usum esse nec negem neque contendam || 2 et voluptatis codd., et del. Hertz, voluptatist LMuel-ler | Ad exitum Somnii refero. Prodierat femina superstitiosa ante solem orientem. Antiquum est et celebratum, noctis terrores die pelli. Cf. dub. 9 p. 87.

* Numeri adiecti sunt editionum M(uelleri) Catull. etc. p. 91 sq., quem secutus est Bücheler Herond. p. 69, atque B(aehrensii) Fragm. Poet. Rom. p. 282 sq.

[ΑΠΟΝΗΣΤΙΖΟΜΕΝΑΙ?]

3.

1M 11B

...nuper die quarto, ut recordor; et certe
aquarium urceum unicum domi fregit.

Gellius X 24, 10 (inde Macrobi. I 4, 24): '*die quarto*' autem Cn. Matius homo impense doctus in mimiambris pro eo dicit, quod nudius quartus nos dicimus. Coll. Herond. III 24 *τεταρτησέη* Mattium *τεταρτησέη* expressisse coniecit R. Herzog. — Loquitur de serva, vel potius de puella Cottali gemella, fortasse de *παιδίω* illo IX 1. Cf. ad fr. 14. Nam de mustela. (VII 89) vix cogitandum.

[ΜΟΛΠΕΙΝΟΣ?]

4.

3M 10B

Quapropter edulcare convenit vitam
curasque acerbis sensibus gubernare.

Gell. XV 25 (Non. 106, 21): *Idem Matius* [praecedit fr. 2] *in isdem mimiambis edulcare dicit quod est dulcius reddere etc.* || 2 .. *plurasque .. senibus .. gubernasse* Nonius | Fideliter magis quam latine transtulisse videtur ἀμφότεροι (ἀπολυταίνειν choliambis minus aptum). Quae Gyllis praecipit I 40 sqq., his versibus non expressa videntur. Exceperunt fortasse quod ex Molpino excerptum est fragmentum 12 supra p. 77.

5.

4M 12 B

Sinuque amicam refice frigidam caldo
columbulatim labra conserens labris.

Gell. XX 9: *Delectari mulcerique aures suas dicebat Antonius Iulianus figmentis verborum novis Cn. Matii, hominis eruditi... , quae scripta ab eo in mimiambis memorabat* (sequitur fr. 5). Ad eandem eiusdem mimi partem refero, quo fr. 4.

[XII. ΙΣΧΑΔΟΠΩΔΗΣ?]

6.

6 M 14 B

u - u - u - u - u ficorum

In milibus tot non videbitis grossum.

7.

7 M 15 B

Sumas ab alio lacte diffuos grossos

Macrob. sat. III 19, 5: *lacte proprie ficorum dicitur. grossi appellantur fici quae non maturescunt. hos Graeci dicunt δλίον-θους. Mattius (fr. 6) . . et paulo post ait (fr. 7). Cf. Hesych. δλίονθος τὸ μὴ πεπαμμένον σύκον.* || fr. 6 *ficorum* post tot codd., del. Bothe, traiecit Baehrens || fr. 7 *a basilio* Parisin., cuius in hac saturnalia parte summa est auctoritas: *ab alio* vulgo, *ab almo* perperam Baehrens, *ab asino* Bch.

Ἰσθαδοπωλῶν et *Ἰσθαδωνῶν* iam Pherecrates mentionem fecerat ἐν τοῖς Ἀγαθοῖς (4 I p. 146 K.), atque apud Alexidem ἐν Λέβητι (128 II p. 343 K.) propola ficorum ἐπὶ ἀνέδοτο σῆμα πωλεῖν δυνύων [Lucil. 164 contulit Bch]. Fr. 6 merces praedicat propola, sicut Cerdo; ficos non esse, sed grossos femina dixerat: respondet propola fr. 7. Cf. fr. 11. 12 p. 88.

[XIII. AI ΘΗΤΜΕΝΑΙ ΤΑ...?]

5 M 13 B

8.

iam tonsiles tapetes ebrii fucō
quos concha purpura imbuens venenavit.

Gellius XX 9: *Item id quoque [praecedit fr. 5] iucunde lepideque fictum dictitabat (Antonius Iulianus) etc.* Fortasse ad pompae descriptionem spectat, cf. Theocr. XV 125 πορφύρεοι δὲ τάπητες κτλ., cf. ad fr. 16. Inscr. Coae 36^a 10. 12.

DVBIA.

8 M 17 B

9.

pressusque labris unus acinus; arebat...

Non. p. 193, 12: *acinus masculino M. Tullius . . . Mattius (et alii codd., corr. LMueller) obscurae auctoritatis, sequitur versus. | Somnari si velis, propter tempora ad somnium referre possis, ubi nescio quis in hortum irrumpere videtur.*

p. 92 M
16 B

10.

Meos hortulos plus stercoro † quam holero.

Priscian. VI 91 p. 274, 24 f. H.: *'holus holeris holero holeras'* — Cn. Mattius (*maltius, martius, m. actius, accius* codd.),

sequitur versus. | *holero* num ex eis quae antecedunt perperam repetitum? *meos hortulos, quando holero, stercoro plure* coniecit Baehrens. Argumentum mimiambis aptum: loquitur agricola vel hortulanus (Somn. VIII 41) potius quam ficorum propola.

11.

p. 134 M

O quae tenerulae comparis tenes crinem,

12.

Sudes in ista <d>evia latent fossa.

Rufinus (Iuba) p. 386 G, Gr. Lat. VI p. 562 K: . . . *quod sexto loco . . . spondeus vel trochaeus recipitur . . . , carmen claudum facit et choliambus nominatur, ut est ὁ Κλαζουένιος Βούπαιλος κατέκτεινον, ἐνόσασθ' Ἰππώναντος* οὐ γὰρ ἄλλ' ἦνω, deinde fragm. 11. 12. LMueller Catulli p. 134 fragmenta ad Mattium rettulit: 'causa illa, quod ex eodem quo Terentianum fonte . . . hausisse Iubam videtur probabile' (cf. ad fr. 1). Fr. 11. 12 coniunxerunt LMueller l. s. atque Baehrens FPR p. 392, 51 admissis coniecturis quibus vix opus est. Nam singulos versus inter se non cohaerentes pro exemplis adferre solet Rufinus || 12 si des Mueller | *veia* B, *via*, in margine *veia* A, *via* B: num in archetypo legebatur *via* atque *de* in margine? | late Mueller, *latens* Bergk Baehrens.

Fr. 11 si Mattii est, ficorum propolae tribuere possis ad Cerdonis exemplum (VII 107 sqq.) mulierculis blandienti. Eiusdem mimi fortasse fr. 12, in quo vereor ne obscoenitates lateant quales sunt Fotidis Apuleianae (Met. II 7). Hinc *veneria* pro *veia* suspicatus est O. Rossbach per litteras.

Mirum illud, quod nullum fere Mattii fragmentum ad certa verba referre licet papyro servata. Itaque cum Iliadis singulos fere versus accurate expresserit ut doctus magis homo erat quam poeta, in hoc argumento aut liberius versatus est, quod quibusdam veri similis videtur, aut qui aetatem tulerunt loci ad mimiamborum partes perditas pertinent, cf. quod conieci de fr. 2—5.

VERGILII ROMANI MIMIAMBORVM

mentionem facit C. Plinius Epist. VI 21, 4: *Scriptis mimiambos tenuiter argute venuste, atque in hoc genere eloquentissime; nullum est enim genus quod absolutum non possit eloquentissimum dici: scripsit comoedias, Menandrum . . . aemulatus: licet has inter Plautinas Terentianasque numeres.*

Nihil servatum.

ARRII ANTONINI MIMIAMBORVM GRAECE CONSCRIPTORVM

memoriam e Palatini *mimiambos* (Dresd. *mimiambos*) primus restituit Gruter apud Plinium Ep. IV 3, 3 (ed. Veenhus: 1669 p. 217^a), supra p. 3. (Cf. Hermæ vol. XXVII 2 p. 317, ubi Gruteri immemor eandem lectionem commendavit F. Skutsch).

NICIAE cuiusdam mimos (cf. Dittenberger Mus. Rhén. XXXVI 463) choliambis perscriptos fuisse conieci Quaestionum mearum p. 192.

INDEX NOMINVM.

NOMINA PROPRIA*.

I. DII DEAE HEROES FERIAE MENSES.

- θεῶν ἀδελφῶν I 30
 Ἀργεῦ v. Ἀργεῦ
 § Ἀδρήστεια VI 35
 § Ἀθηναίης VI 65. VII 81
 Ἀθηναίην IV 57. VII 116
 Αἶδην III 17
 § Αἶδεω I 32
 Ἀέτσεω III 61
 § Ἀπόλλων IV 3. Ἀπολλων III 34
 cf. Phoen. 12
 § Ἀσκληπιός II 97. IV tit.
 Ἀρεῦ (Ἀργεῦ?) III 34
 Ἀφροδίτη οἶκος τῆς θεοῦ I 26
 [§] Γαρήνια V 80 [cf. 55. 62
 Γῆρας II 71
 (Γλύκη IX 2 ex Buecheleri con-
 iectura)
 § Δήμητρα I 69. 86, cf. τὴν τύ-
 ραννον V 77
 Endymio VIII 10
 (Εὔπειρα IX 2 ex Buecheleri
 sententia)
 § Ερμῆ VII 74
 Ἑρωτες VII 94
 § Ζεὺς VII 46. Δία II 81
 § Ἥπιά IV 6
 § Ἥρακλῆς II 96
 § Θεσσαλός II 96. Cf. Hom. Suid.
 § Ἰησῶ IV 6
 Κερδέων, Κερδίη VII 74
 § Κλεῶ III 92
 § Κορωνίς IV 3
 Αἶδεω κούρην I 32
 Κυθηρίην I 55 cf. *Aphrodite*
 § Λεωμέδοντος IV 7
 § Λητοῦν II 98
 Μᾶ (ita Meister), cf. μᾶ
 § Μαχάων IV 9
 § Μέροψ II 95
 § Μίνως II 90
 Μίσης I 56
 § Μοιρέων IV 30. Μοίρας I 11. 66
 § Μοῦσαι III 1. Μοῦσαν pr. 8
 Μουσέων III 71. Μοῦσας III
 83. Cf. I 81, Phoen. 16
 § Ναυνάκου III 10
 Ὀδυσσεύς VIII 53
 § Παιών IV 26
 Παιήονα IV 81. Παιήον IV 1.
 11. 82. 85
 § Πανάκη IV 6
 Πάριν I 34
 Πειθοί VII 74
 Persephone I 32
 § Ποδαλείριος IV 9 [Steph. Byz.
 s. v. Κῶς]

* Nomina paragrapho insignita in inscriptionibus Cois inveniuntur vel ad religiones fabulas historiam rempublicam Coorum spectant.

Πόθοι VII 94
 Ταυρεῶνος VII 86
 Τύχη VII 93, cf. 88

§ Τυγίης IV 20. Τυγία (voc.)
 IV 5
 § Φοίβη II 98

II. LOCI VRBES INSVLAE GENTES.

Ἀβδήροις II 58
 § Ἀλγυπτος I 23. 27
 § Ἀκῆς II 16
 Ἀμβρακίδια (σάνδαλα) VII 57
 Ἀργεῖα (σάνδαλα) VII 60
 Ἀττικῶν (μνέων) II 22
 Ἀχαικᾶς (πέδας) V 61
 Βοικινδήροις II 57
 § Δήλιος (κυρτός) III 51
 § Ἐπίδαυρον IV 2
 Ἐρυθρέων VI 58
 Ἐφεσίον IV 72
 Ἰωνικά (σάνδαλα) VII 59
 Colophon fr. 16 p. 79

Κορίνθω I 52
 § Κῶς II 95. Κῶν IV 2
 Λάτμιον κνώσσεις VIII 10
 Μουσῶν I 31
 Ξουθίδαι prooem. 10
 Πίσση I 53. II 62
 § Πυθοί I 51
 § Σάμω II 73
 Σικυνῶνια (σάνδαλα) VII 57
 § Τολκῆς II 97. IV 1
 § Τύρον II 18
 Φασηλίδα II 59
 Φρύξ II 37. 100. III 36. V 14
 Χίον VI 58

III. HOMINES*.

Ἀμφυταλή V 3. Ἀμφυταλήν 4. 29
 Ἀνᾶ VIII 14
 Ἀντιδόρον V 61
 § Ἀπειλλέω IV 73*
 § (Ἀρισ)τοφῶν II 12. Ἀ(ριστο-
 φ)ῶντα 11
 Ἀρτακηνή VII 92. Ἀρτακηνῆς
 VII 87
 § Ἀρτεμῖς VI 87. 89. Ἀρτεμῖν 95
 cf. VII 29
 Ἀρτίμυς II 38
 Βατάλης IV 35. Βατάλην 37
 Βάτταρος II 49. 75. Βαττάρω 93.
 Βάτταρον II 5. Βατταρίω 82
 Βατυλλῆς V 70. Βατυλλίδα 82
 § Βιᾶτος VI 25. 81
 § Βίτιννα voc. V 6. 19. 26. 35.
 38. Βίτινναν 17
 Boethus IV 31
 Βρέγκος II 73
 Γάστρων voc. V 1. 15

Γλόκη IX 2
 Γρύλλος fr. 12, 2; cf. I 50
 § Γυλλῆς I 5. 7 bis. 78. 87. 90.
 Γυλλῆς voc. I 9. 11. Γυλλί
 18. 67. 82. 84. (Γύλιππος I.
 C. 10 d 45)
 (Γύλλος I 50)
 Δᾶος V 68
 Darius Δαρεικῶν VII 106.
 Δαρεικοῦς VII 102. 122
 Δεήχων V 42
 Δριμόλω VII 5
 § Ἐκατή VII 86. 91
 Ἐρμωδῶρον VI 53
 § Ἐρμωνί V 48. Ἐρμωνα 32
 § Εὐβοίη VI 25 (Theocr. 11, 66)
 Εὐέτετρα IX 2
 (Εὐ)ετηρίς VII 100
 Εὐθίης III 59
 § Εὐθίης IV 24. Εὐθίη 26
 Ἡρίννα VI 20

* Diductis litteris scripta sunt nomina vera.

Θαλής II 3. 27. 38. 78. Θάλη-
τος 62. Θαλήν 50. Θαλής
voc. 55. Θαλή 89

§ Θράισσα I 1. 79

Ἰππῶναξ proem. 10

§ Κανδάτος VI 87. Κανδάτι VII
29. [Κάνδαλος Diod. V 57.
Νικανδᾶς ὁ συντοτόμος Eu-
seb. praep. ev. XI 36 p. 563 C
= Plut. fr. p. 8 Dübner.]

Cephisodotus Praxitelis IV 23

Κέρδων VI 48 bis. 62. 95. VII

83. Κέρδωνος VI 66. VII 120.

Κέρδωνα VII 53. Κέρδωνι

VII 34. Κέρδων voc. VII 1.

83. 93. Κέρδωνες VI 49

§ Κοκκάλη voc. IV 19. Κοτ-
τάλη 83

Κόκκαλος III 60. Κόκκαλε 87

§ Κοριτιούς VI 24. Κοριτιοί 12.

18. 37. 86. Κοριτί 46

§ Κόσιν V 65 (Κοσυμφίς Coa)

§ Κοττάλη v. Κοκκάλη

Κοττάλων III 48. Κότταλε 62. 74

[Κοττία Coa]

Κουτίδος (Κοττ-?) III 72, cf.

Sterret, an epigr. journey

p. 209 ΚΟΥΤΙ(C) | ΔΙΙΜΕ |

ΓΙCΤΩ | ΕΥΧΗΝ

[§ Κρίσαιμς fr. 27]

§ Κόδιλλα V 60, voc. IV 41. 48.

Κυλαίθις VI 50 [V 9. 41. 73

§ Κυνοί IV 20. 30. 35. 52. 56

Κόννα voc. IV 60. Κυννί 71.

[Κυννίς I. C. 124]

§ Λαμπρίσκε III 2. 7. 56. 71. 77.

81. 83. 88. 94

Λαμπρίωνος IV 64

Μάνδρις I 23. Μάνδριος I 68.

Μάνδριν 77

§ Μάρινα III 24. 25

Ματακίνη (-λίνη?) I 50

Μεγαλλί VIII 10

Μένωνης II 12. Μένωνη 10

§ Μένωνος V 3. 4

Μητρίχης I 86. Μητρίχην 76.

Μητρίχη 6. Μητρίχη voc. 61

Μητροί VI 1. 20. 23. 29. 57.

67. 74. VII 3. (17.) 20. 50.

127. Μητρούς VII 107. Μη-

τρούν VI 45

Μητροτίλης III 48. Μητροτίμη

voc. III 58

§ Μικίων VII 43

Μικιάλης V 52

Μολπείνος X tit.

Μόελλος IV 63

Μυράλη I 89. II 65 (voc.)

Μυράλης II 79

Μυρατίνης VI 50

(Μύς II 64 ex paroemiographo-

rum coniectura)

§ Μύττω IV 36 (Κίεο-μυττάδας

ep. Hippocr.)

§ Νοσσίς VI 20. 22. Νοσ-

σίδη 33. cf. Νοσσίδες? VII 57

Πατακίον I 50

Πατακίσκος IV 63

Πίστε VII 6. (14). 54

§ Πρηξίνος VI 62. Πρηξίνον 60

§ Πρηξιτέλεω παίδες IV 23

§ Πρηξώνος IV 25

Ptolemaei regis mentio I 30

§ Πυθίω I 76

(Πυμαιθίς VI 55 ex Buecheleri

coniectura)

Πυρρίης V 9. 55. Πυρρίη 23.

§ (Σ)ίμη I 89

[47. 59

Σίμωνα III 26

Σισμβρόης II 76

Σισμβρόσιος II 76

(Σύρος IV 51 sec. Meisterum)

Timarchus Praxitelis IV 23

§ Φιλαίνιον (-ίς) I 5

§ Φίλη IV 27. 39. 72

§ Φίλυ(π)πος II 73

Φίλλος III 60

§ Χαίρωνδος II 48

Ψόλλα VIII 1

Ψόλλος? I 50

INDEX SIGNORUM.

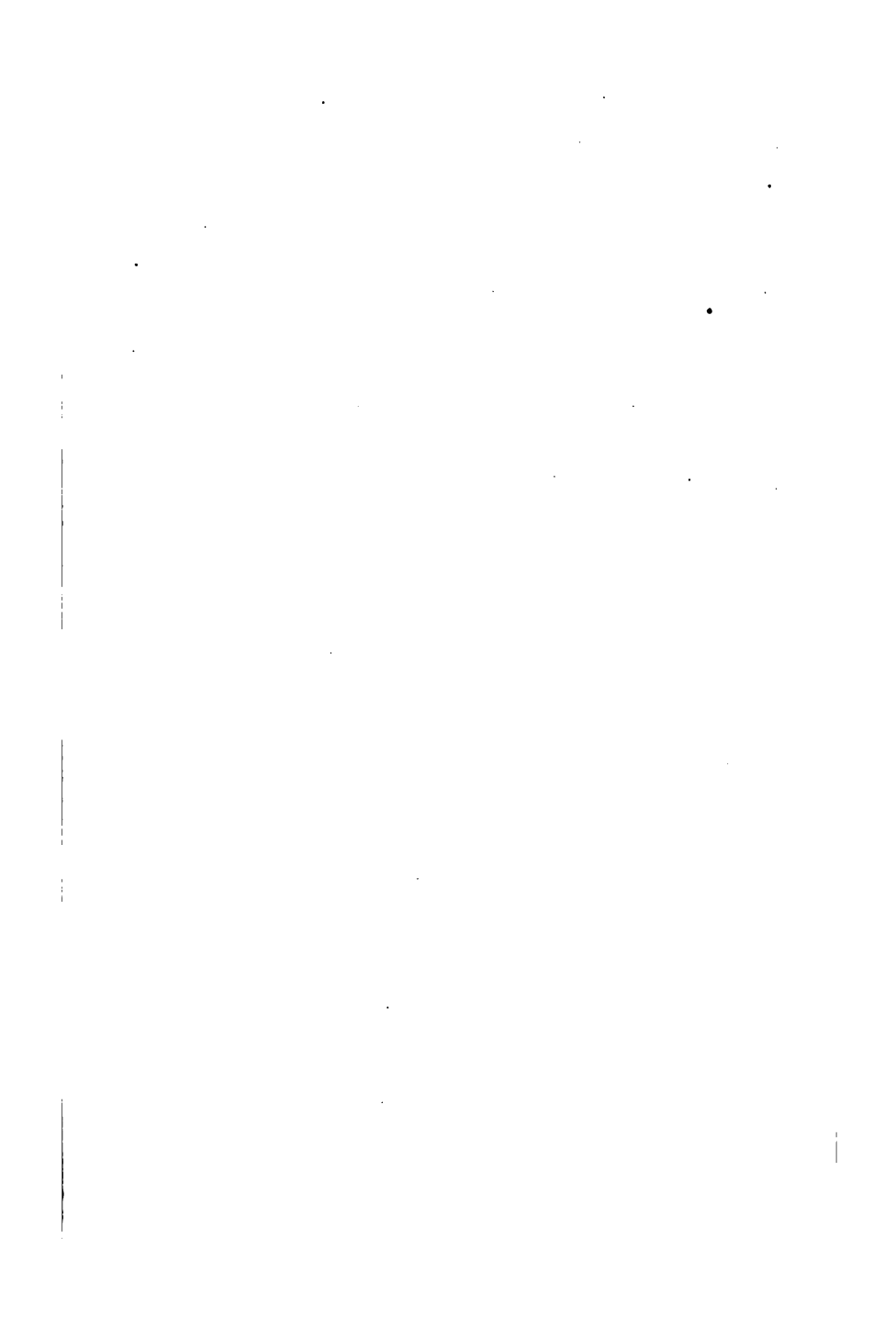
..(av)..vel av) et (av quae in codice fuerunt suppleta
..<av> quae in codice omissa erant addita
..[av]...subditicia vel omittenda
--- litterae deletae, { papyri fissura
... vocabula omissa

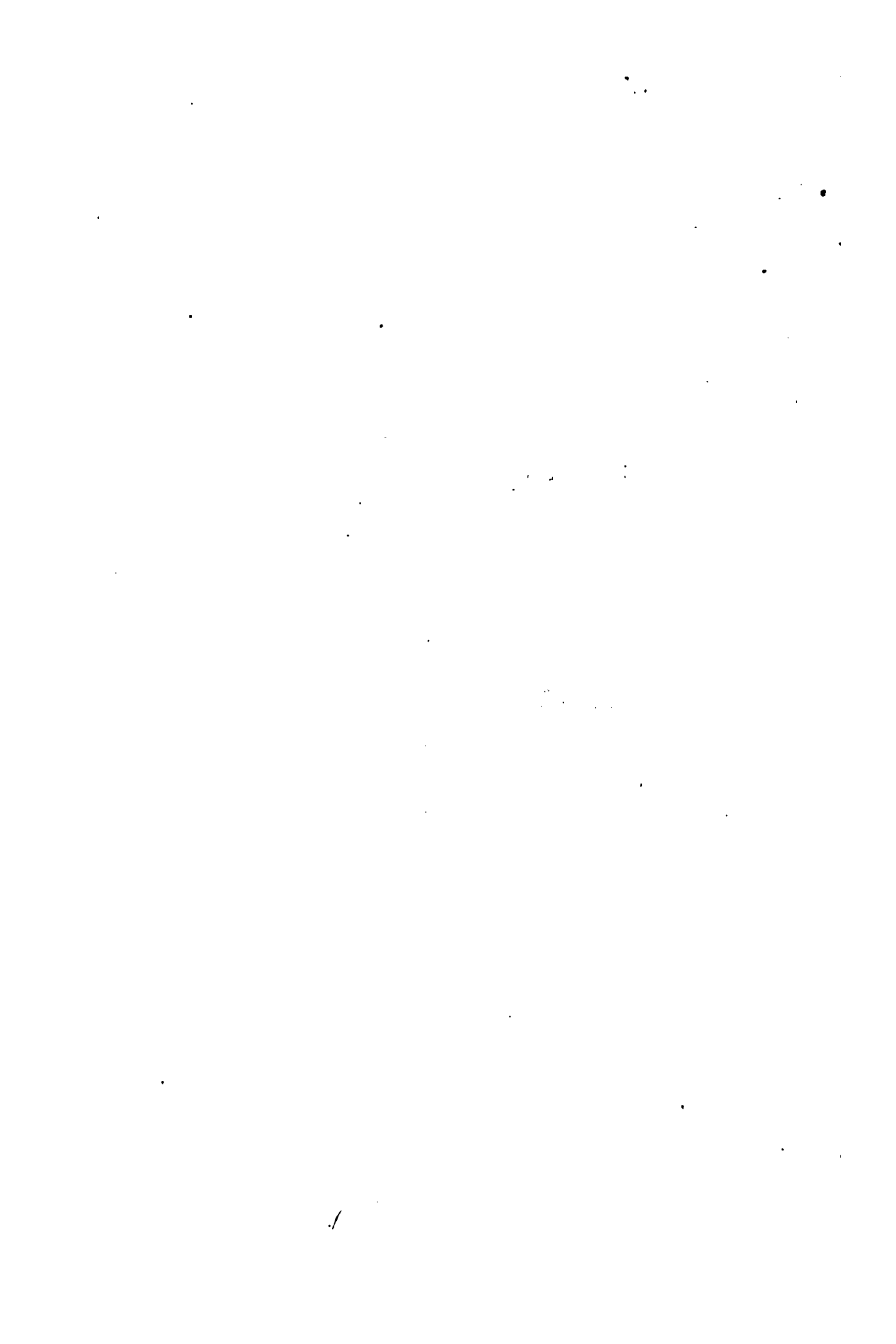
Bl = Fr. Blass
Bch = Fr. Bücheler
Cr = O. Crusius
Cr^{1,2} = ed. prima, altera
Dl = H. Diels
El = R. Ellis
Hck = E. L. Hicks
Hdl = W. Headlam
Hw = H. v. Herwerden
Kb = G. Kaibel

Kn = F. G. Kenyon
M = R. Meister
Mk = S. Mekler
Nch = E. W. Nicholson
Pl = A. Palmer
Rth = W. G. Rutherford
St = H. Stadtmüller
Tek = G. Tucker
W = H. Weil
Zl = Th. Zielinski

add. = addidit
cc. = coniecit
corr. = correxit
ft. = fortasse

m. pr. = manus prima
— rec. = m. recentior (prior)
— rec.² = m. rec. altera
suppl. spl. = supplevit.

AL 11-1-101

MAR 2 1904

DEC 7 1906

DEC 1 1906

DEC 29 1906

Gh 39.15.6
Herondae Mimiambi :
Widener Library

005259874

3 2044 085 119 980

